Deiva parikṣeyu
Hrsg. E.L. Charbonnaux

1852

2/-

Mar

M.2

Daiva Sankha

Canar

Bangalore 1852

ದೈವ ಪರಿಶೇಯು.

ಆಂಧ್ರದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು

ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ

ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಕಥೋಲಿಕು ಮಠದ

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೫೨. 1852

ದೈವ ಪರೀಕ್ಷೆಯು.

(ಶ್ಲೋಕಃ)

ಏಕೋದೇವಸ್ಸರ್ವಭೂತೇಷುಗೂಢಃ ॥
ಸರ್ವವ್ಯಾಪೀಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ॥
ಕರ್ಮಾದ್ಯಕ್ಷಿಸರ್ವಭೂತಾದಿವಾಸಃ ॥
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಂಕೇವಲೋನಿರ್ಗುಣಶ್ಚ ॥

(ಟೀಕು)

ಏಕ ದೇವನಾದವನು ಸಕಲ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿಯು ಮರೆಯಾಗಿರುವವನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಭೂತಾದಿಗಳೊಳಗೂ ಭರಿತವಾದ ಆತ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮದಾದಿ ಮೂಲವಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿಯೂ, ಬಾಹ್ಯಾಂತರಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವನು.

೧ ಒಂದು ದೈವವುಂಟೆಂಬ ದೃಷ್ಟಾಂತವು.

ನರಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಆರಣ್ಯದೊಳು ಜನ್ಮಿಸಿ ಬೆಳದು ಪೊಂದು ವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರವೀಣತೆಯು ನರ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮೃಗಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವಂಥಾ ಕಿರಾತಕನಾದವನೊರ್ವನು ಸಹಿತವಾಗಿ ಪರಮಂಡಲ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೈವ

వుంటింబువదన్ను తన్న ష్టక్కే తానే తిళుకొళ్ళబహుదు. అదు హ్యాగెందరె అవను ఈ బ్రహ్మాండదల్లి సకలక్కూ ప్రయోజనవాగి హొందిరువ పంచభూతగళన్ను సూర్య చంద్ర నక్షత్రగళ అతిశయవాద సంచార క్రమవన్ను భూలోకదల్లి అణగిరువ నానావిధ వస్తుగళన్ను సకలవూ క్రమవాగి వుద్భవిసి మొతను చెదదు కాపాడల్పడువ సాధారణవాద పరిపాలనెయన్ను అంథంథా వస్తుగళొళగెయిరువ విచిత్రవాద రూప లక్షణ గుణాతిశయగళన్ను యీ మొదలాద నానావిధ సొంపాద విశేషగళన్ను కండు ఆశ్చర్యపడదె యిరబహుదో? మత్తు యిష్టు విచిత్రవాద ప్రపంచగళెల్లవు తమగెతావే ఉంటాగలారవెందూ ఇవుగళెల్లాదక్కూ ఆదికారణవాద పరాపర వస్తువు బేరె వుంటెందూ తన్న స్వబుద్ధియింద కండు హిడియువనల్లవో? ఈ మేరిగె సకలక్కూ ఆదికారణవాద పరమ వస్తువే దైవవెంబదాగియూ, పరాత్పరనెంబదాగియూ, యేక కర్తనెంబదాగియూ, స్వామియెంబదాగియూ, నిశ్చయిసి కొళ్ళువను. ఆద్దరింద విఘ్న అవర కడెయింద యిల్లద్దిద్దరె ఇంథా దేవర మేలె భయభక్తి విశ్వాస నంబికె అవనల్లి హుట్టువదు. మత్తు స్వామియన్ను స్నేహిసి సేవిసువదక్కే మనస్వాతంత్రికెయుళ్ళ హృదయవు అవనిగుంటెంబువదక్కే సందేహవిల్లవు. ఇష్టు తిళువళికెయన్ను స్వబుద్ధియింద గ్రహిసికొళ్ళ కాడు మనుష్యనిగె అవకాశవుంటాగిరువల్లి అంథా జ్ఞానవాదద్దు పట్టసినాసిగళు మొదలాదవరిగె యిల్లదె హోగువదేను? పాపద మరుళే అదక్కే కారణవాగిరువదల్లదె మత్తొందల్లవు.

ದೈವ ವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪಾಮರತನವು.

ಓದುಬರಹವನ್ನು ಕಲಿತವರಾದ ಕೆಲವರು ದುರಾಶಾಪಾಶಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಮರುಳಾಗಿ ಸರ್ವವೂ ನಿತ್ಯವೆಂದೂ ಯೀಪ್ರಪಂಚವಾದದ್ದು ಒಂದು ಮಾಯವಾಗೆದೆ ಯೆಂದೂ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಮೋಕ್ಷ ನರಕಾದಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದೂ ದೈವವನ್ನು ಕಂಡವರ್ಯಾರೆಂದೂ ಹೇಚಾಡಿ ಪದರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ತಂಮಾತ್ಮವನ್ನು ಪಾಪಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮಾರಿದವರಾಗಿ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡಿನಾಡುವ ಅಂಧಕಾರ ಕುರುಡರಾಗಿ, ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ತಂಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಬಿಡಿಗೊಡದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಬೊಂಕುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ಸುಖಭೋಗಾದಿಗಳ ಮಾತ್ರವೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಮೃಗಗಳಾಗಿ ನಡೆದು ದೈವವನ್ನೂ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಸದ್ಗತಿ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನೂ ನೆನಸದೆ ಯಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಯೋಚಿಸುವರಾದರೆ ತಂಮೊಳಗಿನ ಜೀವಾತ್ಮದಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆಟ್ಟದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದ ವಸ್ತುಗಳುಂಟೆಂದೂ ಕಾಣಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದುಹೋಗುವವೆಂದೂ ಕಾಣಲ್ಪಡದ ವಸ್ತುವು ನಾಶವಾಗದೆಂದೂ ಅರಿಯ ಕೂಡದೋ ಯೇನು? ಆದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಜೀವಾತ್ಮವೇ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡವರ್ಯಾರೆಂದೂ ಹೇಳುವರೋ ಯೇನೋ. ಒಳ್ಳೇದು ತಮಗೆ ಮುತ್ತಜ್ಜನು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದವರ್ಯಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅವರು ಯಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮುತ್ತಜ್ಜನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಯಿದ್ದದ್ದು ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲವೇ? ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕಾರ್ಯಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಯೀಪ್ರಪಂಚ ಯಿರುವಲ್ಲಿ ಅದರ

సృష్టి స్థితిలయాదిగళిగె కారణ కర్తరాద స్వామియుంటెందూ అవరే నరక మోక్షదల్లి పాప పుణ్యక్కె తక్క సంభావనె యన్ను కట్టళెయిడువరెందూ నిశ్చయిసికొళ్ళబహుదల్లవే? ఈవ రమ నీతి న్యాయగళ మేలె సందేహపడువ పాపిగళు కావే యావదాదరొందు ఆపత్తు ప్రాప్తిసిద సమయదల్లి అయ్యో! దై వవే నీనే గతియల్లదె బేరె గతియిల్లవెందు నిట్టుసురుబిట్టు మొరెయిడుత్తారె. హాగిరలిక్కాగి దైవవే తంమ పాపగళ న్ను తాళి దయవిట్టు తంమన్ను కాపాడి రక్షిస తక్కద్దెందు క డెమె సమయగళల్లి నెనసదెహోగువదేను? అవరు మనస్సు తి రగదెహోదరె నరకదల్లి బిద్దు మితియిల్లద ఆజ్ఞెగళన్ను అనుభవి సువరెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఆగలు నిశ్చయవాగి యీ సత్యగళన్ను కండుహిడిదు ఒప్పికొళ్ళువరు. ఆదరె ఆగలవర ని ర్భాగ్య కేడు తీరదు. ఆద్దరింద దైవవిల్లవెంబువదు మహా దుష్టతనవూ అపరిమిత కేడుళ్ళ ద్రోహవూ యెంబదాగి యీ గళే తిళిదుకొళ్ళువవరాగలి.

బహు దేవరుగళుంటెంబ అజ్ఞానత్వవు.

నిజవాద దేవరన్ను మరతుబిట్టు దైవత్వవిల్లద వస్తుగళ న్ను దైవవెందు అర్చిసువదూ అవుగళిగె బలి పూజారాధనెయ మాడువదూ మేలెవుదాహరిసిద ప్రకారవాగి మితియిల్లద దో షవుళ్ళ పాపాక్రమ ద్రోహవెంబువదు తప్పద సత్యవాగెదె. ఇంథా అజ్ఞానవు హిందూదేశదవరొళగె విశేషవాగియూ బహు

విస్తారవాగియూ నడెదు బరుత్తిదె. అదు హ్యాగెందరె కాశీరామేశ్వరక్కొళగాద దేశగళెల్లా హిందూ రాజ్యవాదద్దు స్వల్పవెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. అదు యెష్టెందరె అరళీమరద యెలెయతుది యెష్టుంటో భూలోకక్కె యీ హిందుస్థాన్ ఆద్యంతవూ అష్టెందెణిసల్పడబహుదు. అదల్లదె యీలోకదల్లి నూరనాల్వత్తు పాలినల్లి ఒందు పాలాదీతు. ఆదాగ్యూ యిష్టు స్వల్పవాద యీ హిందూదేశదల్లి అనేక కోటి దేవతెగళం నేర్పడిసి పంచభూత మొదలాద ఆ ఆ వస్తుగళన్ను దైవవెందెణిసి అవుగళిగె పూజారాధనెయన్ను మాడుత్తాబరుత్తారె. శేవకరు తంమ ఆయుధగళన్నూ కర్ణీకరు తంమ ఘంటగళన్నూ శాస్త్రిగళు తంమ పుస్తకగళన్నూ నెయ్యువవరు మగ్గగళన్నూ రజకరు తంమ ఉబ్బెయ భాండవన్నూ యీప్రకారవాగి అంథంథ వుద్యోగస్తరు తంమతంమ ఆయుధగళన్ను నమస్కరిసుత్తాబరుత్తారె. స్త్రీయరు సహ మొరవూ పుట్టిగెయూ కొడవూ చట్టి మణ్ణిన భాండగళూ కుడికె మొదలాదవుగళిగె పూజె నమస్కారాదిగళన్ను నడెసువదుంటు. ఇదల్లదె తులసియూ అశ్వత్థవూ బేవూ యీమొదలాద గిడ వృక్షగళిగె సుత్తు ప్రదక్షిణెబందు అడ్డబీళుత్తారె. పశువూ వృషభవూ కుదురెయూ ఆనెయూ కోడగవూ గిడుగవూ సర్ప మొదలాద అల్ప జీవజంతువుగళన్ను వందిసుత్తాబరుత్తారె. ఈమేరిగె నీచవూ అల్పవూ ఆద సృష్టిగళిగారాధనెయన్ను మాడువదు యెష్టు బుద్ధిహీనవాగిరదు.

ఆబుద్ధిహీనక్కె కురుడ న్యాయవాగి అవరు హేళువదేనందరె దైవవు సర్వాంతర్యామియాగి యెల్లియూ పరిపూర్ణ వ్యాపకవాగిరువదెందూ ఆద్దరింద ఆ ఆ వస్తుగళిగె మాడువ పూజె నమస్కారాదిగళు దైవత్వక్కె సల్లువదెందూ హేళువరు.

ಹಾಗೆ ಅಂಥಂಥಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಮಾಡುವ ಆರಾಧನೆಯಾದದ್ದು ದೈವಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವದೇ ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಅನಾಚಾರವೂ ಅವಮಾನವೂ ನಿಷ್ಠೂರವೂ ದೈವಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವವೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಕಡಿತಗಳೂ, ದನಗಳನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುವ ಹೊಡೆತಗಳೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪೊಡೆಯುವ ಪೊಡೆಗಳೂ ಚಬುಕಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ ಹೊಡೆಗಳೂ ದೈವಕ್ಕೆ ತಾಗುವವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದು ಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚುತನವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆ ನೀಚ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಆಚಾರವಂದನೆ ದೈವಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಕೂಡದೆಂಬುವದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರಾಗಲಿ.

ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಮೂಢತನವಾದ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ ಅನೇಕ ಜನರು ನಿತ್ಯ ಮಹಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಯೀ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಯಿಚ್ಛೈಸಿ ಹುಡುಕುವ ಭ್ರಮೆ ನರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಇವುಗಳೇ ತಮಗೆ ಗತಿಯೆಂದು ಅಬದ್ಧವಾಗಿ ನೆನಸಿ ಯಿವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವರ್ಯಾರೆಂದೂ ಯಾತಕ್ಕೆ ಯಿವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೆಂದೂ ನೆನಸದೆ ಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೈವವನ್ನು ಮರತು ತಂಮ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಕರ್ತರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೈವವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಹಕಿಕೇಡಾದ ದ್ರೋಹವೆಂದು ಎಲ್ಲರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಯಿದನ್ನು ಒಂದು ಉಪಮಾನದಿಂದ ಬಯಲುಪಡಿಸುವೆವು. ಒಬ್ಬ ಅರಸನಾದವನು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನ ಮೇಲೆ ದಯವಿರಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಂನೂ ನಾನಾ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆ ಛತ್ರಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಚಾಮರ ಮೊದ

ಲಾದ ಸಕಲ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಯಿಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸೇವಕನು ಆ ರಾಯನನ್ನು ಹೊಗಳದೆಯೂ ಕೊಂಡಾಡದೆಯೂ ಹೋಗಿ ತನಗೆಬಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವೇ ನನಗೆ ರಾಯರು, ನೀವೇ ನನಗೆ ಗತಿ, ನಿಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲೆಂಧೇಳಿದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಏನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವರು? ಅಲ್ಪನೆಂದೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನನೆಂದೂ ಮೇಲರಿಯದವನೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವನಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಯಾಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಅರಸನ ಮನ ಮುರಿದು ಖತಿಗೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಅವನು ಹೊಂದಿದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಭಾಗ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಂಡು ಹೋಗುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂಥಾ ಅನಂತದಯವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೆನಸದೆಯೂ ಸ್ತುತಿಸದೆಯೂ ತಮಗೆ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ದೈವವೆಂದೂ ತಮಗೆ ಗತಿಯೆಂದೂ ನೆನಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಮೇರಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರಾದ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ದ್ರೋಹವಾಗಿ ಅಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ದೈವವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಸಕಲವಾದ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ನರಕಕೂಪದೊಳು ಯೆಷ್ಟೋ ಕಸ್ತಿ ಆಗ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಯೋಚಿಸಲೂ ಕೂಡದ್ದಾಗಿದೆ.

ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ಈಗ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅಕ್ರಮಗಳಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲು ಅಧಿಕವೂ ಘೋರವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಕ್ರಮವ ಸಹಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಕರ್ತರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗ

ಳನ್ನು ದೈವವೆಂದು ಆರಾಧಿಸುವದಲ್ಲದೆ, ತಾವೇ ತಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದೈವವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಬಗೆಯಾಗಿ ಪೂಜೆ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿಹೀನತ್ವವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಪಂಚಲೋಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವೆ ಮರದ ಮೋಟಾದರೂ ಶಿಲೆಯಾದರೂ ಪಂಚಾಳರಿಗೆ ಕೊಡುವರು. ಇವರು ಅವುಗಳನ್ನು ರೂಪವಾಗಮಾಡ ತಮ ಕಾಲಿನಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿದು, ಸಹಸ್ರ ಪೆಟ್ಟು ಕಡಿದು ಕೆತ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹಾಗೆ ತಮಗಿಷ್ಟಬಂದಹಾಗೆ ಅಂಗ ಅವಯವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕೊಡುವರು. ಈವಿಧವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ಜೀವವಾದ ಪಾಷಾಣಾದಿಗಳಿಗೆ ನತ್ತವರ ನಾಮವನ್ನಿಕ್ಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದೈವವೆಂದೇಳುತ್ತಾರೆ. (‡) ಇದಕ್ಕಿಂತಹೆಚ್ಚಾದ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವೂ ಹುಚ್ಚುತನವೂ ಬೇರೆ ಉಂಟೋ? ಇಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ಕಾಶೀ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೊಳಗಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಅರಮನೆ ಮಂದಿರ ಬೀದಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವದಲ್ಲದೆ ವನಾಂತ್ರ

(‡) ಈ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ತಿರು ಸ್ವರೂಪಗಳಿಗೆ ತಗಲದು. ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಯು ಆ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ದೈವವೆಂದು ಆರಾಧಿಸುವದೂ ಯಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೈವಕಳೆಯುಂಟೆಂದು ನೆನಸುವದೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಆ ತಿರು ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ತರಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳವರಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಂತರಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದುವಿಧವಲ್ಲವು. ಅವುಗಳಮುಂದೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ವಂದನೆ ಆಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳಿಂದ ಕುರಿತಿರುವ ಕರ್ತರಿಗೂ ಅರ್ಚಿಷ್ಟರಿಗೂ ಸಲ್ಲುವದೇ ಸರಿ.

ನದಿ, ಕೊಳ, ಮರದಡಿ, ದಿಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಗ್ರಹಾದಿಗಳಿಗೆ ಗುಡಿ ಗೋಪುರ ಕೊಳ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಶೃಂಗಾರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮೇಳ ವಾದ್ಯ ಸೂಳೆಯರ ಆಟ ಪಾಟ ಧೂಪ ದೀಪ ನಿತ್ಯ ನೈವೇದ್ಯ ಅಭಿಷೇಕ ಮೊದಲಾದ ಆಡಂಬರದೊಡನೆ ಹಬ್ಬ ಜಾತ್ರೆ ರಥೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು. ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಗಿರುವ ಮಾನುಷ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳಾಗಿಯೂ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಲೆಗಳಿಗೆ ಯಿಷ್ಟು ಆರತಾರವ ನಡೆಸುವದು ಯೆಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದು ವಿಚಾರಿಸುವವರೊಬ್ಬರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವು ಕೇಳಿ ಆಲೈಸುವರೇ ಆದರೆ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನವೆಂದೂ ಪಾಪವೆಂದೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುವದು.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೇಮಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯಲಂದುಕಾಲಿನಿಂದತುಳಿದು॥
ಟಾಕಿವುಳಿಗಳಿಂದಘಾಶಿಪಡಿಸಿ॥
ಕೈಕಾಲುಗಳಮಾಡಿಕಾಶಿಯಮಕ್ಕಳಿಗೆ॥
ದೇಶವೆಲ್ಲಾಬಿದ್ದುಬಿದ್ದಿರಗಲ್ಯಾಕೆ॥
ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವುಮಾಯವಿವರಕೇಳುವೇಮಾ॥(೧)

ಕಲ್ಲುಪ್ರತಿಮೆಯಲಂದುಕಂಡಬೀದಿಯೊಳಿಟ್ಟು॥
ಪೂಜೆಮಾಳ್ಪರುಜನರುಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ॥
ಬಂಡೆದೇವರಾದರೆಬೋನವನುಂಗದೆ॥
ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವುಮಾಯವಿವರಕೇಳುವೇಮಾ॥(೨)

ಅಜ್ಞಾನದೊಳಗೆ ಅಧಿಕ ಮೂರ್ಖತ್ವವುಳ್ಳ ಕೆಲವರು ತಂಮ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಮರದ ಗೊಂಬೆಗಳೇ ಕಲ್ಲೆಂದೂ

ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಹಾ ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಂಮ ದೇವರನ್ನು ಮರ ಗೊಂಬೆಯೆಂದೂ ಕಲ್ಲೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದೋ? ಯಾವ ವಿಗ್ರಹವನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ವೇದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿ ದೇವರ ಕಳೆಯನ್ನೂ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವದೇ ಅದು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂಧೇಳುವರು. ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನಿಗೆ ಯಿಂಥಾ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಯಿದ್ದರಾಯಿತೆ ತಾನಾದರೂ ತನ್ನ ದಾರಪುತ್ರಾದಿಗಳಾದರೂ ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಜೀವವನ್ನು ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಾಗಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತ್ರಾಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದೇನು? ತನಗಿಷ್ಟು ಕಿಂಚಿತ್ತು ಸಹಾಯವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು ದೇವಕಳೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿಲೆಗೂ ಮರಕ್ಕೂ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ತಂದು ಕೊಡುವನು? ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಗುರುತೇನು? ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ತಾನರ್ಪಿಸಿದ ಭೋನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗುಳಾದರೂ ಭಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಯುಂಟೋ? ಒಂದುವ್ಯಾಳೆ ಪೂಜಾರಿ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ಬಾಗಲು ಮುಚ್ಚದೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ನಾಯಿಬಂದು ಹಿಂದಳ ಕಾಲುಯೆತ್ತಿ ದೇವರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮೂತ್ರಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿದರೆ ಛೀಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ತೆರಿಯುವದೋ? ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳುವ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಗಳುಂಟೋ? ತನಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಮಾನವೂ ಅಪಮಾನವೂ ತಿಳಿಯುವದೋ? ಯಾವನಾನೊಬ್ಬನು ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಮೂಗು ಮೊದಲಾದ ಅವಯವಂಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಒಡೆದು ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿರಿಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ತಾನೆ ತ್ರಾಣೆಯುಂಟೋ? ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೊಟ್ಟ ಜೀವಕಳೆಯೂ ದೇವಶಕ್ತಿಯೂ ಯಾವಪ್ರಕಾರ ನಾಶವಾಯಿತು.

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾದ

వొందు కోపినల్లి తన్న కురిమందెయన్ను మేయిసికొండిద్దను. ఆగలు పురోహితనాద వొబ్బ బ్రాహ్మణను ఆమార్గవాగి వినలినింద కంగెట్టు ఆకోపిన నెరళిన నిమిత్తవాగి ఆ కురుబన సమీపక్కె బందను. ఆ కురుబను బ్రాహ్మణనన్ను కండాక్షణవే కైముగిదు శరణార్థ యాచిసిలినల్లి మెల్లిగె విజయంగైయ్యత్తేతెందు కేళలాగి, ఆ బ్రాహ్మణను హేళిద్ద యిల్లిగె స్వల్ప దూరదల్లి వొందు గ్రామదొళు నూతనవాగి విగ్రహవన్నుమాడి తెరిసిద్దారె యిందు యిప్పత్తెంటుఘళిగెయ బళిక వొళ్ళే ముహూర్తవాదదరింద ఆవిగ్రహక్కె మంత్ర శక్తియిందజీవకళెయన్ను కొడహోగుత్తేనె, నీను సహా యీధర్మార్థద కార్యక్కె మేనాదరూ కొట్టల్లి హొస దేవరు నీను కేళిద వరవన్నెల్లా కొడువనెందు హేళిదను. ఆ కురుబను యీవార్తెయన్ను కేళిదవనాగి కల్లు విగ్రహక్కె జీవకళెయన్ను కొడువ త్రాణెయు నిమ్మల్లిరువ హొత్తిగెయే నిమ్మన్ను దేవ బ్రాహ్మణరూ భూసురరూ యెందేళుత్తారె. ఆద్దరింద ఖ్యాత్యను వొందు మనవియన్ను మాడికొళ్ళుత్తేనె, అదన్ను మాడిపాలిసబేకు స్వామి: స్వల్ప దివసగళముంచె నన్న మందెయల్లి అనేక ఆడుగళు జడదింద సత్తు నాశనవాదవు. స్వామిగళాద తావు అప్పణె కొట్టల్లి మణ్ణినింద అష్టు ఆడుగళన్ను మాడుత్తేనె, నీవు దయమాడి అవుగళిగె జీవకళెయన్ను కొట్టరె ననగె హెచ్చాద భాగ్యవాగిరువదు. కల్లిగె జీవకళెయన్ను కొడువదక్కింత మణ్ణిగె అల్పజీవియాగిరువ ఆడిగె జీవకళెయన్ను కొడువదు బహు సులభవు. హాగెయే అవు ఆకళెయన్ను హొంది నెగదాడి నడెదు హుల్లు తిందరె యెష్టో అతిశయవాగిరువదు బహు కీర్తి నిమగె ఆదీతు నాను నిమ్మ హెసరన్ను హేళికొండు బదుకుత్తేనె, యీహొస

ఆడుగళు కరెద హాలెల్లా నిమగెమాత్ర కొడుత్తేనె. ఇష్టుమాత్ర ఉపకార మాడబేకెయ్యాయేందు విజ్ఞాపనెయన్ను మాడికొండను. అదక్కె ఆ బ్రాహ్మణను సాచెకెపట్టు శీఘ్రదల్లి యెద్దు కురుబనన్ను నాల్కు బ్యెగళాడి దాటిహోదను.

బడ బ్రాహ్మణన కథే.

ఒందానొందు రాజధానియ పట్టణదల్లి వొబ్బ దరిద్రనాదబ్రాహ్మణను వైశ్యర అంగడిగళిగె హోగి అవరవరిగె తక్కహాగె ముఖ దాక్షిణ్యదిందలూ ప్రియ వచనగళిందలూ మాతాడుత్తా యాచకవమాడికొండిరువను. అదరింద అవనిగె దారిద్ర్య పరిహరవాగి అన్న వస్త్రాదిగళిగె కొరతెయిల్లదె అవకాశవుంటాద్దల్లదె, కైయ్యల్లి హత్తు హణ సహ శేరిబంతు. హీగిరలిక్కాగి నెరెమనెయ మత్తొబ్బ బ్రాహ్మణను యావాగనోడిదరూ అవనిగె హేళువ బుద్ధి యేనందరె నీను శ్రేష్ఠనాగి, దొడ్డవనాదియే హత్తు హణవూ కైయ్యల్లి శేరియిరుత్తదె. ఆదరె నిన గృహదొళగొందు దేవనాదరిల్లవు, సమణరహాగిద్దీ. నంమ మర్యాదెయన్ను తప్పిసకూడదు. మనెయల్లి దేవతారాధనె నడెదరె సకల కార్యవు జయప్రదవాగువదు. భాగ్యవూ ఘనతెయూ అధికాధికవాగి హెచ్చువదు, పుత్రసంతానవూ వుంటాగువదు. ఇదల్లదె దేవతారాధనెయ హెసరుహేళి క్షుద్రమునిదెమక్కళి కైయ్యింద యేనాదరూ సంపాదిస బహుదెందు యీమొదలాద బుద్ధిమతిగళన్ను హేళుత్తిరువను. ఆ బ్రాహ్మణను యిదెల్లా కేళి అధిక బహుమానభాగ్యద మేలాశెగొండు విగ్రహగళన్ను సంపాదిస యెత్నమాడిదను. బ్రాహ్మణరిగె గ్రాసోపాయక్కె యిక్కట్టు బందరె తంమ వడెవెగళ అడవాగి యిరిసలిక్కెంతా

ఘుంటే మనె దేవరుగళ మొదలాగి విక్రయిసి మారుత్తా ఇంద రీతి అంథా సమయనోడికొండిద్దను. ఒందు దిన బ్రాహ్మణరు విగ్రహగళ మారువదక్కె బందరు. ఆ తరుణదల్లి అవనిగె బహు అగ్గవాగి సిక్కిదవు. హిత్తాళె తాంబ్ర యిా మొదలాద నానా దినసు విగ్రహగళు ఒందు హిడిగెయుంటో అవుగళెల్లా క్రయ మాడి ప్రతిమెగళ కెలస నోడి అవుగళ తక్కడియల్లి హాకి తూగి దినసుదినసాద దేవరుగళన్ను తూకక్కె తక్కహాగె క్రయ కొట్టు మూటెకట్టి తన్న మనెగె సంతోషవాగి హొత్తుకొండు హోదను. అవుగళు మనెగె సేరిదాక్షణవే బహు ఆడంబరవాగి పూజారాధనె మాడబేకెందు యోచిసి తన్న మనెయన్ను తొళెదు శృంగరిసి శుచిర్భూత మాడికొండు స్నేహితర బళిగె హోగి పట్టుపతావళి మేలాద వస్త్రగళన్ను యెరవాగి తక్కొండు బందను. అవుగళింద మనెయెల్లా అలంకరిసిద బళిక ఒందు దొడ్డ జగలియమేలె పంక్తియాగి దండుబారు తీరిసిదహాగె ఆ విగ్రహగళన్నెల్లా స్థాపిసి నాడికెయ ప్రకారవాగి ధూప దీప నైవేద్య మొదలాద షోడశోపచారగళన్నెల్లా తీరిసి సంగీత సాహిత్య నాట్య వినోదగళెల్లా మాడలాగి, భోజనపదార్థగళన్ను దోశే వొడే అతిరస మొదలాద నానాబగెయ పక్వాహారగళన్ను విగ్రహగళిగె అర్పిసిదను. ఆ బళిక బ్రాహ్మణరెల్లరిగె సమారాధనె మాడిస పంక్తిపంక్తియాగి కుళితు భోజిసి హస్త శుద్ధిమాడికొండు దక్షిణ తాంబూలవన్ను తెగదుకొండు ఆ మనెయ బ్రాహ్మణనిగె సంభ్రమవాయితెందు హేళి తమ్మ తమ్మ మనెగళిగె హోదరు. భోజిస బందవరొళగె కళ్ళ బ్రాహ్మణనోర్వను విగ్రహగళిరువ మనెయల్లి యిద్దద్దెల్లవన్ను గురుతునోడికొండిద్దు ద్వారవన్ను తెరెయువ ఉపాయవన్ను నడతికొండు సమయవన్ను

కా

ಹುಡುಕುತಿದ್ದನು. ಒಳ್ಳೇ ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಸ್ಥಿಯಾಗಿ ಭುಜಿಸಿ ಮೈಮರತು ನಿದ್ರೆಮಾಡುವ ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ದೇವರ ಮನೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳತನವಾಗಿ ತೆರದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಯಾವತ್ತು ಅಪಹರಿಸಿ ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವನಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಮನೆಯ ಎಂಜಲನ್ನು ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಕುಂಟು ನಾಯಿ ಬಾಗಲು ಕಾದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಆ ಕಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡು ಬೊಗುಳುತ್ತಾ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಹಿಂಮಡಿಯನ್ನು ಕಡಿದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಡದೆ ಯಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳನು ಬಹು ವ್ಯಸನಾಗ್ರನಾಗಿ ಮೂಟೆಯ ಭಾರವು ಒಂದುಕಡೆ, ನಾಯಿಯ ಕಡಿತದ ಉಪದ್ರವೊಂದುಕಡೆ, ಜನರು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಒಂದುಕಡೆ, ಯೀ ಸಂಕಟದಿಂದ ಅವನು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯದೆ ನಾಯಿಯ ಸಂಗಡ ಹೀಗೆಹಾಗೆ ಹೋರಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ಹಿಂದೆಯಿದ್ದ ಹಾಳು ಭಾವಿಯಿದ್ದದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಡವಿಬಿದ್ದು ತಲೆಕೆಳಗನಾಗಿ ಗೋಣು ಮುರಿದು ಸತ್ತನು. ಅರುಣೋದಯವಾದ ತರುವಾಯ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಎದ್ದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪರರ ಒಡವೆ ಯಾತಕ್ಕಿರಬೇಕು ಒಂದು ಹೋಗುವದು ಒಂದು ಯಿರುವದು, ತಾಮಸವಿಲ್ಲದೆ ಋಣ ತೀರಿಸುವದೊಳ್ಳೇಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮನಿಯೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಒಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ದೇವರೂ ಯಿಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟೆ ಪೀತಾಂಬರಗಳೂ ಯಿಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲವಾಯಿತು ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ನೋಡಿ ಒಂದೂ ಕಾಣಿಸದದ್ದರಿಂದ ಮೈಮರತು ನಿಂತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಮೇರೆಗೆ ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಹಾರಿಬಿದ್ದು ಬಹು ಸಂಕಟಪಡಸಿ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ದೈವವೇ ಯಾವ ಗ್ರಹಚಾರ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಯಿಂದಿಗೆ ನನ್ನಮಾತು ಸರಿ, ಈ ಅಧ್ವಾನಕಾಡಿನ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ನನ್ನಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತುತಂ

ಶಿಸೋ ಆಗಲೀ ಅನರ್ಥ ಹೊತ್ತು ನನಗೆನಾನೇ ತಂದೆನು. ಅವು ತಾಂ
ಬ್ರದ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನಬಹುದೋ? ದೇವರಾದರೆ ತಮ್ಮಂ
ಮ ಕದ್ದುಕೊಂಡವನ ದೃಷ್ಟಿಕೆಡಿಸಬಾರದೋ? ವಿಗ್ರಹಗಳು ಹೋ
ದಾಗ್ಯೂ ಪೀಡೆಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಊರಿನ ಪರರ ಒಡವೆಯನ್ನು
ನಾನೆಲ್ಲಿಂದ ತಂದು ಕೊಡಲಿ. ಅಬದ್ಧಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾತು
ಕೇಳಿ ಕೆಟ್ಟೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು ಭಾಗ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಯಿದ್ದದ್ದೂ
ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಮಾಳಿಕೆಟ್ಟ ಹೋಮಟಿಗರಿಗೆ ಮುಂಡಾಟವೆ ಗತಿ
ಯೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ ನನಗೆ ಬಂತುಯೆಂಬದಾಗಿ ಅಂಗಲಾಚಿದನು. ಆ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕುಂಟು ನಾಯಿಯು ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಳು
ಭಾವಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಹೋಗಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಲವರೆಗೂ ಬರುತ್ತಾ ಹೀಗೆ
ಅನೇಕಸಾರಿ ಜಾಡಿ ಹೋರಿಸುವ ಮೇರೆಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾಯಿತ್ತು. ಇ
ದನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ
ಹೀಗೆ ಮಾಡದಂಥಾ ನಾಯಿಯು ಯಿಂದಿನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ
ತಿರುಗುವದೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅತಿಶಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ಹಾಳು ಭಾವಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಗ್ಗಿಬಗ್ಗಿ ಭಾವಿಯೊಳೀಕೆ ಯಿಣಿ
ಕಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಮೂಟೆಯ
ನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಹು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಮನೆಯವರೆ
ಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ತೆಗಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರು. ಒಡ
ವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ, ಆ ಮನು
ಷ್ಯನ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಗ ಎಲಾ ಪಂಚಮಪಾತಕನೇ ದ್ರೋಹಿ
ಮುಂಡೆಮಗನೇ ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಾಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಪ
ಖ್ಯಾತಿಮಾಡ ಯೋಚಿಸಿದಿಯೋ ನಿನ್ನದೋಷ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂ
ಡಿತುಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಸಾಗು ಧೋತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಮೂಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದನು. ನೋಡ ಬಂದವರನ್ನು
ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಅಂಣಂದಿರುಗಳಿರಾ ಅಪ್ಪಂದಿರುಗಳಿರಾ ಯಿ

ತಾಯಿಯ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಯಿಂದು ಬದಿಕಿದೆನು. ನನ್ನ ಮನೆ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಯೀ ಶ್ವಾನನೇ ಸರಿ. ನಾನು ತಂದಂಥಾ ದೇವರುಗಳಿಗಿಂತಾ ಯಿದೇ ನನ್ನ ಕುಲದೇವತೆ ನನ್ನ ಮನೆ ದೇವರಿಗಿಂತಲು ಯೀ ಕುಂಟುನಾಯೇ ಮೇಲುಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದವನಾದನು. ಇದನ್ನ ನೋಡಿದ ಕಡಿಮೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರು ಯೀ ವಾರ್ತೆಯನ್ನ ಕೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಯೋಚನೆಯ ಹೀನತ್ವವು ಅಜ್ಞಾನತ್ವದ ಕಾರಣವು.

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಾತ್ಮನಾದದ್ದು ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ನಾಶರಹಿತ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ ಯಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾಶನವಾಗಿಹೋಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ದೈವವೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಯೆಣಿಸಬಹುದು? ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಘನತೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನ ಮರತವನಾಗಿ ಬಹು ನೀಚವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಪಿಶಾಚಿಗೂ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಬುವದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ವಂದಿಸದೆ ಜನನ ಮರಣವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿದವರನ್ನ ದೇವರೆಂದು ಆರಾಧಿಸುವದು ಸಕಲ ಅಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಕ್ರಮವಲ್ಲವೋ? ಇಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ, ಸತ್ಯವನ್ನ ನಿದಾನಿಸಿ ಯೋಚಿಸದ ಅಶ್ರದ್ಧೆತನವೇ ಸರಿ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ನಿಜವಾದ ದೇವರ್ಯಾರೆಂದೂ ಅವರ ಲಕ್ಷಣಗಳ್ಯಾವ

ಸೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಬಹುದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೈವವನ್ನೂ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಸೇರಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿನಸದೆಯೂ ಯೋಚಿಸದೆಯೂ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಯಿಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅನಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾದರೋ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆ ವಿವೇಕವುಂಟು. ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುವವನು ಪತ್ರವೂ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡನು. ಹತ್ತು ಹಣದ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸುವವನು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಹ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸದೆ ಆಸ್ತಿ ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಹುಡಿಕಿ ಸೇವಿಸುವನು. ಅದೇಮೇರೆಗೆ ತಾನು ಸೇವಿಸ ತಕ್ಕಂಥಾ ದೇವನ್ಯಾರೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ತಕ್ಕವನ್ಯಾರೆಂದೂ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ನರಕ ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಡುವ ಕರ್ತನ್ಯಾರೆಂದೂ ವಿಚಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದೇನು? ಈ ಪರಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಕ್ಕರೆ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದಾಗಿರುವದು.

ಜನಮರುಳು ಜಾತ್ರೆ ಮರುಳೆಂಬುವದನ್ನು ಕುರಿತ ಯಿತಿಹಾಸವು.

ಈ ದೇಶಸ್ತರು ವೇದ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ನಡೆಯುವದೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರಬಗೆ ಅಲ್ಲವು. ಬಳಿಕೆ ಮಾಮೂಲು ಅವರಿಗೆ ನಿವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ಅಂಥಂಥಾ ಬಳಿಕೆಯಾದದ್ದು ಆದಿ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡಿರುವದೋ ಯಿಲ್ಲವೆ ಮುಂಚಿದ್ದ ನ್ಯಾಯವುಳ್ಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡುವಂತರದಲ್ಲಿ ವುಂಟಾದದ್ದೋ ಯೆಂದು ನೋಡದೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಾಷಾಂಡನನ್ನು ನೋಡಿ ನೀಸ ಯಾತಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ

ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರಾದಿಗಳು ಪಿತಾಪಿತ್ರರು ಹೀಗೆ ನಡೆದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಧೇಳುವನು. ವಿಷ್ಣು ಮತದಲ್ಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಇದ್ದೀಯೆಂದು ವೈಷ್ಣವನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅನೇಕ ತಲಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ನಂಮ ಪಿತ್ರರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮತವ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದದರಿಂದ ನಾನು ಸಹ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವನು. ಮತ್ತು ಮಾರಿ, ಮಸಣಿ, ದುರ್ಗಿ, ಚಾಮುಂಡಿ ಮೊದಲಾದ ಸಡುಮನೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಇಂಥಿಂಥಾ ಕುಲದೇವರುಗಳನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಆರಾಧಿಸುತ್ತೀರೆಂಬದಾಗಿ ಅವರವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವುಗಳು ನಂಮ ಪೂರ್ವ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ನಮಗೂ ದೇವತೆಗಳೆಂಧೇಳುವರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಡನೆ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕದೆಯೂ ಒಳ್ಳೇದೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ನೋಡದೆಯೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಕಲರೂ ಆರಾಧಿಸಿದ ಏಕ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡುವಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನವನು ತನತನ ಕುಲದೈವವಾಗಿ ಹಿಡುಕೊಂಡ ಸುಳ್ಳು ದೈವವು ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೈವನಾಗಲಾರದೆಂಬುವದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆಯೂ ವೇದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗೋತ್ರದ ನಡತೆಯಾಗಿಯೂ ಕುಲಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿಯೂ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಗತಿಸಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆಪ್ರಕಾರವೇ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕರು ತೇರು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದೂ ಕಾಶೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀರಂಗವು, ತಿರುಪತಿ, ಜಗನ್ನಾಥ, ಕಾಂಚೀ, ಅಹೋಬಲ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದೂ ಆರಾಧಿಸುವದೂ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಮುದ್ರಾಂಕಿತವನ್ನು ಹೊಂದುವದೂ ಮಹಾ ಘನವೆಂದೂ ಮಹಾ ಫಲವೆಂದೂ ನೆನಸುತ್ತಾರೆ: ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದೂ ಆಸ್ತಿವಾರ ಯಾವದೆಂದೂ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಸಮಸ್ತರೂ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಧೇಳುವರು.

ఒందు కురియు ముందోడిదరె కడెయ కురిగళెల్లా హాగె హో గువవు. అదు వొందు కాలివెయన్ను కడివ్యాడుత్తా దాటిదరె కడెయ కురిగళు ముళుగువదో తేలువదో యేనూ నోడదె ఒందరహిందొందు ముందాగి మెగరిబిద్ద కురియ నోడి యెల్లా కురిగళు మెగరిబీళువవు సరి. ఈ దేశస్థర నడతె యిదే యిదక్కె ఔచిత్యవాగి ముందె నడదంథా వొందు సమాచారవన్ను కేళిరి.

ముందె కృష్ణరాయనెంబాతను హిందు రాజ్యవన్ను ఆళువాగ ఆతన బళియల్లి అప్పాజియెంబ ప్రధానియొబ్బనిద్దను. అవను అగాధ బుద్ధి యోచనెయూ అణియాద సామర్థ్యవూ వుళ్ళవనాగిద్దకారణ కృష్ణరాయను అవన మేలె బహు ప్రీతియిట్టు యావ ఆలోచనెగూ అప్పాజియ వాక్యవన్ను కేళి అదరంతె నడెయువను. హీగిరలిక్కాగి వొందానొందు దివస రాయను అప్పాజియన్ను నోడి జనమరుళు జాత్రెమరుళు యెంబ మాతిగె అర్థవేనెందు కేళిదను అదక్కె అప్పాజి స్వామీ నిమ్మ కృపెయింద తిళిదు విజ్ఞాపనెమాడువెనెందను. దరుబారు తీరిద బళిక మనెగె బందు రాయను కేళిదద్దక్కె అర్థవు తిళియ మాడువ హాగె వొందు ఉపాయవన్ను మాడిదను. అదేనందరె తన్న బళియల్లిరువ జీతగారరాద కురుబరొళగె మందబుద్ధియాగియూ శరీరవాద్యంతవు రోమగళుళ్ళవనాగియూ యిరువ వొబ్బ కురుబనన్ను కరెసి తాను నడెసహోగువ కార్యక్కె ద్రవ్యాశెయిందలూ భయదిందలూ అవనన్ను సమ్మతిపడిసి అవన తలె కూదలన్ను జడెజడెగళాగి మాడి మైయెల్ల అంగుష్ఠ శిఖర పరియంతరవు భస్మ లేపనెయన్ను మాడి కృష్ణాంజనవన్ను కైయల్లి కొట్టు సన్యాసి వేషవ కొద్దిసిదను. మత్తు అవనన్ను నోడి, యెలా,

ಕುರುಬನೇ, ನೀನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಯೆದ್ದು ವೊಬ್ಬರಾದರೂ ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ಯೀ ವೇಷದೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ವುತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದ ಗುಹೆ ಯೊಳಗೆ ಯೀ ಜಿಂಕೆ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಯೋಗಧಾರಣೆ ಮಾಡುವವನ ಮೇರಿಗೆ ಯಿರು, ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನಾನಾದರೂ ರಾಯನೂ ಸಹಾ ಬಂದರೂ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಹಾಗೆ ಮಾತಾಡದಿರು, ವುಪದ್ರವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಯೆಷ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕದಲದೆ ಭದ್ರವಾಗಿರು, ನಿನ್ನ ರೋಮಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟನ್ನು ವೊಂದೊಂದಾಗಿ ಕಿತ್ತರೂ ಉಸುರು ಬಿಡಲಾಗದು. ಮತ್ತೂ ಯಾರು ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ ನೀನು ಉಗ್ರತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಮೂಗು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡುಕೊಂಡು ನೆಲವ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಯಿರು ಕಂಡ್ಯಾ ಯೆಂದು ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದನು. ಒಂದುವಾಕ್ಯ ಮಾತಾಡಿದಿಯಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಡಿದು ಕೊಂದುಹಾಕುವೆನು, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಿಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಅನೇಕವಾಗಿ ಬಹುಮಾನ ಮಾಡುವೆನೆಂಬದಾಗಿ ಬಹು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಕುರುಬನು ನನ್ನ ನೋಡು, ನನ್ನ ತಪಸ್ಸು ನೋಡು, ಯೀ ಜಂಜಾಟ ನನಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂತು ಯೆಂಬದಾಗಿ ತನ್ನೊಳು ನೆನಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ದೊರೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತೀರದಲ್ಲಾ. ಅಪ್ಪಾಜಿ ವಿಧಿಸಿದ ಮೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಅರುಣೋದಯದ ವೊಂದು ಝಾಮದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಾಜಿಯು ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದಿನಚರ್ಯದ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದತರುವಾಯ ರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಯಿಂದು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದಾದದ್ದು ವೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವುಂಟಾಯಿತು. ಅದೇನಂದರೆ ವುತ್ತರ ಕಡೆಗಿರುವ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ಮಹಾ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷರಾದವರು ದಯಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಂಥಾವರೋ ಯಿಲ್ಲವೆ ಭೂನಿವಾಸಸ್ಥರೋ ತಿಳಿಯ

ಕೂಡದು. ಅವರಿಗೆ ವಾಯುವೇ ಆಹಾರವು ಯೀಲೋಕದ ಪ್ರಪಂಚ ಅವರಿಗೆ ವಟ್ಟವೇವಟ್ಟದುಯಿಲ್ಲ, ನರ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಬಾಯಿತೆರದು ಮಾತಾಡರು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ವೊಂದಿಲ್ಲದೆ ವಾಯುವುಗಳ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ಮೆಡಿಬಿಡದೆ ಯೋಗವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಯಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇಂಥಾ ರುಷೀಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಾಗುವದು ಮಹಾ ಅಪುರೂಪವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವೀಕರಾದ ಅರಸರೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಯಿಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ರಾಜ್ಯವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಅವರೂ ಯಿಡೇರಲ್ಪಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ನಾವು ಸಹ ಯೀ ರುಷೀಶ್ವರನ ಪಾದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸೇವಿಸಿದೆವಾದರೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯವೂ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಕರವೂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತೆಂದು ಅಪ್ಪಾಜಿಯು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ರಾಯನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಸಂಗಡಲೇ ದೊಡ್ಡ ಭೇರಿ ಹೊಯಿಸಿ ಸ್ವಾರಿಸಾಟಿಸಿ ರಾಣುವೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಹೊರಟನು, ರಾಯನು ಯಾವಾಗ ಹೊರಟನೋ ಆಗಲೇ ಘುಲ್ಲೆಂದು ಯೀ ಸಮಾಚಾರವು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಲಾಗಿ, ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಬಾಲ್ಯಯವ್ವನ ಕುಮಾರ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಜನರುಗಳು ಸಮಸ್ತರೂ ಆ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ನೋಡ ಹೊರಟರು. ರಾಜಾಧೀಶ್ವರನು ಸಕಲ ಪರಿವಾರದ ಕೂಡಾ ಗುಹೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಯಿಳಿದು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನೋಡುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಮೊದ್ದಿನಹಾಗೆ ಕದಲದೆ ಮಿದಲದೆ ತಲೆ ಬೊಗ್ಗಿ ಮೂಗು ಹಿಡುಕೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಯೋಗಧಾರಣೆಯ ಮಾಡುವವನಂತೆ ಕುರುಬಸಿದ್ದನು ಅದಂಕಂಡು ರಾಯನು ಶೆಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಯೆಂದು ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಣಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಕುಳಿತ ಹಸ್ತನಾಗಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ

ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆಗೆ ನಿಂತು ದಿವ್ಯ ಮುನಿಯರೇ ನಾನು ಜೀವಿಸಿದ ಸಕಲ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಿಂದು ಮಹಾ ಶುಭದಿವಸನಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದೆನು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ ಶಿಶ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಂತಃಕರುಣೆ ಯಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುವರೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾರವೆಂದು ರಾಯನು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಕುರುಬನು ಬಾಯಿ ತೆರಿಯದೆಯೂ ಮಾತಾಡದೆಯೂ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡದೆಯೂ ಸುಂಮನೆ ಯಿದ್ದನು.

ಆಗಲು ಜನರೆಲ್ಲರು ಅತಿಶಯಪಟ್ಟು ಯಿಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ರಾಯನು ಹೇಳುವ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಡ್ಡಿಮಾಡದೆ ಯುಪೇಕ್ಷಿಸದವನು ಯೆಷ್ಟೋ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಶರೀರಮಾತ್ರವೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವಾದರೆ ಪರಲೋಕದ ಸಂಚಾರವೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಮತ್ತು ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗವೆಂಬ ವಾಕ್ಯ ಯಿವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಅಪ್ಪಾಜಿಸೋ ಅಂದರೆ ಯಿಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರಸಾದ ಯೇನಾದರು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲೊಂದು ರೋಮವಾದರೂ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ವಜ್ರಾಂಗಿಯಾಗಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾ ಭಕ್ತಿ ವಿನಯದೊಡನೆ ಕುರುಬನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮೀ ನಿಂಮ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಅವನ ಹಿಂಗಾಲಿನ ರೋಮಗಳೊಳಗೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಭಂಗಾರದ ತಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ರುಷೀಶ್ವರನು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕದಲದೆ ಸುಂಮನಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಯನು ತಾನೂ ಮೆಚ್ಚೀಕೃತನಾಗಿ ಬಹು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಪಾದರಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ವೊಂದು ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಸಜ್ಜೆಯೊಳಗೆ ಯಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಾಯನ ಠಾವನೆಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಗುರಿಕಾರರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಮೊದಲಾದವರು ತಂಮತಂಮ ಪರಿಸೆಯ

మేరెగె బందు బహు శక్తియిందిగె ఆ రోమగళన్ను ప్రొబ్బొబ్బ రాగి కిత్తుకొండరు. ఆ ప్రకారవాగియే అరసన పరివార వాగి బందంథా అరసన సమస్త రాణివెయవరూ శిక్షిసకూడద ప్రజెగళూ కోటియాగి ఆగొందొందు కూడలిన మేరెగె కిత్తుకొండరు. ఆద్దరింద సల్పహొత్తినొళగె కళ్ళ మునీశ్వరన దేహవాద్యంతవూ నుణగె ఘోరవు మాడల్పట్టదాంగాయితు. యజమానన శయదింద ఆ కురుబను యీ వుపద్రవెల్లా సహిసి కొండు హూగదెయూ కదలదెయూ కంణు తెరెయదెయూ యిద్దను. ఇదరింద సకలరు బహళవాగి శ్రమిసి అవనన్ను అధికాధికవాగి మెచ్చిసి స్తుతిసిదరు. రాయను తంన అరమనెగె బంద బళిక తన్న రాణియాద భాగ్యవతి మొదలాద రాజస్త్రీయ్యరిగె యీ పరమ రుషీశ్వరన సమాచారవన్నెల్లా విశదవాగి హేళి కిత్తు కొండ అవన రోమగళన్ను కోరిసలాగి అవరెల్లరూ అదన్న శక్తియింద తెగదుకొండు ముద్దన్నిట్టు కణ్ణిగె ఒత్తికొండు అంథా అతిశయవాద మునియరన్ను తావు సహ దర్శిసి నమస్కరిస బేకెంబదాగి కేళికొండరు. ఆదరె తమగిరువ మేరె క్రమదహాగె తావు హొరగె హొరడకూడదకారణ ఆ మునీశ్వరరన్ను అరమనెగె కరతర ఆజ్ఞాపిసువహాగె రాయనన్ను బహుశా స్తుతిసి విజ్ఞాపనెయన్ను మాడిదరు. అవర విజ్ఞాపనెయన్ను తళ్ళకూడద్దరిందలూ యింథా తపోనిష్ఠరు అరమనెయల్లి పాదవన్నిట్టరె బహు భాగ్యవెందు కెలవరు హేళిద్దరిందలూ రాయను తన్న సైన్యదొడనె మంత్రి ప్రధాని మొదలాద దొడ్డ వుద్యోగస్తరన్ను కళిహిసి రుషీశ్వరరన్ను మహా ఆడంబరదొడనెయూ శక్తియొడనెయూ శృంగార పల్లక్కియొళు కరలాజ్ఞాపిసిదను. హాగెయే అవరు హోగి రుషియ రోమగళన్ను యిన్ను కిత్తుకొ

భృత్తాయిద్ద సమూహద జనరన్ను హోగమాడి తావు కళిసల్పట్ట కారణవన్ను దైన్యదొడనె అవన పాదగళ బళిలి త్వరపడిసి ప్రాముఖ్యరాద నాల్కుమందియు మహా సంభ్రమదొడనె అవనన్ను యెత్తి పల్లక్కియల్లిరిసిదరు. అవనో అందరె ముంచిద్ద ప్రకారవాగి మూగన్ను హిడిదుకొండు ఒందాదరూ నోడదె యోగ సాధనెయుళ్ళవన మేరెగె మౌనదల్లిద్దను. ఈ ప్రకారవాగి మంత్రిగళు రాణియెయు మొదలాద పరివారవు సుత్తికొండిరలు, సమూహ జనరు ముందెయూ హిందెయూ ముత్తికొండు సంభ్రమద ధ్వనిగైయ్యలూ, పట్టణద బీదియ మార్గవాగి మహా ఆడంబరదొడనె ఏకనాగి ఒయ్యల్పట్టను. అష్టరల్లి, ఉపోష్యదిందలూ తన్న శరీరద రోమగళెల్లవు కీళల్పట్ట నోవినిందలూ దుఖ్ఖగొండ కురుబను యిష్టు మహిమెయింద బ్యాసరగొండు తన్న మనస్సినల్లి యోచిసిద్దేనందరె ననగె అవిహితవాగియూ యిష్టు కష్టిగె హేతువేయాగియూ యిరువ యీవేషవన్ను నాను ధరిసిద్దు యాతక్కే యీ బుద్ధియిల్లద జనర ఆర్భాట శబ్దవన్ను కేళువదక్కింతా నంన మందెయ సమీపదల్లి హులిగళ ఘర్జనెయన్ను కేళువదే సావిరసారి లేసు నంన ఆడుగళ బళియల్లి యిష్టొత్తిగె ఎరడావర్తి యోజిసిరువెను. ఈ వేషదొందిగె ఎరడుదిన ఉపవాసవాగి ఇద్దిరువదల్లదె యీ ఐశ్వర్యవెల్లా యావాగ హ్యాగె ముగియువదో అరియెనెంబదాగి మహా వ్యసనదొడనె యోచిసికొండిరువను. ఇదెల్లా తంన బుద్ధియల్లి యోచిసికొండిరువల్లి కురుబను అరమనెయ ఒందు శృంగారవాద శాలెయల్లి మహా పూజ్యదొందిగె యిళిసల్పట్టను. స్వల్ప వ్యాళ్యద తరువాయ రాణియూ కడెమె రాజస్త్రియ్యరూ ఒంటొంటాగి బందు అవన పాదక్కెరగిదరు. అవనన్ను స్వల్ప

ವ್ಯಾಳ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಳಿಕ ತಾವೂ ಸಹಾ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಅವನ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾದರು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿ ದೇಹವಾದ್ಯಂತವೂ ಶೋಧಿಸಿ ಕಂಕುಳೊಳಗೆ ಸಂದುಸಂದಿನೊಳಗೆ ಜನರ ಕೈಯ್ಯಿಗೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಿದ್ದಂಥಾ ಕೆಲವು ರೋಮಗಳನ್ನು ಅಂಮನವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಕಿ ಅವೇ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು. ಆತರುವಾಯ ಋಷೀಶ್ವರನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಯೇಕಾಂತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ರಾಯನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಯೆಲ್ಲರೂ ಹೋದ ತರುವಾಯ ರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕಳ್ಳ ಋಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಶಾಬಾಷು ಯೆಲೋ ಕುರುಬನೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಿಯೇ, ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸು ತೀರಿತು ನೇಮಿಸಿದ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಯೀಗ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ನೀನೆದ್ದು ಯೀ ವೇಷವನ್ನು ತೆಗದುಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಕಂಬಳಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ನಿನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ನಾಳಿಗೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೋಗೆಂಬದಾಗಿ ಕಳಿಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅರುಣೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ರಾಯನು ತನ್ನ ಜನರೊಡನೆ ಋಷೀಶ್ವರನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಕಾಣದೆ ಯಿದ್ದಕಾರಣ ಜನರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೋ ಕೆಲಬರು ಆತನು ನರನ ರೂಪವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದ ವೊಬ್ಬ ದೇವನೆಂದೂ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗವಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದನೆಂದೂ ಸಕಲರು ನೆನಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ತರುವಾಯ ರಾಯನು ಕೇಳಿದ ಸಂಶಯ ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕೂಡಾ ಮಂದಲಿಸಿದನು. ಏನೈಯಾ ಜನಮರುಳೋ ಜಾತ್ರೆಮರುಳೋಯೆಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿಯಲಾಯಿತೋ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಸ್ವಾಮೀ ಮೊನ್ನೆ ದಿನವೇ ಅರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತುಯೆಂದ್ಹೇಳಿದನು.

ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ರಾಯನು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಅಂಜಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡ ಲೋ ಅಂಜದೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಲೋ ಯೆಂಧೇಳಿದನು. ಆಳಿದವರ ಅಭಯಹಸ್ತ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ತಾನು ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಯಿಷ್ಟುಮಂದಿ ಧೊರೆಗಳೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠಗರೂ ಲೆಖ್ಖ ವಿಲ್ಲದವರೂ ಯಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಪರದೇಶಿ ಮಹಾತ್ಮನ್ಯಾರು ಪುಣ್ಯವೇನು ಚರಿತ್ರವೇನು ಅವನು ಬೋಧಿಸುವ ಉಪದೇಶವೇನು ಸತ್ಯವೇನೆಂದು ಶೋಧಿಸಿದವರು ಯಾರು. ಒಬ್ಬರು ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ನನ್ನ ವೊಬ್ಬನ ಬಾಯಿಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಯೆಲ್ಲರೂ ಕುರುಬನಿಗೆ ಪಾದಸೇವೆ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಅಗಡಿ ಕಾಸಿಗೆ ಬಾರದಂಥಾ ಕುರುಬನನ್ನು ಋಷೀಶ್ವ ರನೆಂದೂ ದೇವರೆಂದೂ ನೆನಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ರು. ಇದೇ ಜನಮರುಳು ಜಾತ್ರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರುಳಾದದ್ದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿದನು. ರಾಯನು ತಿಳಿ ದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನಾದನು.

ಜನಮರುಳು ಜಾತ್ರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರುಳೆಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಯೀ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋ ಚನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯೀ ದೇಶಸ್ತರು ಮು ಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಈಶ್ವರನೆಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾದಿಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕರ್ತರಾಗೆಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ದೇವರುಗಳಾಗೆ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೈವತ್ವ ವುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೋ? ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಆದರೂ ಮೋಸ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ದೈವವಾಗಿ ತೋರಲ್ಪ ಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬರುದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆ ಅಲ್ಲವು

దేవరన్ను తిళిదుకొళ్ళ తక్క బగెయు.

యావదొందు వస్తువన్ను యింథాద్దెందు తిళియువబగ్గె అదర స్వభావత్వవన్ను గుణ లక్షణాదిగళన్ను కండు యింథా వస్తువెందు నిశ్చయిసికొళ్ళువరు. ఒందు సొళ్ళెయన్ను ఆనెయెందూ, ఒందు కాగెయన్ను కుదురెయెందూ హేళిదరె అదన్నొబ్బరాదరూ ఒప్పికొళ్ళలారనల్లవే? యేనందరె సొళ్ళె కాగెగళ స్వభావ లక్షణగళూ గుణగళూ బేరె, ఆనె కుదురెగళ స్వభావ లక్షణ గుణగళు బేరె. హాగెయే పంచభూత మృగ పక్షి సర్ప మనుష్య మొదలాద సృష్టిసల్పట్ట వస్తుగళన్ను దేవరెందు హేళిదరె అంగీకరిసలాగదు. యాకందరె అవుగళ స్వభావ గుణ లక్షణాదిగళు బేరె దైవత్వద స్వభావ గుణ లక్షణాదిగళు బేరె సొళ్ళెయాదద్దు ఆనెయాగలారదహాగె అల్ప వస్తువాద మనుష్యను యెష్టుమాత్రకూ దేవనాగలారను.

ఈగ దేవర లక్షణగళు హ్యాగిరువవెంత కేళిదరె యీ దేశద గ్రంథగళొళగె తిళియలారదు. యాకందరె యీ రాజ్యద మనుష్యరిగె పరీక్షె సాలదు. ఒందువేళె యీ దేశద శాస్త్రగళ పుస్తకగళల్లి దేవరన్ను బ్రహ్మనెందూ పరమాత్మనెందూ హేళి దేవరిగె తక్కంథా కెలవు లక్షణగళ హొందిసి ఏకవెందు, నిర్గుణ, నిరంజన, సర్వాంతర్యామి, సదానంద, విమలా, అచలా, మత్తు అచింత్య, అవ్యక్త, అనంత, అవ్యయ, విభుప్రభు, భావిత, భూతచేతన, త్రైలోక్యవిస్తార,

(ಶ್ಲೋಕಃ)

ವಿಚಾರಕಾರಣಶ್ಶೈವಂ । ಪ್ರಸಂನೋಽಸ್ಮಿಮಹಾತ್ಮನಃ ॥
ನಭೂಮಿನಜಲಂಚೈವಾ । ನತೇಜೋನಚವಾಯವಃ ॥
ನಚವಿಷ್ಣುನಚಬ್ರಹ್ಮಾ । ನಚರುದ್ರನತಾರಕಃ ॥
ಸರ್ವಶೂನ್ಯನಿರಾಲಂಬೋ । ಸ್ವಯಂಭೂಃಪರಬ್ರಹ್ಮಣಃ ॥

ಇವು ಮೊದಲಾದ ವಾಕ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾಶ ತೋರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲೇ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಜೀವನಿಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಅಬದ್ಧ ಅಶುದ್ಧ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ವಿಷದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಒಂದುಬೊಟ್ಟು ಅಮೃತವಂ ಹನಿಸಿದಹಾಗಿರುವದು. ಆದಕಾರಣ ನಿಜವಾದ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವೇ ಪಾಲಿಸಿದ ಸತ್ಯವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೋಚಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು.

ದೈವಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಈಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವೆವು. ಅವುಗಳು ಅಡಗಿರುವಂಥಾ ಸತ್ಯ ಶ್ಲೋಕವೇನಂದರೆ.

(॥ಶ್ಲೋಕಃ)

ಸ್ವಯಂಭೂರಶರೀರೀಚ । ಅನಾದಿಶ್ಚಾರೂಪವಾನ್ ॥
ಸರ್ವೇಷಾಂವ್ಯಾಪಕೋಯಶ್ಚ । ನಿದಾನಂತಂನಮಾಮ್ಯಹಂ ॥

ಇದರ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ,

౧నేదు....స్వయంభువెంబువదు తనగె తానాగిద్ధారెంబర్థవాగువదు. అదేనందరె సర్వేశ్వరను తందె తాయియూ ఉద్భవ జననవూ ప్రతికారణవూ యిల్లదె తంమల్లితానాగిరలాగువదే హొర్తు మత్తు బేరెబగెయల్లవు.

౨నేదు....అశరీరియెంబువంథాద్దు సర్వేశ్వరనిగె శరీరవిల్లవెంబర్థవాగువదు. శరీర స్వభావనాద వస్తువు కనిష్ట స్వరూపవూ పంచభూత స్వరూప నిరాఖండవాగి అంతె అవయవగళన్ను హొందిరువదాగియూ హుట్టు మృత్యు మట్టు ప్రమాణవూ వుళ్ళద్దాగియూయిరువదు. ఆదరె అంథా కొరతెపాడుగళు నిజవాద దేవత్వక్కె హొందలాగద్దరింద సర్వేశ్వరను శరీరవిల్లదె నిరాకారవాగి పరమ జ్ఞానస్వరూపియాగిద్ధారెంబువదే నిశ్చయవు.

౩నేదు...అనాదియెంబువదు దేవరిగె ఆదియూ ఆరత్యవూ యిల్లవెంబర్థవాగువదు. అవరు కాలద మధ్యదల్లి బందవరల్లవు. భూత భవిష్య ద్వర్తమానవెంబ మూరు కాలగళూ అవరిగె యేక కాలవాగిరువవు. ఈగలూ యావాగలూ మితియిల్లద కాలదల్లియూ స్వయం చిరంజీవియాగియూ ఆద్యంతవిల్లదవరాగియూ ఇద్ధారె. అవరు నడువంత్ర దల్లి బందవరాదరె అవరిగె ప్రతికారణవూ జననవూ మరణవూ కొరతె పాడుగళూ వుంటాగిరువవల్లదె దేవరెంబ నామధేయ అవరిగె సల్లలాగదు.

౪నేదు...శుభరూపవాన్ యెంబంథాద్దు యెణిసకూడద సకల మేలుగళ స్వరూపియాగిద్ధారెంబువదే. అదేనందరె సర్వేశ్వరను మట్టిల్లద జ్ఞానవూ మితియిల్లదశక్తియూ మితియిల్లదనీతియూ మితియిల్లద దయవూ మితియిల్లద మహిమెయూ మితియిల్లద పరిశుద్ధత్వవూ మితియిల్లద ఆనందభాగ్యవూ యివుమొదలాద యెణిస

కూడిద సకల మేలుగళ స్వరూపియాగిద్దారెంబువదే. లవలేశ అజ్ఞాన, నిత్రాణ, అనీతి, దుఃఖ, అసత్య అవశ్య అవరల్లి ఉంటాదరె హోలు స్వరూపవేసరి దైవ అల్ల.

౫నేదు..సర్వేషాం వ్యాపకవెంబువదెంథాద్దు ఎల్లియూ వ్యాపకరాగిద్దారెంబర్థవంగొళ్ళువదు. సర్వేశ్వరను యిల్లిద్దారె అల్లిల్లవు, అల్లిద్దారె యిల్లిల్లవెంబదాగి హేళదె ఎల్లియూ వ్యాపకరాగిద్దారెంధేళ తక్కద్దు. ఆదాగ్యూ సాకారనాద పదార్థగళ ప్రకార అల్లల్లే అడగిద్దారెంధేళకూడదు. అవరేతమ మట్టిల్లద స్వభావదింద సమస్తవన్ను అణగిసికొండు తంమ మితియిల్లద జ్ఞానదిందలూ త్రాణెయిందలూ సమస్తవన్ను తిళిదు నడెసి రక్షిసి కాపాడికొండుబరుత్తారె.

౬నేదు...నిదానంవెంబువదు ఎల్లాదక్కూ ఆదికారణవెందాగువదు. పరలోక భూలోకాదిగళు ఒందిల్లద సమయదల్లి సర్వేశ్వరను తంమ మితియిల్లద త్రాణెయింద సకలవన్ను ఉంటుమాడి సకలక్కూ మూలవు ఆదికారణవూ ఆగిద్దారె.

ఇంథా లక్షణగళుళ్ళ సర్వేశ్వరనన్ను ఆరాధిసి నంబతక్కద్దేవినా మిక్కాదదెల్లవు దైవవూ అల్ల. ఆరాధనిగె పాత్రవూ అల్లవు. అబద్ధద దేవరుగళన్ను కురితు ఎష్టాగి తపస్సు దాన ధర్మగళన్ను మాడిదాగ్యూ వ్యర్థవాగిహోగువదు అదరింద మోక్షద ప్రాప్తఫల దొరకదె నరకవే గతి.

ఈ ఆరు లక్షణవు దేవత్వక్కె తక్కద్దెందు ఎల్లరు ఒప్పికొళ్ళువరే హొరతు యిదన్ను అంగీకరిసద బుద్ధివంతనొబ్బనాదరూ యిల్లవు. గాఢాంధకారవుళ్ళ మనెయల్లి వొందు దొడ్డ దీవటిగెయన్ను ప్రజ్వలిస మాడికొండు వొళగె ప్రవేశిసిదరె అదరల్లియిరువ వస్తుగళింథాదెంబదాగి స్పష్టవాగి కండు

హిడియబహుదల్లవే. అదేప్రకార యీ ఆరు గురుతుగళ ప్రకాశదింద నిజవాద దేవర్యారెందూ సుళ్ళు దేవర్యారెందూ ప్రత్యక్షవాగి కండు హిడియబహుదు. ఈ దేవ లక్షణాదిగళు త్రిమూర్తిగళిగుంటో యిల్లవో యెంబదాగి పరిశోధిసి తిళియువదక్కె అవర చరిత్రెగళల్లియూ గుణాగుణ స్వభావగళల్లియూ కేళువ విశేషగళన్ను యెత్తి తోరిసువెవు. అదరింద అవరన్ను నిందిసుత్తేవెంబదాగి రోషవూ కోపవూ మనస్సినల్లి బరమాడికొళ్ళువదక్కె న్యాయవిల్లవు. ఏనందరె త్రిమూర్తిగళన్నుకురితు వేద పురాణ మొదలాద శాస్త్ర పుస్తకగళల్లిరువ వృత్తాంతగళన్ను యెత్తి తోరిసుత్తేవల్లదె నూతనవాగి ఉంటుమాడిద్దేందన్నాదరూ హేళహోగువదిల్లా. నిజవాద దైవవు యింథాద్దెందు యెల్లరిగూ ఉపకారవాగి తిళియమాడ తాత్పర్యవే హొరతు యొబ్బర మనస్సన్ను నోయమాడువదక్కె నమగభిప్రాయ వెష్టుమాత్రవాదరూ యిల్లవు.

త్రిమూర్తిగళ లక్షణగళు.

(శ్లోకః)

బ్రహ్మవిష్ణుశ్చరుద్రశ్చవ్యాపారేణస్థలేనచ।
కాలేనమితిరూపేణతస్మాద్దేవోనలక్షణం॥

(టీకు)

బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రరూ వ్యాపారదిందలూ స్థళదిందలూ కాలదిందలూ మితదిందలూ రూపదిందలూ యిరువ కారణ దేవ లక్షణావు యిల్ల.

(శ్లోకః)

మాయాస్వరూపిణోబ్రహ్మావిష్ణురుద్రశ్చదేవరాట్।
పుణ్యేనప్రాప్తదైవత్వంమాయాతీతసదుప్రభుః॥

(టీకు)

మాయ స్వరూపియాగిరువ బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రయెంబవరిగె దేవర రాజత్వవూ దైవత్వవూ యావ పుణ్యదింద బంతు. మాయ రహితవాదవను ప్రభుకు ప్రభువూ.

త్రిమూర్తిగళు దేవరుగళో అల్లవో యెందు నిశ్చయిసువ హాగె అవర చరిత్రెగళన్ను పరిశోధిసి నోడానిసబేకు హాగె పరిశోధిసినోడిదల్లి అవరిగె ఆది హుట్టు వుంటెంబువదు తిళియ బరువదు. ఇగల్లదె అవరు హుట్టిదవిధవు విపరీతవాద నానావిధవాగి యీ వేదశాస్త్ర పురాణ మొదలాద శాస్త్ర పుస్తకగళల్లి హేళిరుత్తదె. అదు హ్యాగెందరె వొబ్బ స్త్రీయ్యళుంటెందూ ఆకెయ హెసరు పరశక్తి, అథవా ఆదిశక్తియెందు కరెయల్పట్టదె. ఆ శక్తియ విశేష స్వభావ మహిమె యేను, వుద్భవవేను, స్త్రీ రూపవాగిరువదక్కె కారణవేనెంబదాగి కేళిదరె అదక్కె వొందు ప్రత్యుత్తరవాదరూ యిల్లవు. ఇంథా స్త్రీయ్యాదవళిగె బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రరు హుట్టిదరంతె, మత్తు అవళు ఆ మూరు పిళ్ళెగళ మేలె మోహిసి అవరన్ను వివాహవ మాడికొండు అనుభోగిసిదళంతె కెలవు పురాణగళల్లి హేళిరుత్తదె.

(శ్లోకః)

ఆదిశక్తిమయంబీజం। బీజశక్తిమయంశివః॥
శివశక్తిమయంవిష్ణుం। సర్వంవిష్ణుమయంజగత్॥

యెంబువక్కర్థవేనందరె ఆదిశక్తియొందు బీజవాయి తంతె, ఆ బీజదింద శివను హుట్టిదనంతె, ఆ శివనింద విష్ణువు

హుట్టిదనంతె, ఆ విష్ణువినింద లోకవెల్లా వుట్టాయితంతె. బేరె వుస్తకవాద భాగవతద అష్టమస్కంధదల్లి హేళిరువచేనందరె, విష్ణువిన నాభికమలదల్లి జనిసద కమల హుట్టితెంబదాగియూ ఆ తావరెకమలదల్లి, చతుర్ముఖ బ్రహ్మనుద్భవవాదనెంబదాగియూ బరెదిరువదు. ఈప్రకార వొందు బగెయల్లి బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రాదిగళు కూడా హుట్టిదవరాగియూ మత్తొందు బగెయల్లి నోడిదరె ఈశ్వరను విష్ణువిగె తందెయాదను. బేరెకడె బ్రహ్మనిగె యీశ్వరను హెత్తప్పనాదను. హీగె కుమారను తందెయ అజ్జనాగియు యిద్దానె ఇదల్లదె సకలాగమ శిఖామణియెంబ తత్వ గ్రంధదల్లి హేళిరువచేనందరె: పరాపరవాద పరమేశ్వరను తత్వాతత్వవన్ను నిర్మిసి జిత్తనాదను. ఆ పరాపరదల్లి పరవుంటాగి, ఆ పరదల్లి శివనుంటాగి, ఆ శివనల్లి శక్తియుంటాగి, ఆ శక్తియల్లి నాదవుంటాగి, ఆ నాదదల్లి బిందువుంటాగి, ఆ బిందువినల్లి సదాశివనుంటాగి, ఆ సదాశివనల్లి మహేశ్వరనుంటాగి, ఆ మహేశ్వరనల్లి రుద్రనుంటాగి, ఆ రుద్రనల్లి విష్ణువుంటాగి, ఆ విష్ణువినల్లి బ్రహ్మనుంటాగి, ఆ బ్రహ్మనల్లి ఆకాశవుంటాగి, ఆ ఆకాశదల్లి వాయువుంటాగి, ఆ వాయువినల్లి అగ్నియుంటాగి, ఆ అగ్నియల్లి అప్పుంటాగి, ఆ అప్పినల్లి పృథ్వియుంటాగి, ఆ పృథ్వియల్లి అన్నవుంటాగి, ఆ అన్నదల్లి నాయి మృగ పక్షి మత్స్య స్థావర జంగమాదిగళెల్లా వుంటావవెంబదాగి హేళిదె. ఈవిధవాగి నోడిదల్లి మిక్కాదవుగళిగెష్టోదూర వ్యత్యాసవాగిరువదు. ఇంథా విపరీతవాద కల్పనా కథెగళన్ను నోడువాగ బుద్ధివంతనిగె హ్యాగె తోచువదెందరె ఆ పురాణగళ నిజత్వవూ సరి, త్రిమూర్తిగళ శ్రేష్ఠత్వవూ సరి, అదర నిమిత్తవాగి బ్రహ్మనుయారమగను, విష్ణువు యారమగను, శివనుయారమగను, యివరు దేవరుగళల్లవెంబదాగి

—శ్రీవేమణ్ణను హేళిద్దేనందరె ॥పద్య॥—

బ్రహ్మమెవ్వని కొడుకు పుట్టుకామునజుండు! విష్ణువెవ్వని కొడుకు విధం కాని। శివుడుమెవ్వని కొడుకు। శగ్గిరగసిప్రాణి। విశ్వమంక యమాయవినరవేమా॥ యెంబదాగి హేళిద్దానె.

ఇదల్లదె మత్తొందు ప్రబంధదల్లి త్రిమూర్తిగళు ఒందు వేశ్యా స్త్రీయ్యళిగె పాషాణవాగి పుత్పత్తియాదరెంబదాగి హేళియదె. హ్యాగెందరె గండికాయంబ వేశ్యళు అందిన దినదల్లి తన్న బళిగె బరువంథా పురుషన్యావనో అవనిగె అందిన దివస పురుషనాదవనిగె హెండతియాదవళు పతివ్రతెయ తావవాగిరువ మేరిగె యివళూ యిరువళెందూ అవళన్న శోధిసువదక్కె బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రనెంబ యీ మూరుమందియు బేరెబేరె వేషగళన్న ధరిసికొండు అవళ బళిగె బందు నానాబగె బేష్టిగళన్న మాడిదరెందూ కడెయల్లి విష్ణు అవళ హాసికెయల్లి మూరు తారిగె హొట్టికళదు ఆకెయ వస్త్ర వెల్లా అశుచి హోలె మాడలాగి అదెల్లాదక్కూ ఆ సూళె తాళికొండళెందూ అదరింద అవళు సత్తు మేలె గండకి నదియెంబ నామాంకితవాయితు. అదరల్లి త్రిమూర్తిగళు మూరుబగెయ కల్లుగళాగి హుటిదరెందూ బ్రహ్మను హిరణ్యగర్భవాగియూ, విష్ణువు సాలగ్రామవాగియూ, రుద్రను శివనామవాగియూ, ఆదరెందు హేళియిరుత్తదె. మూరుబగె కల్లుగళిగె యీ హెసరన్నిట్టు అవుగళన్న పూజ్యవాగి యిరిసికొండుబరుత్తారె. అనేకజనరు అవుగళన్న సంపాదిసి అవుగళిగారాధనెయన్న మాడుత్తాబరుత్తారె.

విజ్ఞానేశ్వరవెంబ మత్తొందు ప్రబంధదల్లి ఆ గండకి నదియన్న కురితు హేళిరువ నాజికెయ కెళదుళ్ళ శ్లోకవేనందరె,

(శ్లోకః)

వేశ్యాసాందర్శనంపుణ్యం। స్పర్శనంపాపనాశనం॥
చుంబనంసర్వతీర్థానాం। మైథునంమోక్షసాధనం॥

ఇంథా అవలక్షణవూ అశుచియూ ఆద శ్లోకవన్ను పాఠవు మాడికొండు కెలవు బ్రాహ్మణరు నాచికెయిల్లదె జపిసుత్తాబరుత్తారె.

మేలె హేళిద వుదాహరణెగళింద త్రిమూర్తిగళిగె జనన వుంటెంబువదు నిశ్చయవల్లవో? హాగిరువల్లి అవరన్ను స్వయం భుగళెంధేకెకూడువదో? అవరిగె యావాగ జననవుంటాయితో ఆగలే ఆరంభవుంటాయితు. ఆదదరింద అనాదియెంబ లక్షణ అవరిగిల్లవు.

ఇదల్లదె త్రిమూర్తిగళిగె అంత్య వుంటెందు యీ దేశస్థర శాస్త్రగళల్లి హేళియదె. అదు హ్యాగెందరె నూరు చతుర్యుగగళు బ్రహ్మనిగె వొందు దినవాగిరువ కల్పవాగుతెయెందూ, అంథా దిన కల్పగళు మున్నూరా అరవత్తాదరె బ్రహ్మనిగె వొందు వరుషవాగువదెందూ, ఇంథా వరుషగళు నూరాదరె బ్రహ్మన ఆయుష్యవెందూ యింథా యిన్నూరు వరుషగళాదరె విష్ణువిగె ఆయుష్యవెందూ, ఇంథా మున్నూరు వరుషగళు ఆదరె యీశ్వరనిగె ఆయుష్యవెందూ, అంత్యదల్లి బ్రహ్మపట్టక్కె మర్కటవాద హనుమంతను బరువనెందూ హేళిధె. ఈ ప్రకారవాగి అజ్ఞానరు త్రిమూర్తిగళిగె తమ యిష్టదహాగె ఆయుష్యద దినగళ లెఖ్ఖవన్ను హెచ్చిసియిద్దాగ్యూ అదు తీరిదబళిక అవరిగె అంత్యవుంటాగువదెంబదాగి వొప్పికొళ్ళుత్తారె. ఇదల్లదె అవర ఆయుఃప్రమాణవు బహు వ్యత్యాసవాగిరువదరింద అవరొళగె వొబ్బను

ಪ್ರಾಣದಿಂದಿರುವಾಗ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಮರಣವಾಗುವ ಕಾರಣ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಲಿಂಗಧಸ್ತರಾಗುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

ಅಶರೀರಿಯೆಂಬ ಲಕ್ಷಣವು ಅವರಿಗುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಶರೀರಧಾರಿಗಳೆಂದು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶರೀರವೂ ಕ್ಷುಧೆಯೂ ತೃಷೆಯೂ ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳೂ ಶರೀರಸಂಬಂಧವಾದ ಮಿಕ್ಕಾದ ನಾನಾವಿಧ ವಿಷಯಗಳೂ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವದು ಸಂಸಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ದಾರ ಪುತ್ರಾದಿಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದರೆಂದೂ ನಾನಾವಿಧ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಪರ್ಕರಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಅವನವನು ತಂನ ತಂನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಂಬದೆ ಯಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಂನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯಮೇಲೆಯೂ, ವಿಷ್ಣುವು ತಂನ ಯೆದೆಯಮೇಲೆಯೂ, ಶಿವನು ತಂನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಂನತಂನ ದೇವಿಯರನ್ನು ಯಿರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿ ಯೀ ದೇಶದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ. ಅದರನಿಮಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ವೇಮಣ್ಣ ಯೀ ಪದ್ಯ ಹೇಳಿದನು.

(ಪದ್ಯ)…ಪತ್ತಮೋಸುವಾಡು॥ಪತ್ತಚೂಚುವಾಡು॥ಪತ್ತಮೋಸುವಾಡು॥
ಪರಮಯೋಗುಲೌದುರಾ॥ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ವಿನರ ವೇಮಾ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಶರೀರಿಗಳೆಂಬದಾಗಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಬಹುದು?

ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಗಳೆಂದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕರೆಂದೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣರೆಂದೂ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲೂ ಕೂಡದೆಂದು ಯೀಗ ಹೇಳಹೋಗುವ ವರ್ತಮಾನದಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದು. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದೇನಂದರೆ ಅತ್ರಿ ಮುನೀಶ್ವರನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಅನಸೂಯೆಯೆಂಬವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಹೊಗಳಿಕೆಯುಳ್ಳ

ವಳೆಂದೂ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕಳೆಂದೂ ಮುನಿವರನು ಹೇಳಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯ ಪತಿವ್ರತಾ ಭಾವವನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಹಾ ಋಷೀಶ್ವರರಾಗಿಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಭಿಕ್ಷವ ಕೇಳಿದರು. ಆಕೆಯು ಭಿಕ್ಷವನೀಡಬಂದಾಗ ಯಿಂಥಾ ಭಿಕ್ಷವು ನಮಗಗತ್ಯವಿಲ್ಲವು, ನಿರ್ವಾಣತ್ವದಿಂದ ನಮಗೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನೀಡಿದೆಯಾದರೆ ಅದೇ ನಮಗೆ ನಮರ್ಪಕವಾದ ಭಿಕ್ಷವೆಂದಂದರು. ಆಗ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದವಳಾಗಿ ಬಹುತಾ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಕೋಪವೂ ಗೈದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಅವರಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಮೂರು ಶಿಶುವುಗಳಾಗ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ತನ್ಯಪಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ.(*) ಈಮೇರೆಗೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿರುವದನ್ನು ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕೇಳಿ ಭಯಗೊಂಡು ಯೆಲ್ಲರು ಯೇಕಸ್ತರಾಗಿ ಅನಸೂಯಳ ಬಳಿಗೆಬಂದು, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಶರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮಾನಭಂಗಪಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೀ ವಿಧವಾದ ನಡತೆಗಳೂ ಅಕ್ರಮಗಳೂ ಬಲಹೀನತ್ವವೂ ನೋಡುವಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಅಶರೀರಿಗಳೆಂದೂ ಸಕಲ ಮೇಲುಸ್ವರೂಪಿಗಳೆಂದೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕರೆಂದೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣ ಕರ್ತರೆಂದೂ ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಯೀಪ್ರಕಾರನಾದ ದೈವಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೇವರುಗಳಲ್ಲವೆಂಬುವದೇ ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಈಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ

(*)ಅವರನ್ನು ಆಕಳ ಕರುಗಳಾಗ ಮಾಡಿದಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಅವರೆಂಥವರೆಂದೂ ಅವರಿಗೂ ದೈವತ್ವಕ್ಕೂ ಬಹು ದೂರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ವೊಂದು ಸಂದೇಹ ವುಂಟಾಗಿದೆ. ಅದೇನಂದರೆ ಅರಸುಗಳೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸರನೇಕರೂ ಆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ವಂದಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾ ಸ್ತುತಿ ಘನತ್ವ ಪೂಜೆ ಆರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಯಿದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವೋ? ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂಥಾಬುದ್ಧಿ ನಾವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೋ? ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನವೂ ದಯವೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ವಂದನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವದೋಯೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಾಜಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ದೊರೆಗಳೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಸಹಾ ಯೋಚಿಸದೆಯೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಸ್ತುತಿ ವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದುಂಟೆಂಬುವದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ವುದರಪೋಷಣೆಯ ನಿಮಿತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಳ್ಳ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಅಬದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಸುಳ್ಳು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಮಿತಿಯುಂಟೋ? ಮತ್ತು ಯೀ ದೇಶದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಬರೆದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಗಿರುವ ಚರಿತ್ರೆಗಳೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಗುಣಾಗುಣಗಳನ್ನು ಬಯಲುಪಡಿಸಿ ಅವರು ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳೆಂಬದಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ವೇಮಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಯೀ ದೇಶದ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಮೊದಲಾದ ಯಿನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹುಹೀನವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ವೊಂದುಕಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಟ್ಟು ಆಡಂಬರ ವಿನೋದದಿಂದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರಾಗಲಾರದೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಅವರು ದೇವರುಗಳಾಗಲಾರರು. ಆದಗ

ರಿಂದ ನ್ಯಾಯತಪ್ಪಿ ಅವರಿಗಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಮಾತ್ರ ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬರುವ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೈವವೆಂದು ಆರಾಧಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ಬೇರೆ ಕೆಲಬರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿಯೂ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಂಥಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನುಂಟು. ಆದರೂ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿ ದಳವಾಯಿ ಮಣೇಗಾರರು ಸಂಪ್ರತಿಯವರು ಮೊದಲಾದ ವುದ್ಯೋಗಸ್ತರು ಹ್ಯಾಗೆ ವೊಬ್ಬ ಅರಸನ ಕೈಕೆಳಗಿದ್ದು ದೇಶದ ಆ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಧೇಳುವರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಪಡದು. ಏನಂದರೆ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ನರರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಅಂತರ ಮಹಂತರವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೈವ ಪರಿಪಾಲನೆಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಿಪಾಲನೆಗೂ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿದಳವಾಯಿ ಮಣೇಗಾರರು ಕರ್ಣೀಕರು ಮೊದಲಾದ ವುದ್ಯೋಗಸ್ತರು ಅವಸರವಾಗಿರುತ್ತದೆಸರಿ. ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅರಸುಗಳಾದವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಬಲವು ಸಾಲದ ಕಾರಣ ತಂಮ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವದಕ್ಕೂ ಯಿಂಥಿಂಥಾ ವುದ್ಯೋಗಸ್ತರೂ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಬೇಕಾಗೆವೆ. ಇಲ್ಲದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಜೈಸಿ ಕಡಿದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಕಲ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನೂ ಲೆಖ್ಖವಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಾವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯರ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೋ

ಅಂದರೆ ಅಪರಿಮಿತ ತ್ರಾಣೆಯಿರಲಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವರಿಗೆದುರು ಬೀಳಲಾಗುವದೋ? ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಎದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದೋ? ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಜೈಸ ಶಕ್ತಿ ತ್ರಾಣೆಯುಂಟೋ? ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಂಡಲ ಪರಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಷಣದೊಳು ಲವಲೇಶ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಲವಲೇಶ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸೃಜಿಸುವರು. ಸೃಜಿಸಿದಬಳಿಕ ಅಭಾವ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡ ಬಲ್ಲರು. ಸಕಲ ಬಲಾಢ್ಯರೂ ರಾಯರೂ ವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನರೂ ಏಕತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಎಷ್ಟುಬಲಾ ವುಪಾಯತಂತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಒಂದು ರೋಮಸಹ ಕಾವಿಸುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣೆ ಸಾಲದಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ದೈವದಿಂದಲಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ನೂರು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಯಿವರಿಂದಲ್ಲೂ ಆಗಲಾರದು. ದೈವವು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಮರವುಯಿಲ್ಲದೆ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ದ್ವರ್ತಮಾನ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲವು ಅವರ ಅನಂತ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವವು ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತರಂಗದಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ತಿಳಿಯುವವು. ಸಮಸ್ತವನ್ನು ತಂಮ ನೀತಿಸ್ವರೂಪವಾದ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಬಂದಹಾಗೆ ನಡಿಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವು ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ಬೇಕಿಲ್ಲವು. ಇದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಯಿನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾರುಪತ್ಯ ವುದ್ಯೋಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮೊದಲಾದ ಪರಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯವಂತರನ್ನು ನೇಮಿಸುವರೇ ಹೊರ್ತು, ದುರ್ಮಾರ್ಗರನ್ನೂ ತಮಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದವರನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸರು. ಈಲೋಕದ

ಅರಸರು ಸಹ ತಂಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ತರನ್ನು ಯಿರಿಸಬೇಕಾದರೆ ವೊಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಯಿಡುವರಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನು ನಷ್ಟಮಾಡುವವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವರಿಗೂ ವುದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಪುಣ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರೋ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಯಿಷ್ಟರಾಪ್ತರೋ? ಅಲ್ಲವೋಯೆಂಬದಾಗಿ ಯಿನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ತೆಗದು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಯಲುಪಡಿಸಿ ತಿಳಿಸುವೆವು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ದೇವರುಗಳೂ ಅಲ್ಲವು, ದೇವರಿಗೆ ಆಪ್ತರೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯ ಚರ್ಯಗಳು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ಅವನ ರೂಪವನ್ನೂ ನಡತೆಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವೆವು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವೊಂದು ಶಿರಸ್ಸು ಸಾಕಾಗಿರಲಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಐದು ಶಿರಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪಂಚ ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತಂತೆ ಕೊಂಚಕಾಲ ಪಂಚ ಶಿರಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದನಂತೆ. ವೊಂದಾನೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯಮೇಲೆ ಮೋಹಿಸಿದನು. ಆ ದ್ರೋಹ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಯೀಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಐದು ಶಿರಸ್ಸುಗಳೊಳಗೊಂದನ್ನು ವುಗುರಿನಿಂದ ಚಿವಿಟಿ ಹಾಕಿದನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಶಿವನಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಐದು ಶಿರಸ್ಸುಗಳಿರುವದರಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಪುರುಷನ

నిప్ప తిళియకూడదెంబదాగి బ్రహ్మన శిరస్సన్ను ఖండ్రిసిదనెంబదాగియూ, బ్రహ్మను తన మగళాద వూర్వాశియ సంగడ సంగమాది క్రమగేడియాద్దరిందలో యిల్లవె బ్రహ్మను శివనన్ను నోడి నాను నిన్నన్ను వుంటుమాడిదెనెందు హేళిద్దరిందలో శివను అదన్ను కత్తరిసిదనెంబదాగియూ హేళుత్తారె. బ్రహ్మను పునశ్చ తన శిరస్సన్ను జిగరిస యిన్నూ తపస్సు మాడుత్తానంతె. అందినింద అవనిగె చతుర్ముఖ బ్రహ్మనెంబ హెసగొండవనాదనంతె. ఈ సమాచారవు గిరిజాకల్యాణదల్లి విస్తారవాగి హేళిరుత్తదె. మత్తు బ్రహ్మను తంన కుమారీయాద సరస్వతియమేలె దురాశెయన్నిట్టు నర రూపవాగి, అవళ సంగమాడ ఇజ్జెపట్టు తాను సారంగద రూపవాగియూ, అవళన్ను సారంగిరూపవాగియూ మాడి సంభోగిసిదనెంబదాగియూ, ఆ రీతియాగియే అవళన్ను తనగె హెండతియాగ మాడికొండనెంబదాగియూ యీ పాపాక్రమదింద బ్రహ్మనిగె పూజె బలి ఆరాధనె రథోత్సవ హబ్బ గుడి సహ యిల్లదె హోయితెంబదాగియూ పురాణగళల్లి బరదదె. ఇదల్లదె భృగు వెంబ మునివరను సత్య లోకక్కె హోదాగ బ్రహ్మను అవనన్ను వందిసద కారణ బ్రహ్మనిగె మునీశ్వరను యిట్ట శాపవూ మత్తు బ్రహ్మను శివనిగె హేళిద అబద్ధదింద బంద శాపవూ అవనారాధనె నింతుహోగువదక్కె కారణవాయితెందూ బేరొందు పుస్తకదల్లి హేళిదె.

ఈ ప్రకార నాచికెగేడాగ అక్రమవన్ను మాడిద్దరిందలూ వొబ్బ మునియు యిట్ట శాపదిందలూ గుడి పూజె బలి సహ యిల్లదె హోదంథవనన్ను దేవరెందూ దేవరిగిష్టనాప్తనెందూ హేళబహుదో? సృష్టిసువదూ, వరవన్ను కొడువదూ, నొసలల్లి బరెయువదూ, ఆద యీ మూరు వుద్యోగగళు అవనిగుంటెందు

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೂ ತಕ್ಕ ತ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳಂಥವನು ತಂನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಪುನಃ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದೇನು? ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಯೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಯಿರುವನು. ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೂ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನೂ ಬಲಿಯೂ ರಾವಣಾಸುರನೂ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಸಾವು ಬಾರದಹಾಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ತನಗೆ ಶಾಪವೂ ಶಿರಚ್ಛೇದನೆಯೂ ಬಾರದಹಾಗೆ ಉಪಾಯವ ಹುಡಕದೆ ಯಿದ್ದದ್ದೇನು? ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಬರಹ ಬರೆಯುವನಂತೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಅವಧಿಗಳ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯದೆಹೋದನು? ಚತುರ್ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರ ಯೀ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಭುಜದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದವಂತೆ. ಇಷ್ಟು ವಿನೋದವಾದ ಗರ್ಪಗಳು ಹ್ಯಾಗಾದವು. ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಕುಂಬಾರನಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲುಮಾತ್ರವೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವನು ಕುಂಟುಕುಂಟುತ್ತಾ ನಡೆಯುವದನ್ನೂ ಬೀಳುವದನ್ನೂ ನೋಡಿ ತ್ರಿಕಾಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತಿರಿಗಿ ಅದು ಸರಿಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯೆರಡು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂಬದಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಿನ್ನೊಂದು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯಿದೆ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದೈವತ್ವದ ಜ್ಞಾನವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗುಂಟೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ನೆನಸಬಹುದು?

ಒಂದು ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಕಾಣದೆಹೋದಾಗ್ಯೂ ಕಂಡೆನೆಂಬದಾಗಿ ಅಬದ್ಧವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸ ಗಾಯತ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಕೂಡಿಯಿದ್ದು ಕಾಮಂಟು

ಮಾಡಿದ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಆಶೆಗೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾಗಿ ಆಕೆಯು ಹೆಣ್ಣು ಗಿಣಿಯಾಗಿ ಹೋಡಲು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಗಂಡುಗಿಣಿಯಾಗಿ ಬೆಂಬಳಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಪರಮ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಡತೆಯೋ ಏನು? ಆದದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ದೈವವೂ ಅಲ್ಲವು, ಜಗಷಂತನಿಗೆ ಇಷ್ಟನಾದ್ದನೂ ಅಲ್ಲವು ಯೆಂಬದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಅವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಯಿಷ್ಟಾಗಿ ತೆಗದು ತೋರಿಸಿದ್ದ ಸಾಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಈಶ್ವರನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಚರ್ಯಗಳು.

ಈಶ್ವರನೆಂದೂ, ರುದ್ರನೆಂದೂ, ಸದಾಶಿವನೆಂದೂ, ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂಥಾವನು ಸರಿಅಷ್ಟೆ. ಅಂಥಾವನಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಯಿರುವ ವೇಷವ ನೋಡಿದರೆ ಜೋಗಿಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಂಥೆಂದರೆ ದೇಹನಾದ್ಯಂತ ಬೂದಿ ಪೂಸಿಕೊಂಡು ಜಡೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಡಮರ ಕತ್ತಿ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಹಿಡುಕೊಂಡು, ಸರ್ಪಗಳಾಭರಣ ಭೂಷಣಗಳಹಾಗೆ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಪಾಲವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡುಕೊಂಡು ಕುಮೋಕ್ರೋವೆಂದು ಕೂಗಿ ತಿರಿದು ಸ್ಮಶಾನ ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷನಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನಂತೆ.

ಶೀಷಿಪಟ್ಟವನ ಅಸಹ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಯಿಂಥಾ ವೇಷವು ದೇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೋ ಏನು? ಪಂಚ ಮುಖವೂ ದಶಹಸ್ತ ಮುಖಕ್ಕೆ ತ್ರಿನೇತ್ರಗಳು ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ರೌದ್ರವುಳ್ಳ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೂ ಏಕಾಷಿಲೋಕಸಂಹಾರಿ

సకలవన్ను శిక్షిసోణక్కూ కెడిసి నాశమాడోణక్కూ స్వతంత్ర్యవూ త్రాణియూ వుంటెంధేళుత్తారె. ఆదరె ఇష్టు త్రాణక్కె గురుతు మెల్లి యావ పుణ్యద మహిమెయింద యింథా వుద్యోగక్కె పాత్రనాదనెందు యీగ పరిశోధిస బేకు.

౧నేదు…అనసూయెయెంబ పతివ్రతెయన్ను మానభంగ మాడబరువాగ్యే ఆ అంమను అవన్ను శపిసి అవను సంణ కూసాగి బిద్దు బహుకాలవు ఆ మనెయల్లి యిద్దు అంథా శాపద నివృత్తి మాడికొళ్ళలారదె హోదనల్లవె?

౨నేదు…దారుకావనదల్లిద్ద రుషియ హెండర పాతివ్రత్యవన్ను కెడిసిదాగ శృంగియెంబ రుషి కొట్ట శాపక్కె తప్పిసికొండనో?

౩నేదు…భస్మాసురను శివనన్ను కురితు బహుకాల తపస్సు మాడికొండిరలాగి శివను అవనిగె ప్రసంననాగిద్దు నినగె బేకాద వరవన్ను కేళెందు హేళిదను. ఆగ భస్మాసురను యావన శిరస్సినమేలె నాను కైయ్యన్ను హాకువెనో అంథావను భస్మవాగువంతె వరవన్ను ననగె ప్రసాధిసు అందను. తనగె తాకుత్తదెయెందు యీశ్వరను తిళియదె ఆ వరవన్ను అవనిగె కొట్టను. ఆ వరవన్ను పరిక్షిసబేకెంబదాగి భస్మాసురను యీశ్వరన తలెయమేగళవే హాకబందను. ఆగలీశ్వరను తాను కొట్ట వరవు తనగె తాకుపడియాగిత్తెందు కండు దిగ్లుపట్టు అంగలాచె భయభ్రాంతియగొండు దిక్కుదిక్కాగి ఓడి కడేలి లింగకొండెకాయల్లి హొక్కు తనన్ను మరెమాజికొండను. ఇదన్ను కండు విష్ణువు ఒబ్బ మోహిని వేషనాగి బందు తంత్ర చేష్టెగళింద ఆ సురను తంన శిరస్సినమేలె తానే కైయ్య హాకి తానే భస్మనాగి హోగువంతె మాడిదను. హీగె పరమ

ಜೀವನಿಂಥೀಳಲ್ಪಡುವವನು ಬುದ್ಧಿತಪ್ಪಿ ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಂದಲ್ಲೇ ತಾನೇ ಸಂಹಾರವಾಗದಂತೆ ತಿರಿದೋಡಿದನು. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದೆ ಭಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮಾಜಿಕೊಂಡು ವೊಬ್ಬ ಮೋಹಿನಿಯ ಕಾಮ ಚೇಷ್ಟೆ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಸರ್ವ ಸಂಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ತ್ರಾಣೆ ಅವನಿಗಿದ್ದರೆ ಆ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲಾರದೆ ಹೋದದ್ದು ಯಾಕೆ?

೪ನೇದು… ಈಶ್ವರನ ರಾಕ್ಷಸರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಪೋರಾಟ ಜಯ ಅಪಜಯಗಳ ಯೆಣಿಸಬೇಕಾದರೆ ಲೆಖ್ಖ ದೊರಕದು ಶಾನಿ ಉಂಟು. ಕಾಶಿಪಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಾ ಆಶಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು ಆದರೆ ಆ ಪಟ್ಣದ ರಾಯನಾದ ದಿವೋದಾಸನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಿರಬೇಡವೆಂಥೇಳಿ ಅವನನ್ನು ದಬ್ಬಿ ತಳ್ಳಿ ಹೋಡಿಸಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪೂರಲ್ಲಿ ಖಿಂನನಾಗಿ ಹೋದನು. ಮತ್ತು ಬಾಣಾಸುರನ ಮೇಲೆ ಜಗಳಮಾಡಿದನು ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರದೆ ಬಾಣಾಸುರನು ಯೀಶ್ವರನನ್ನೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಲಿಗೆ ಕಾವಲಿಯಾಗಿ ಮಡಗಿದನು. ಇಂನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳ ಬಳಿಗೆ ಅಂಬಲಿಗಾಗಿ ಕೂಲಿಗೇಮಿಮಾಡಿಗೊಜ್ಜಾಗಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಕೃತ್ಯನಾದನಂತೆ.

ಇಂನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶನೀಶ್ವರನಿಗೊಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಶನೀಶ್ವರನು ಅವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಈಶ್ವರನು ಭಯಪಟ್ಟು ಹೊಲಿಗೇರಿಗೆಹೋಡಿ ತಿಪ್ಪಿ ಗುಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಷೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಹೊಲೇರು ಅವನ್ನು ಬಡಿದರು. ಅದುವಿನಾ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿ ಪರ್ವತ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಮ ಪಡಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ರಾವಣಾಸುರನು ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯೆತ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದನಂತೆ. ಇಂಥಾ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವ ತ್ರಾಣೆಯು ವಿವೇಕವು ಯೆಲ್ಲಿ?

ಆದರೆ ಯಿಗೋ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸರ್ವ ಪರಾಕ್ರಮ ಹೋರಿ

ಸುವ ಯುದ್ಧವು ಭಾಗವತದ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು ಮೂರು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಆ ವರನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ಬಂದನು ಆಯುಧಮುತ್ತಿ ದೆ ಯೆಂತೆಂದರೆ ಭುವನವನ್ನು ರಥವಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ವೇದಗಳ ಕುದುರೆಗಳಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅಂಬುಮಾಡಿ, ಮಹಾಮೇರುವನ್ನು ಬಿಲ್ಲುಮಾಡಿ, ಆದಿಶೇಷನೆಂಬ ಸರ್ಪವ ಬಿಲ್ಲಿನ ನಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಯೀ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಥದಮೇಲೇರಿದನು. ಆಗ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ ರಥರೂಪವಾದ ಯೀ ಭೂಮಿಯು ಅಧಃ ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆಗ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಶೂರತ್ವದಿಂದಲೂ ಸರಿಮಾಡಿ ಬಹಳ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಯಿದೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವರಿಂತೆಂದರು. ಓ ಪಾರ್ವತೀನಾಥಾ ತಾವೇ ಆದಾಪೂಜ್ಯೋಗಣಾಧಿಪಃ ಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು. ಈಗ ಗಣನಾಥನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡದೆ ನನ್ನ ಪುತ್ರನೆಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ರಥಾರೋಹಣವಾದಿರಾದಕಾರಣ ಯಾರಾದರೂ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸದೆ ಆರಂಭಿಸಿದಹಾಗಾದರೆ ಯಿಡೇರದೆಂದೂ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸೆನವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಯಿಡೇರುವದೆಂದೂ ತಾವೇ ಹೀಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೂ ನಡಸದಿದ್ದಕಾರಣ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಯಿದು ನಿಜ್ಜಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಯೀತನು ಆಪರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಆಗಲಾಯೀಶ್ವರನು ಮಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನಪರಿಸಮಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಂ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಪೂಜಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನಂತರ ತಂಮ ಅಭೀಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ಯಿಡೇರುವದೆಂತ ನಂಬಿ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿದರು. ಆದರೆ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ತ್ರಿಪುರದಮೇಲೆ ಎಸದು ಆ ಮೂರು ಕೋಟೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಭಸ್ಮಮಾಡಿದನಂತೆ.

೫ನೇದು... ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನಿಗೊಂದು ಪತ್ನಿದೊರೆಯುವದು ಅತಿ ದುರ್ಲಭವಾಗಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ತನಗೊಂದು ಸತಿ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಮಂದರ ಪರ್ವತದರುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ದಿವಸಗಳು ಘೋರತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆಗಲು ಮಂದರಾದ್ರಿಯು ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಕುಮಾರ್ತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಹೀಗೆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಳಿಯನಾದನು, ಆದರು ಪಾರ್ವತಿ ಅವನ ಕಾಮಾತುರಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆ ಗಂಗೆಯೂ ಗೌರಿಯೂ ತನಗೆ ಹೆಂಡರಾದರು. ಅದೂ ಸಹಾ ಸಾಲದೆ ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿರಿದುಕೊಂಡು ನಡದನು. ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಒಂದುದಿನ ಬಳೆಗಾರನ ವೇಷವಧರಿಸಿ ಮಲಾರ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯವರು ಏಳುಮಂದಿ ಯಿದ್ದರು ಆ ಏಳುಮಂದಿ ಸಹೋದರಿಗಳನ್ನು ಮಬ್ಬುಗೊಳ್ಳಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ತಾಯಿ ತಂದೆಯವರು ಅಂಥಾ ದೋಷಕ್ಕೆ ಅಂಗಲಾಚಿ ಮೊರೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಆ ಏಳುಮಂದಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯವರನ್ನು ಸಹ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ ತಿರಿದು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ಧಾನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿಯೆಂಬವಳು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಪುರುಷನಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ ಅಂಥಾವನ ಮುಖ ನೋಡೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಂಟಪದ ಬಾಗಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಗಳೆಮಾಡುತಿದ್ದಳು. ಈಶ್ವರನೋ ಅಂದರೆ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ದುಖ್ಖವ ತೋರಿಸಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ದಂಡಯಿಕ್ಕುತ್ತೇನೆಂದೂ ಯಿನ್ನುಮುಂದೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ದೈನ್ಯವಾಗಿ ವ್ರತವಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಅಂಥಾ ಕಥೆಗಳು ಈಶ್ವರನ ಅರುವತ್ತು ಲೀಲೆಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಚೊಕ್ಕನಾಥಮಹತ್ವವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರದಿರಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತನವೆಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವದ ಗುರುತುಗಳೆಲ್ಲಿ?

ಉಸೇದು... ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ ಜೂಜು ಆಡುವಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಗೆದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಶೈವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ಅಸುರರಿಗೂ ಬಲವನ್ನೂ ನಾಶನಪಡದ ದೇಹವನ್ನೂ ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವರುಗಳಿಗೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮನುಜರಿಗೂ ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಸಕಲವುಪದ್ರ ಕಷ್ಟಗಳ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ವರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ತರುವಾಯ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅವರಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರಂನು ಭ್ರಮೆಪಡಿಸಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಕೆಡಿಸಿ ಅವರಂನು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಮಾಡಿದನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಪ್ರಮಾಣಿಕ್ಯವೂ ದಯವೂ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ದೇವನೋ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರಿಗೆ ಆಪ್ತ ಇಷ್ಟನೋ ಎಂದು ನೆನಸಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಾಣ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವುಳ್ಳ ದೇವರಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಎಷ್ಟೋದೂರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು.

ಲಿಂಗದ ಚರಿತ್ರೆಯು.

ಲಿಂಗದ ರೂಪವೂ ಭಾವವೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಹೇಳ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಭ್ರಮೆಯೊಳು ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಯೀಗ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಸವ ಪುರಾಣ ಲಿಂಗ ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶಿವನ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲಬರು ಅನುಮಾನಪಟ್ಟರೆ ಪುರಾಣಗಳ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ತೀರಿಹೋಗುತ್ತೆ. ಒಂದು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದೇನಂ

ದರೆ: ಶಿವನು ಕಾಮತ್ವದ ಮರುಳುಗೊಂಡವನಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾಯಿದ್ದಂಥಾ ರುಷಿಗಳ ಹೆಂಡರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೋಹದ ಚೇಷ್ಟೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವರ ಪುರುಷರು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ಪುರುಷತ್ವಹರಿದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲಿಯೆಂದು ಶಪಿಸಿದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿದು ಬೀಳಲಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅದಂನೆತ್ತಿ ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಳಂತೆ. ಹೀಗೆ ಯೀ ಶಾಪವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಬಳಿಕ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಬಂದು ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ ಶಿವನಿಗೆ ಪೂಜೆ ನಡೆದರೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರೂಪವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವದಾಗಲಿ ಯೆಂಧೇಳಿದರಂತೆ. ಮತ್ತು ಶಿವನು ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ ರುಷಿಗಳ ಹೆಂಡರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೃಂಗಿ ರುಷಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಷ್ಟವು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬೇರೆ ಅಶುಚಿಯಾದ ವಿಧವೆಂತೆಂದರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ವಶಿಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವನುಹೊಂದಿದ್ದ ಮಧುಮರುಳಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಂಥಾ ದೇವರುಗಳನ್ನೂಮುನಿವರರನ್ನೂ ಗಣನೆಮಾಡದೆ ಅವರ ಮುಂದಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಮೋಹವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದಂಕಂಡು ಕೆಲಬರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ನಕ್ಕನು ಮತ್ತವರೋ ಅಂದರೆ ಹೇಸಿಕೆ ಕೋಪೋದ್ರೇಕವಂಗೊಂಡು ಯೀಶ್ವರನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹಂಗಿಸಿ ಶಪಿಸಿದ ಶಾಪವೆ ಯೆಂತೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಪಿಶಾಚಿಸರಿ ಪಿಶಾಚಿಗಿಂತ ಭ್ರಷ್ಟನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಮುಖವೂ ನಿನ್ನ ದುರ್ಗುಣವೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸ್ವಭಾವವೇಸರಿ. ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಾವು ನಿನ್ನ ಸಂದರ್ಶನ ಬಂದೆವು ಆದರೆ ಯಿಂಥಾ ಹೀನ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ನಂಮ ಸಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ನ

డిస నినగె లజ్జెయాగలిల్లవే నీను శపిసల్పడువియాగలి యిన్ను ముందె శీలవంతెయావనాగలి నిన్న స్త్రీయర కొరదు హోత సలి నిన్న సహవాస మాడువవన్యావనో కుబ్జనెందూ మతి గెట్టవనెందూ యెణిసల్పడలి పుణ్యాత్మర జాతిగె భ్రష్టనాగలి యెంబ శాపనెయిట్టరు. మబ్బుతీరిద మేలె శివను నడెద సమా చారవెల్లా తన్న సేవకరింద కేళి తిళిదు తానూ తన్న హెండ తియూ లజ్జితరాగి యీర్వరూ మునివరరింద కాణల్పట్ట అంతస్తి నల్లియే దుఖ్ఖదింద సత్తు లింగదల్లి పునః జీవిసిదరంతె. ఆద దరింద తన్నన్ను నాచికెపడిసి తనగె సావూ పునర్జీవవూ బర మాడిదంథా కార్యవన్ను మనుష్యరింద కొండాడల్పడ బేకెం బదాగి యిచ్ఛైసి లింగవే తానెందు లింగరూపవాగి తనగె పూ జారాధనెయన్ను మాడలాజ్ఞాపిసిదనంతె.

హేళలూ కేళలూ మహా అసహ్యవుళ్ళద్దూ యీ తెరద మునీశ్వరరిగూ దేవతెగళిగూ సహా అరోచికెయాదద్దూ ఆగి రువ యీ అశుచియాద నడతెయింద వుంటాద లింగవన్ను సు కృత నాణవూ బుద్ధి జ్ఞానవూ వుళ్ళ మనుష్యరు హ్యాగె వంది సువరెందు కండరియువదు ప్రయాసవాగిరుత్తదె. నిష్కామశీలవం తరు నాచికెయింద సంకోచపడదె అదన్ను నోడలారరే. ఇ దెల్లా స్వల్పవాదరూ ఆలోచిసిదరె అవరమేలె నాచికెయూ అరోచికెయూ బారదిరబహుదో? ఆదరె యిదెల్లవన్ను ఆలో చిసి సదానినదె అజ్ఞానద మరుళినిందలూ పాపద భ్రమణెయిం దలూ లజ్జెకెట్టవరు అంగ శీలత్వక్కె పూర్ణ విరోధవూ సహి సకూడద అమంగళవూ అవలక్షణవూ ఆద యీ గురుతుగళన్ను కైయ్యల్లియూ కంఠదల్లియూ శిరస్సినల్లియూ కట్టికొండు మహా పూజ్యదొడనె పూజిసుత్తిద్దారె. కించిత్తాదరూ నాచికెయిల్లదె యి

శే ద్వైవవెందూ యిదే గతియెందూ ఇచ్ఛెపట్టు విశ్వాసిసి మోసహోగుత్తారె. మత్తు పాషాండిగళల్లి యావనాదరొబ్బను తాను కట్టియిద్ద లింగవన్ను హోగలాడిసిదరె అవను ప్రాణదిందిరలాగదెందూ జీవవన్ను బిట్టుబిడబేకెందూ బోధిసుత్తారె. అదన్ను నంబి బుద్ధిహీనత్వదింద అనేకరు అన్యాయవాగి ప్రాణత్యాగమాడికొండరు. అంథా మతిహీనవన్ను తోరిస తక్కంథా వొందు యితియాసవుంటు.

కంచియొళగె శివభక్తనొబ్బను తన్న లింగక్కె పూజెమాడువసమయదల్లి వొందు కోతియు బందు లింగవన్ను తెగదుకొండు వొందు మరదమేలేరితు. అవను యెష్టాగి హుడికి నోడిదాగ్యూ సిక్కలిల్లవు. ఆగ అవను భయపట్టు అంగలాచికొండు అయ్యో పాపిష్ఠ కోతి నన్న దేవరన్ను తెగదుకొండు హోయితు ముందేను దారియెంబదాగి కేళువనిమిత్త జంగమ్మైయ్యన బళిగె బందు స్వామీ నన్న దుఃఖాలాపవేనెంబదాగి హేళలి. నీవు ననగె కట్టియిద్దంథా దేవరన్ను హోగలాడిసిదిను వొందు మర్కటవు తెగదు కొండు హోయితుయెంథేళలాగి ఆ అయ్యనవరు ఆహా మహా దోష దేవరు హోగువాగ్యే జీవవు సహా హోగబేకు, సాయబేకు యిదే సిద్ధవెంథేళిదను. శిష్యనో అందరె యిన్నూ బహుకాల బదుకబేకెంబ ఆశెయుళ్ళవనాగి స్వామీ యిదక్కె బేరె వుపాయవిల్లవే? వ్యాధి నోవు యిల్లదె హ్యాగె సాయలెంథేళిదదక్కె గురువు నాలిగెయాదరూ కిత్తుకొండు యిల్లవే నీరినల్లి అదరూ బిద్దు సాయబేకు బేరె ప్రాయశ్చిత్తవేనూ యిల్లవు. ఆ మాతిగె శిష్యను స్వల్ప హొత్తు ఆలోచనెయంమాడి మనస్సినొళు కపటవతాళి హీగెందు నుడిదను. నన్న నాలిగెయన్ను కిత్తుకొళ్ళ ధైర్యవు సాలదు

కెరెయొళగాదరూ బిద్దు ప్రాణబిడబహుదు. ఆదరె ఒందు మని వియుంటు దేవరవరు అల్లినవరిగూ దయమాడి ననగె ధైర్యవ కొట్టు నన్నన్ను దరసి కళిహిసబేకు. అదక్కె అయ్యనవరు ఒప్పి శిష్యన సమీపనాగి హోగి కెరెకట్టెయ ఒళగడె నీరినవరిగూ యిళిదరు. ఆగ శిష్యను స్వామీ సాయువదక్కింతా ముంచె యిన్నొంమె దేవరిగె పూజెమాడువహాగె అప్పణె పాలిసబేకు. అదక్కె అయ్యనవరు సంమతిసి తన్న లింగ అవన కైయొళు యిట్టను. ఆగలు శిష్యను యెచ్చరికె తప్పిదవనహాగె ఆ లింగవన్ను కెరెయొళగె జారిహోగ బిట్టను. ఆగ అవను తన గురువాదవనన్ను నోడి, ఆహా స్వామీ మోసనాయితు. నింమ దేవరు హోయితు. ఆదరె యీ మోసదింద నాను హొందిద భాగ్యవు యేనందరె నింమ పాదగళ హిడిదుకొండు నింమకూడె నీరినొళు బిద్దు కైలాసప్రాప్తనాగువెనెంధేళి తన పాదగళన్ను హిడిదుకొళ్ళ బరువదన్ను కండాగ ఆ అయ్యనవర ముఖవు కళెగుంది ఒణిగిహోగి, ఓ పాపాత్మనే బిడుబిడుయెందు చీరి వుపాయవ హేళలారంభిసిదను. ఏనందరె యీ దేవరు హోదహాగాయితె మత్తొందు ఆగువదు. హీగె బిద్దిరువంథవుగళెష్టు ఒందు దుడ్డినతూకద బళపదకల్లు అపరూపవోయెంధేళి తన్న పాదగళ బిడిసికొండు తీవ్రదొడనె కట్టెయమేలక్కెయేరి బందను. అవన హిందిగడెయే శిష్యనూ సహా మేరిబందను. ఆబళిక యెరడు దుగ్గాణిగళిగె ఒబ్బొబ్బనిగొందు దేవరన్ను కొండుకొండు యావాగిన మేరెగె యిద్దవరాదరు.

విష్ణువిన చరిత్రెగళ వివరవు.

శివనిగింతా విష్ణువు హెళ్ళెయవనో శైవ మహిమెయ లక్షణగళుళ్ళవనో యెందరియువదక్కె అవన నడతెగళన్ను కురితు స్వల్పవాగి పరిషీసువెవాగలి. విష్ణువిన మతస్తరు బహళ విధగళాగిరువదల్లదె అవరిగె నానాబగె హెసరుగళు సహవుంటు. అవుగళేనందరె తత్వ మతస్తరూ, శ్రీవైష్ణవరూ, రామాంజరూ, యెంబేరరూ, శాక్తేయరూ, సాతానరూ, దాసరూ, మొదలాదవరిద్దారె. అవరవరిగె నానావిధ మంత్ర తంత్రగళూ ముద్రె రహస్యదానాదిగళూ ఉంటు. అవరెల్లరు విష్ణువన్ను లోకరక్షకనహాగె కొండాడి ఆదివిష్ణు, సర్వం విష్ణుమయంజగత్తు శ్రీమన్నారాయణా లోకరక్షకా యెంబదాగి స్తుతిసుత్తారె. అవను లోకవన్ను యావప్రకారవాగి రక్షిసిదనెంబదాగి కేళిదరె అనేక అవతారగళన్నిత్తి రక్షిసిదనెంథేళువరు. అవను యెత్తిద్దాగి హేళల్పట్ట అవతారగళల్లి... (శ్లోకః)... మత్స్య, కూర్మ, వరాహశ్చ, నారసింహశ్చ, వామనః, రామో, రామశ్చ, రామశ్చ, బౌద్ధః, కల్కి, మేవచా॥......యెంబ యీ దశావతారగళు విశేషవాగి మహా ప్రాబల్యవాగెవె. ఆద్దరింద అవుగళన్ను హొందొందాగి పరిశోధిసి నోడబేకు.

೧ನೇ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವನೆಂದೇಳಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸದಿಂದ ನಿದ್ರಿತನಾದನು. ಆಗಲು ವೇದಗಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡುವವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದವಂತೆ. ಆ ವೇದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡದು ಹೋದವೋ? ಕಾಲು ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವೋ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆದರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡಿಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ (✡) ಹಯಗ್ರೀವನೆಂಬ ಕಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ದೊರಿಕಿದವಂತೆ. ಇವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಲಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವ ಯೆತ್ತಿದನಂತೆ. ಆ ಮತ್ಸ್ಯವು ಯೆಂಥಾದೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಿವಿಗಳೂ, ದೊಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳೂ, ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲವೂ, ಪಚ್ಚೆ ಚಿಪ್ಪಿ ಬಣ್ಣದ ದೇಹವೂ, ವಂಕರವಾದ ಮೂಗೂ, ಪ್ರಕಾಶವಾದ ನೇತ್ರಗಳೂ, ಯಿದ್ದವು. ಆರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಜಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತಾ ಶರೀರವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿತಿರುಗಿ ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಆಡಿಸಿ ಕೆದರಿಸಿ ತುಳ್ಳಿತುಳ್ಳಿ ಹಾರಿಬಿದ್ದು ಮತ್ಸ್ಯದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹಯಗ್ರೀವನೆಂಬವನನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಹಿಡಿದು ಸಂಹರಿಸಿ ವೇದಗಳನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದಂಥಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಈ ಕಥೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವವು. ಆದರೆ ವೇದವಾದದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆದುಹೋಯಿತು? ಅದು ನಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವ ವೇದವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕದ್ದನು? ಇದಲ್ಲದೆ ಯಿಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿ ದೇವನು ಅಲ್ಪಜೀವಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಯೇನು?

(✡) ಯಿನ್ನು ಕೆಲವರು ಶಂಕಾಸುರನೆಂದೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯಿವೆಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ವಿನೋದದ ಆಟಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವವಲ್ಲದೆ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡವು.

೨ನೇ ಕೂರ್ಮಾವತಾರವು.

ಭಾಗವತದ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ ಶುಕಯೋಗಿ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟು ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕಪ್ಪಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಯಿನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸರು ತಂಮಂನು ಜಯಿಸದಹಾಗೆ ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಲೋಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬೇರು ಮಟ್ಟ ಅಗದು ಕಿತ್ತು ಎತ್ತಿ ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಅಮರರು ಕೆಲಬರು ಅಳೆದು ಕಂಗೆದುಕೊಂಡರು, ಕೆಲಬರು ಕುತ್ತರಿಸುತ್ತಪಟ್ಟರು, ಕೆಲಬರು ಸೊರಗಿಬಿದ್ದರು, ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಗರುಡಂನೇರಿ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವ ಮಾಡಿ ಮೊಸರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನಂತೆ. ಮತ್ತು ಸುರರೂ ಅಸುರರೂ ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಮಂಥಮಾಡಿ ವಾಸುಕಿಯೆಂಬ ಸರ್ಪವನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ದಾನವರೂ ತಲೆಯನ್ನು, ಅಮರರೂ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಯಿವರನ್ನು ಅವರಿವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅಹರುಹನೆಂದು ಮೇಕಾಗಿಕೂಗಿ ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ವಾಸುಕಿಯೆಂಬ ಸರ್ಪವು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ವಿಷವನ್ನು ಕಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರು ಧಿಗುಲುಪಟ್ಟು ಕೈಯ್ಯಬಿಟ್ಟು ಭಯೋದ್ಕಂಪದಿಂದ ಓಡಲಾಗಿ, ಪರ್ವತವು ಕುಸಿಬಿದ್ದು ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿಹೋಯಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರು ವ್ಯಸನಗೊಂಡವರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲು ವಿಷ್ಣುವು ಆಮೆಯವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿಹೋಗಿ ಎತ್ತಿ ಬೆನ್ನುಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನಂತೆ. ಯಿದೇ ಕೂರ್ಮಾವ

ತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೆಂಧೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯನ್ನು ಕಡೆಯುವಾಗ ವಾಸುಕಿಯು ಕಾರಿದ ಕಾಲಕೂಟ ವಿಷವನ್ನು ಶಿವನು ತನ್ನ ಗಂಟ್ಲೊಳಗೆ ತೆಗದಿರಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಕಾಲಕಂಠನೆಂಬ ಹೆಸರು ಅವನಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಸುರರೂ ಪುನಃ ಯೇಕವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರವ ಕಡೆಯಲಾಗಿ ಅಮೃತವು ಹುಟ್ಟಿತೆಂದೂ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಐರಾವತವೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರಿಯ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದೂ ಯೀ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಬದ್ಧ ಕಥೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿರುವವು. ಮತ್ತು ಆ ಅಮೃತದ ನಿಮಿತ್ತವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಸುರರಿಗೂ ವುಂಟಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ತಿಳಿದು ಅಮೃತವು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಯೆಲ್ಲರು ಭ್ರಮಣೆಗೊಳ ತಕ್ಕ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಮೋಹಿನಿ ವೇಷವಂನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಾಮತ್ವದ ಜಾಡೆಯಿಂದಲೂ ಸೊಗ್ಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಮೋಹಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಅಮೃತದ ನೆನಪನ್ನು ಮರೆಯಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗನವ ಮಾಡ ಹೋಟಿಯಿಂದ ವೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನನ್ನು ಯೆದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಕೊಲ್ಲುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಈ ಸಮಾಚಾರವ ನಾರದಮುನಿಯಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಶಿವನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಸಮೇತವಾಗಿ ಬಂದು ಪುನಃ ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಮೋಹಿನಿಯ ವೇಷವ ತಾಳುವಹಾಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಮೋಹಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅಣಗಿಸಲಾರದೆ ಲಜ್ಜೆಬಿಟ್ಟು ಪಾರ್ವತಿನೋಡಲಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹಿಡಿದು ವೊಂದು ಗಿಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹರಿ ಹಯ ಪುತ್ರನೆಂಬ ಹಯನು ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೀಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತರಿಗೂ ತಂಮ ದೇವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ವಾಗ್ವಾದ ಬಂದರೆ ಶಿವಭಕ್ತರು ಹೀಗೆ ಹಂಗಿಸುವರು. ನಿಂಮ ವಿಷ್ಣು

నంమ దేవరిగె యాడో జోడో? విష్ణు నంమ దేవరిగె సోళిసరి హెజ్జా అదక్కె విష్ణు భక్తరు యెష్టు సోళిసాగలి నిమ్మ పరమ దేవరు నంమ విష్ణువిన బళెగళల్లి సిక్కిల్లవా వెందు తంమోళు తావే తకిసుత్తిద్ధారె. ఇంథా దుర్నడతెయ మనుష్యరిగె నరక అవలక్షణవాదంథా అక్రమనాగిరలాగి, దేవతెగళిగె తక్కద్దెందు నాచికెయిల్లదె హేళకూడువదో? యాచరిక్రియాదద్దు అధిక అక్రమవాగియూ సకల అబద్ధగళిగింతా హెచ్చిన అబద్ధవాగియూ యిరువదే హొరతు మత్తొందిల్లవు.

---

౩ నే వరాహ అవతారవు.

వరాహ అవతారవెంబువదు హందియవతారవెంబదాగిదె. హిరణ్యాక్షనెంబ రాక్షసనన్ను సంహ్వారిసువదక్కె విష్ణువు దొడ్డ కోరెగళొందిగె హందియాగి అవతారవంనెత్తి ఆ రాక్షసన హొట్టెయన్ను బగదు అవనన్ను సంహ్వారిసిదనంతె. ఆబళిక భూమియల్లిరువంథా హందిగళ మేలె యిచ్ఛెగొండు అవుగళొడనె కూడి గర్భినాగ మాడి స్త్రీ పురుష వికల్పవాద మరిగళన్ను హుట్టిసి సాకికొండు యీ మేరెగె అనేక కాలవు లోకదల్లిద్దనంతె. హాగిరువల్లి ప్రాంచు గరుడ పక్షియు విష్ణువిగె వాహనవాగిద్ద నిమిత్త గరుడ పక్షిగళెల్లా వందిసువవరు విష్ణువిగె యిన్ను సంతతియాగిరువ హందిగళన్ను జంబారియోళగాగలి తిన్నియుమేలాగలి సేయువాగ వందినదేయిరువదేను? హందియ అవతారద రూపవాగి విష్ణువన్ను ఆరాధిసదె హోగువదేను? హందియాదద్దు బహు అశుచియాగియూ హీనవాగియూ యిరువ నిమిత్త ఆరాధనెగె అపాత్రవాగిద్దరె ద్వైవ అవతారక్కె యోగ్యవాగిరువదు హ్యాగె?

೪ನೇ ನರಸಿಂಹಾವತಾರವು.

ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವು ಅರ್ಧ ಸಿಂಹರೂಪವೂ ಅರ್ಧ ಮನುಷ್ಯರೂಪವೂ ಆಗಿರುವ ಯೀ ಅವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿದನಂತೆ. ಈ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ವಿಷ್ಣುವು ವಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಹು ಹಗೆಯಾಗಿ ವೈಕುಂಠ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡಿಕಿದಾಗ ಅವನು ದೊರಕದೆ ಮರೆಮಾಜಿಕೊಂಡು ಯಿದ್ದದರಿಂದ ಅವನ ಆರಾಧನೆ ವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಿ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ನಾಮವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸದೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ನಾಮವನ್ನೆ ಬಳಸಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನಾವಿಧ ಉಪದ್ರಗಳನ್ನು ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನಂತೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ನಾರಾಯಣಾಯೆಂಧೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸುವದನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಯತ್ನವಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ಒಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಸ್ತಂಭದೊಳಗಿಂದ ನರಸಿಂಹಾವತಾರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದು ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೆಡವಿಕೊಂಡು ಉಗುರಿನಿಂದ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗದು ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದು ಕರುಳುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಠಮಾಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನಂತೆ. ಇಂಥಾ ಉಗ್ರವಾದ ಕೋಪದ ಕ್ರೂರತ್ವವೂ ನಿಷ್ಠೂರವೂ ರಕ್ತದಾಹವೂ ಪರಮ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವೋ ಯೇನು? ಇದು ವ್ಯಾಘ್ರದ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಭಗವಂತನ ಗುಣವಾಗಿರದು ಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

౫నేవామనావతార.

ఐదనే అవతారదల్లి కుళ్ళ బ్రాహ్మణనాగి హుట్టిదనంతె.
అదు యాకెందరె బలిచక్రవర్తియన్ను సంహరిసువదు వామ
నావతారక్కె కారణనాయితంతె. ఆ బలియెంబ రాక్షసను అ
ధిక పరాక్రమవుళ్ళవనాగి దేవతెగళెల్లరన్ను తనగె విధేయ
రాగ మాడికొండు అవరన్ను వుపద్రవ పడిసుత్తాయిద్దను. అవ
నన్ను నాశనమాడువదక్కె విష్ణువు కుళ్ళ బ్రాహ్మణనాగి అవత
రిసి బలిచక్రవర్తియ బళిగె బందు అవనన్ను బహళవాగి హొ
గళికె స్తుతిగళన్ను మాడి తనగె మూరుహజ్జె నెలవన్ను దానవకే
ళిదను, ఆగ బలియు అదన్ను కొట్టను, ఆగ విష్ణువు మహోన్నత
రూపవాగి బెళదు స్వర్గ మర్త్య పాతాళాదిగళెల్లవన్ను యెరడు
హజ్జెగె అళెకొండు, మూరనెయ పాదక్కె స్థళవిల్లద్దరింద బలియ
శిరస్సినమేలె కాలన్ను యిరిసి అవనన్ను పాతాళక్కె అణగ
తుళిదను. ఇంథా సుళ్ళుగళన్ను నిజవెందెణిసి నంబువదు యెష్టో
మూఢత్వవుళ్ళ అజ్ఞానవెందు బుద్ధివంతరు యోచిసి తిళియువ
దాగలి.

౬నేపరశురామావతారవు.

విష్ణువు జమదగ్నిగూ, రేణుకిగూ, పరశురామనెంబ నామ
దింద పుత్రనాగి జన్మిసిదనంతె. కార్తవీర్యార్జునను జమదగ్ని
య పశువన్ను బలత్కారదింద తెగదుకొండు హోదద్దరింద ప
రశురామను కార్తవీర్యార్జునన సంగడ యుద్ధవన్ను మాడి అ
వనన్ను సంహరిసి పశువన్ను తిరిగిసికొండు బందు తందెయ
కైయల్లి వొప్పిసిదనంతె. తరువాయ కార్తవీర్యార్జునన

కుమారరు ముయ్యిగోడ బందు జమదగ్నియన్ను సంహరిసిద రిందూ తందెయ మరణద నిమిత్తవు పరశురామను యిప్పత్తొందు సారి అరసరన్ను సూర్యవంశదల్లి హుట్టిద క్షత్రియరన్ను ఆ వరల్లి ఉద్భవిసిదంథా పుత్రపౌత్రాదిగళన్ను సంహరిసిదనెందూ తన్న తందెయు తనగె హేళిద్ద ప్రకారవాగి తన్నన్ను పడెద తాయియన్ను సహోదరరన్ను కొందనెందూ హేళిరుత్తదె. ఇదు సహ పరమ దైవత్వద నడతెయాగిరతక్కద్దో?

౨నే రామావతారవు.

అల్లల్లి ముఖ్యవాగి వోదల్పడువదాగియూ శూద్రాదిగళిగె వొందు వేదదహాగెయూ యిరువ రామాయణవెంబ గ్రంథక్కె కల్పనాకథెయంబంథాద్దు యిదే అవతారవు. ఈ అవతారదల్లి విష్ణువు దశరథనిగూ కౌసల్యగూ పుత్రనాగి హుట్టి రామనెంబ హెసరన్ను ధరిసికొండు విశ్వామిత్రనెంబ మునియ బళియల్లి విద్యవన్ను కలితు మంత్ర శస్త్రాస్త్ర ధనుర్బాణ విద్యగళన్ను సంగ్రహిసికొండు జనక చక్రవర్తియ మగళాద సీతెయన్ను వివాహవాదనంతె. వొందుదిన అయోధ్యా పట్టణక్కె బరువసమయదల్లి రామనూ పరశురామనూ యిర్వరూ అవతరిసిద విష్ణువాగిద్దాగ్యూ వొబ్బనొబ్బను గురుతరియదె నీను విష్ణువో నానే విష్ణువెంబదాగి తర్కిసిదరు. అయో తన్న స్వంత గురుతు నిష్ఫమాడికొళ్ళద దేవను మత్తవర నిష్ఫమాడి హ్యాగె కాపాడి రక్షిసువను. మత్తు రామను తందెయ మాతిన మేరెగె తన్న పత్నియాద సీతెయొడనె అరణ్యవాసవన్ను మాడువల్లి రావణాసురను యివనిగె తిళియదహాగె బందు ఆకెయన్ను అపహరిసికొండు హోదను. ఆదరె ఆకెయన్నిరిసిద్ద స్థళవు తనగె తిళియద్దరింద

రామను దిగులుపట్టు ప్రలాపిసి అనుభవిసిద దుఃఖవు ఇష్టెష్టెం తేళలాగదు. ఆబళిక సుగ్రీవన సహాయదిందలూ కోతి యాద హనుమంతన జాగ్రతెయిందలూ సీతె తరియాగిద్ద స్థళ వు సిక్కితు. ఆదరె సముద్రవన్ను హాయకూడదె సేతువెకట్ట బేకాగిత్తు. ఆగలు కోతిగళ దళవాయాద హనుమంతను గిరి బెట్టగళన్ను అగదు కిత్తు హొత్తుకొండు బందదల్లదె తన్న అపరి మితవాద బాలదల్లి బేరె బెట్టగళన్ను సుత్తి కట్టి యెళదుకొండు బందనంతె. తన్న స్వామియమేలె యెష్టు రోమగళిద్దవో దఫ ఫొందక్కె అష్టు బండెగళన్ను హొత్తద్దరింద సేతువె కట్టువద క్కె బేకాదష్టు తందను. తరువాయ సహస్ర కోతిగళ సహా యదింద అవుగళన్ను హొరళిసి యెళదు సముద్రదల్లి తళ్ళి కడె సారి సేతువె ఆయితు. ఆగ రామను కోతిగళన్నూ కరడిగ ళన్నూ సివంగిగళన్నూ సింగళీకగళన్నూ కూడిసికొండు లంకా పురియంను సాధిస హోదను. ఆదరె జగళమాడువ బగెయూ హోట్లాటద రీతియూ రామనిగె తిళియదకారణ రావణన తమ్మ నాద విభీషణను బందు రామనొందిగె తంన అణ్ణనాద రావ ణాసురన మర్మవెల్లా తిళియ హేళలాగి అవన్న సంహరిసి తంన హెండతియాద సీతెయంను బిడిసికొండు బందను.

మత్తె ఒబ్బ అగసను తన్న హెండతియమేలె గుమానా పట్టు అవళన్ను సూకి పరక్కెయల్లి బిద్దవళన్ను రావణహాగె ఇట్టుకొళ్ళువ మనుష్యనల్ల నానెందు హేళువదన్ను కేళిదను.

ఆగ రామను సీతెయు తనగె ద్రోహవ మాడిరువళో ఇల్లవోయెందు బహు సందేహపట్టవనాగి గర్భిణియాగిద్ద ఆకె యన్ను ఒందు వనక్కె కరకొండు హోగి అల్లి ప్రాణహత్యమాడ లాజ్ఞాపిసిదను. లక్ష్మణను ఆ క్రూరవాద కట్టళెయన్ను యీడే

రిసతి సీతెయన్ను ఆ వనాంత్రదల్లి బిట్టు హోందు మరవన్ను కడిదు అదర రసదల్లి తోయిసిద అంబన్ను రక్తాంబరమాడి అదన్ను తోరిసిద్దరింద రామను తన్న అపనింబియు తన్న హెండతియ రక్తదల్లి పరిహరవాయితెంబదాగి సినసిదను. హాగెయే లక్ష్మణన కసకరదింద సీతెయు బదికి హెత్త అవళ జవళియాద మక్కళింద రామను తానూ తన్న సైన్యవూ మడిదవరాదరంతె. అదన్ను కేళి వనప్రస్తనాద వసిష్ట ముని బందు అవర హెణగళమేలె మంత్రాదిగళన్ను హేళి అవరెల్లరన్ను ఎబ్బిసి పునరుత్థానవాసిరంతె. ఆ బళిక రామను తన మనెగె తిరిగి బందు శ్రేష్ఠ బలియాద యజ్ఞమాడ యోచిసిదను. ఆదరె తన్న సతి సీతె యెంబవళన్ను కరెయదె తిరిగి యిట్టుకొండరె వినా బలి ఫలిసదెందు అరస్సుగళూ బ్రాహ్మణరూ సవర్ణరూ హేళిద నిమిత్త సీతెయన్ను పున్శ కరెకళ్సి తన్న బళిగిట్టుకొండను. యజ్ఞ బలి సిద్ధిసిద తరువాయ రామను తిరిగి సీతెయన్ను త్యజిసి కాడినల్లి తళ్ళిబిడ మనస్సాగిద్దను. ఆగలు అగ్నియ సోధనెయిందలూ బేరెబేరె ప్రమాణగళిందలూ సీతెయు తన నిష్కళంకత్వవన్ను తోరిసి యిద్దాగ్యూ ఆకెయు పతివ్రతెయెందు నంబదె యిద్దను. ఆదదరింద అవళు తంన దుఃఖవన్ను సహిసలారదె తన మాతృవాగిరువ భూమియన్ను తనగె సహాయవాగి కరెదు అదర బిరికినల్లి యిళిదు మరెయాగి హోదళంతె. అంత్యదల్లి రామను సరయుయెంబ నదియల్లి బిద్దు నాశనవాగి హోదనంతె. వాల్మీకియు యీ కథెయన్ను హెచ్చిన ప్రబంధవాగ మాడి అదన్ను యిప్పత్తునాల్కు సావిర శ్లోకగళల్లి వర్ణన ప్రయాసపట్టిద్దాగ్యూ రామనల్లి దైవలక్షణద గురుతు తోందాదరూ కాణిసదు. తన సతియు జదరి హోగదహాగె కాపాడకూడద్దరిందలూ, అవళ

రువ స్థళవు పవిత్రతా భావవు సహ లేయద్దరిందలూ, అవళం
న అన్యాయవాగి కొలెమాడ ఆజ్ఞాపిసిదదరిందలూ, క్రూరత్వ
మొదలాద కొరతెపాడుగళుళ్ళవనన్ను దేవరెందు హ్యాగె హే
ళబహుదు? ఆదదరింద రామాయణద కవిత్వగళు యింపాగి తో
రిదాగ్యూ రామనంను వంధిసువదూ అన్యాయవు, అవనంను దే
వరెంధేళువదూ అబద్ధవాగెదె.

౮నేబలభద్రావతారవు.

ఈ అవతారదల్లి విష్ణువు బలరామనెంబ హెసగొండు
రోహిణియ గర్భదల్లి జన్మిసి కృష్ణనిగె జ్యేష్ఠ సహోదరనా
గిద్దనెంబదాగియూ దొడ్డదాద నేగలంను ఆయుధవాగి పెత్తికొం
డు అనేక రాక్షసర సంగడ యుద్ధవంను మాడికొండిద్దనెంబ
దాగియూ హేళిరుత్తదె. ఇదు సహ పరమ దేవను అవతరిసు
వదక్కె ముఖాంత్రవో?

౯నేబౌద్ధావతారవు.

కెలబరు యీ అవతారవంను అంగీకరిసువదిల్లవు. ఇదంను
కురితు హేళల్పడువదేనందరె: దేవదాసనెంబవను శివనబళి
యల్లి కాశీపట్టణాధ్యక్షత్వవూ హొంది రాజ్యభారవంను మాడు
త్తిరువల్లి విష్ణువు బౌద్ధావతారవంను పెత్తి తంత్రదింద వొందు
శాస్త్రవంనుంటుమాడి జైనరు శైవ మతవంను బిట్టు బౌద్ధ
మతక్కొళగాగువహాగె మాడి దేవదాసనంను కాశీపట్టణదింద
హొరడిసిదనెంధేళుత్తారె.

౧౦నేకల్క్యవతారవు.

కల్క్యవతారవెంబువదు ముదురియ అవతారవెంబర్థ—

వాగువదల్లవే? విష్ణువు యీ అవతారవను యిన్నూ మెత్తలిల్లవు, యినుమేలె మెత్తహోగుత్తానెంగేళుత్తారె. హాగె విష్ణువు అవతరిసువ కుదురెయు యారను పొందియువదో యారంను కడియువదో యారు అదరమేలేరి చాబుకినింద హొడెయువరో యిన్నూ తిళియదె యిద్దాగ్యూ ఆ కుదురె మహోన్నతవాదద్దాగియూ ఉజ్జ్వలవాద కోడ్లియను ధరిసి గుడుగిగె సమవాద ధ్వనియింద భువనవెల్లా కదలిసువదంతె. భువనద సమస్త రాయరు ప్రభుగళను సంహారమాడి తరువాయ నరమక్కళెల్లరను నాశమాడువను కడెయల్లి తన తాయి తందెగళు సహ పాపిష్టరుగళెందెణిసి అవరన్నూ వధిసువను. ఆగ సూర్య చంద్రాదిగళు అంధకారవను హొంది నక్షత్రగళు తళగె బీళువవెంబదాగియూ జీరెయుగ పుట్టాగి భువనదల్లి పుణ్యవూ భాగ్యవూ మాత్ర సంప్రాప్తవాదీతెంతలు హేళియిదె. ఈ అవతారక్కూ సత్యవేదదల్లి హేళిరువ ప్రకార పరమ కర్తరు లోకక్కె న్యాయ తీరిసువదక్కె బరువ మహిమెగూ మెట్టో దూర వ్యత్యాసవాగిరువదు.

కృష్ణావతారవు.

ఇదు దశావతారగళిగొళగాగిరదె ప్రత్యేకవాగిద్దాగ్యూ విష్ణువిన అవతారగళల్లిబహు ప్రాముఖ్యవాదద్దాగెదె.ఇదరల్లి విష్ణువు మాడిద పాపాక్రమగళు సహ విస్తారవాగియూ హెచ్చారద్దాగియూ భాగవత మొదలాద పురాణగళల్లి హేళియివె. విష్ణువు ద్వారకాపురియల్లి కృష్ణనాగి అవతరిసిదవనాదను. అల్లల్లి హాలు మొసరు బెణ్ణె మొదలాదవుగళను కదియువదూ పెట్టు వదె తింబువదూ హదినారు సావిర గోపికాస్త్రీయ్యర సంగడ మోహ

వికారత్వద చేష్టెగళంను నడిసువదూ స్త్రీయ్యరుగళు స్నాన మాడువాగ్యె అవర శీరె కుబసగళన్ను తెగదుకొండు హొన్న మరదమేలేరికొండు ఆ స్త్రీయ్యరు తనగెదురినల్లి నివాౕణద ల్లి నింతు క్కైయ్యిగళంను ముత్తి తనగె నమస్కారవ మాడలా జ్ఞాపిసువదూ మోహవంను కురితంథా ప్రసంగగళంను హేళువ దూ యీ మొదలాదవుగళు చిక్కతనదారభ్యవాగి కృష్ణనిగె వు ద్యోగవాగిత్తు. తరుణ ప్రాయక్కె బందబళిక అనేకావర్తి యుద్ధవమాడి దినం ప్రతియూ క్రమవాగి క్షత్రియరంనూ అసుర రంనూ నాశనమాడి సవుందర్యవుళ్ళ స్త్రీయ్యరంను తంన వశ మాడికొండు అవరొడనె లీలావినోదగళాడి సంతోషిసు త్తిరువను. అవర గర్భదల్లుద్భవిసిద పుత్రీపుత్రరొడనెయూ మి క్కాద మ్మొళొడనెయూ కురుక్షేత్రవెంబ స్థళక్కె హోగి పా సోంనతద లాహిరియింద వొబ్బరనొబ్బరు తెళియదె హో రాడి అవరొళు నాల్కైదుమంది వినాయిసి మిక్కాదవరెల్ల వరంను మడిదుహోగ మాడిదనెంబదాగియూ, అర్జునసిగె రథ సారథియాదనెంబదాగియూ, గాంధారియెంబవళింద శపిసల్పట్టనెం బదాగియూ, తంన గురువాద రాయన కోసింబవన సతియ శాద రతిమెంబవళంను చోరత్వదింద అపహరిసికొండు హోగి వనాంత్రదల్లి ఆకెయొడనె కూడిద్దనెంబదాగియూ, తంన స్వాంత తాయియన్ను సహోదరిగళన్ను బలవంతదింద అనుభోగిసిద నెంబదాగియూ, బృందావనదల్లి అనేక గోల్లతియరంను వశమా డికొండు అవరంను ఆలింగనె మాడిదనెంబదాగియు జడగ దే శదల్లిరువ మధురాపురియల్లి అరసనాగి ఆ రాజ్యదల్లిద్ద హదినారు సావిర స్త్రీయ్యరంను కద్దు మరణపరియంత్రక్కూ మెడెబిడదె రతిక్రీడెయ వినోదగళంను మాడిదనెంబదాగియూ, హేళియిదె.

ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನಾದ ಕಂಸಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಪದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ಅಗಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವನು ಯಿಲ್ಲವೆಂತೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗದು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅರಸನ ದರಬಾರಿನ ಸಂಘದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಕಂಸನನ್ನು ಚೇರೆ ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಂದನಂತೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತಾನು ಮದ್ಯಪಾನವ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಪುತ್ರರನ್ನು ನಂಗಡಿಗರನ್ನು ಮದ್ಯಪಾನಿಗಳಾಗ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು, ಧರ್ಮರಾಯನಿಂದ ಅಬದ್ಧವ ಹೇಳಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದುರ್ನಡತೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಒಂದು ಆಲದ ವೃಕ್ಷದಮೇಲೇರಿ ಶಯನಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಿರಾತಕನು ಮೃಗವೆಂದೆಣಿಸಿ ಬಾಣ ಹಾಕಲು ಅದು ತಗಲಿದ್ದರಿಂದ ಸತ್ತನಂತೆ. ಅವನ ಶ್ರವವು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೊತ್ತುಪಟ್ಟು ನರಿಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶಲ್ಯಗಳೋ ಅಂದರೆ ಕೆಲವರು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಯಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಅರಸನು ಜಗನ್ನಾಥನೆಂಬ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಆ ಯೆಲುವುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನಂತೆ.

ಕೃಷ್ಣನಹೀನ ನಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಕಾಮತ್ವದ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲವು. ಕೇಳುವಂತವರು ಅದನ್ನು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಲೇಕೂಡದು. ಈ ಚರಿತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲೂ ಕೂಡುವದೋ? ಕೃಷ್ಣನು ನಡದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಯೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡದನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಯೇನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವರು? ಅಂಥವನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೋ? ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರು ಸನ್ಮಾರ್ಗಹೀನರಾದ ಕೆಟ್ಟ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವರೆಂಬ

హాగి ఎణిసబహుదో? ఇదెల్లా బుద్ధి జ్ఞానక్కె పరిష్కారవాగి హొందదు.

ఇదల్లదె గరుడాచలవెంబ ప్రబంధదల్లి హేళిరువదేనందరె విష్ణు చెంచు అల్లవే బేడర కులద ఒబ్బ స్త్రీయ్యళన్ను అడవియొళగె మోసమాడి కెడిసిదను. ఈ వర్తమానవ లక్ష్మియు కేళి కోపిసికొండు తన్న పురుషనన్ను మనెయొళక్కె బర గొడిసబ్యాడిరెంబదాగి ద్వారపాలకరిగె ఆజ్ఞాపిసిదళు, ఆదదరింద విష్ణువు బందు బాగలల్లి బహళ హొత్తు హొరాడిదాగ్యూ ఒబ్బరాదరూ తెరియలిల్లవు, కడెయల్లి బర అప్పణె కొట్టళంతె. ఆ బళిక విష్ణువు తన్న హెండతియన్ను యెష్టు ప్రియవాద మాతుగళింద మాతాడిసిదాగ్యూ ఆకె సద్దిమాడదె మౌనవాగిరువదన్ను కండు, అవళ పాదగళమేలె బిద్దు, అడిమేతె దాసను, నాను మాడిద తప్పిగోస్కర సాష్టాంగవాగి బేడుత్తేనెంత హేళలాగి, లక్ష్మియు కనికరపట్టు పర స్త్రీయ్యళన్ను సేరి పుత్రసంతాన వుంటాగి వర్ధిసువియాగలి యెంబదాగి ఆశీర్వదిసిదళెందు హేళియిదె. విష్ణువు పార్వతియ శాపదింద సర్పవాగి హోదనెందూ కబంధరన హెండతియొడనెయూ మిక్కాద అనేకరొడనెయూ వ్యభిచారవన్ను మాడిద్దల్లదె తన్న హెండతియన్ను రావణాసురను వొయ్యలూ కారణనాయితెందు హేళుత్తారె. ఇదెల్లా సుకృత భాగ్యక్కె హొందిద్దెంబదాగి హేళలాగువదో?

మత్తు త్రిపురదల్లి పతివ్రతెయాగిద్ద ఒబ్బ రాక్షసళాద స్త్రీయ్యళన్ను భంగమాడువదక్కె విష్ణువు అనేక వుపాయ మాడిదాగ్యూ కూడదె హోదదరింద తాను అశ్వత్థ మరవాగి నింతు అవళన్ను కెడిసిదనంతె. అదక్కోస్కరవాగి యీ దేశస్తరు అరళీమరవన్ను ముఖ్యవాగెణిసి ప్రదక్షిణె నమస్కారాదిగళన్ను

ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೂ ಬೇವಿನಮರಕ್ಕೂ ವಿವಾಹವಂನು ಮಾಡಿ ಯೀ ಯೆರಡು ಮರಗಳನ್ನು ಯೇಕವಾಗಿ ಬೆಳಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೋ? ಯಿದು ಸಹ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯೋ ಅಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ, ನಡವಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಯಿಷ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಸಾಕೆಂದು ಯೆಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರನ್ನು ದೇವರುಗಳಾಗಿಯೂ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿಯೂ ಯೆಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತಲ್ಲವೋ? ಯೀಗ ಚಿಲ್ಲರೆಯಾದ ಕಡಿಮೆ ದೇವರುಗಳ ನಡವಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯು ಸಹ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವೆವು.

ದೇವೇಂದ್ರನ ನಡವಡಿಕೆಗಳು.

ದೇವೇಂದ್ರನು ಯೆರಡನೇ ಅಂತಸ್ತಿನ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅರಸನಾಗಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು (ಇಂದ್ರಾಣಿ)ಯೆಂದೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ರಂಭೆಯೂ, ಊರ್ವಶಿಯೂ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೂ, ಮೇನಕೆಯೂ, ಮಂಜುಕೇಶಿ, ಯೆಂಬ ಯೀ ಐದುಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ನರ್ತನೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಾಗಿಯೂ ಅವನ ಸೊಂಪಿನ ಸ್ಥಳವಾದ ದೇವೇಂದ್ರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸಿಗಳಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರೊಡನೆ ಅನುಭೋಗಿಸುವದೇ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಇಚ್ಚೆಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಹಾಗೆ ನಾನಾವಿಧ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮರುಳುಗೊಂಡವರಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ವೇಶ್ಯಾಮಾರ್ಗವಾದದ್ದು ಸುಮಾರ್ಗತ್ವವೆಂದೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ

సంసారక్కొక్కె కడిమె యెల్లవుగళిగూ హీనవెందు సకలరింద అసంహినల్పట్టిరువ కారణ ఆ దేవదాశిగళ కూడికెయు పుణ్యక్కె సంశావనెయాగియూ పరమ శాగ్యవాగియూ యిరువదరిం దేశువదు యెష్టో పరికెట్ట సుళ్ళాగిదె. దేవేంద్రన నడతెయు ద్పెపక్కెక్కె హొందద్దాద నానా విశేషగళుంటు. అవుగళల్లి కెలవుగళన్ను యెత్తి తోరిసువెవు. ఒందుదివస దేవేంద్రను గౌతమ మునియ హెండతియాద అహల్యాయెంబవళమేలె దురాశెయన్నిట్టు అవళన్ను అనుభోగిన వుపాయవన్ను హుడికికొండు రాత్రియల్లి కుక్కుటరూపవాగి బందు కూగిదను, ఆగ గౌతమ మునియు అరుణోదయవాయితెందు స్నాన మొదలాద శుచిర్భూతవ మాడికొళ్ళ హోదను. ఆగలు దేవేంద్రను అహల్యాయంబవళన్ను కెడిసి అనుభవిసిదనంతె. గౌతమమునియు తిరిగి మనెగె బందు నడెద వర్తమానవన్ను తిళిదవనాగి తన హెండతియు శిలెయాగి హార్పడలూ దేవేంద్రనిగె పురుషవు బిద్దుహోగి అవన శరీరవాద్యంతవు యోని రూపవాగలియందు శపిసిదను. హాగెయే సంభవిసితంతె. ఇదన్ను కేళి దేవతెగళెల్లరు కూడి ఆలోచనెయన్నుమాడి తమ్మ అరసనిగె పురుషవు బిద్దుహోదరనిమిత్తవాగి ఆడిన శిశ్నవన్ను కొయిదు హత్తిసిద్దరంతె. అద్దరింద మేషవృషణను యెంబ హెసరు దేవేంద్రనిగుంటాయితు. ఈ అవలక్షణవాద సంగతియన్ను రామాయణద బాలకాండదల్లి విశ్వామిత్రను రామనిగె హేళిద్దాగి బరెదదె. ఇదల్లదె ఆ ఋషియ శాపదింద దేవేంద్రను బెక్కు ఆదనెంబదాగియూ అవనిగె సహస్ర కణ్ణుగళాదవెంబదాగియూ హేళుత్తారె ఈ మేరెగె మునిగళిందువ శాపక్కొళపట్టవరు దేవతెగళెందు హ్యాగె హేళుతారె?

ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ನಡವಡಿಕೆಗಳು.

ಅಕಿವಿಕಾರ ರೂಪ ವುಳ್ಳಂಥಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವನು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಾಗಿ ವಂದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನೂ ಸಿಧ್ಧಾರಿಯೂ ವಿನಾಯಕನೂ ಗಣೇಶನೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಅವನಿಗುಂಟಾಗಿವೆಯಲ್ಲವೋ? ಅವನಿಗೆ ಆನೆಯ ಮುಖವೂ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ನಾಲ್ಕು ಹಸ್ತಗಳೂ ವುಂಟು. ಅವನು ಶಿವನಿಗೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಶರೀರದ ಬೆವರಿನ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ಆನೆಯ ಮುಖವಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ವಿಧವೇನಂದರೆ: ದುರ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಹೆತ್ತಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಂಗಡ ಬಂದಂಥಾ ಶನಿಯ ದೃಷ್ಟಿಬಿದ್ದು ಕೂಸಿನ ತಲೆಯು ಭಸ್ಮನಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಆಗಲು ಪುತ್ರರ ಪಾರ್ಶ್ವವನ್ನು ಯೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೊದಲು ಮೃಗದ ತಲೆಯನ್ನು ಕೊಯಿದು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹತ್ತಿಸಿದುವಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಮೇರೆಗೆ ಶನಿಯು ಹೋಗಿ ಆನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹತ್ತಿಸಿದನಂತೆ.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಮತ್ತೊಂದುವಿಧವೇನಂತೆ, ಶತೃತ್ವದಿಂದ ಶಿವನ ಜೇಠೆ ಮಗನಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ತಾಯಿಯು ಅವನನ್ನು ಕಂಡ ಮೊದಲನೇವರ್ಷ ಅವಳ ನೋಟದ ಪ್ರಕಾಶವು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಭಸ್ಮವಾಗಮಾಡಿತೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನು ಬಂದು ಆ ದುರಾದೃಷ್ಟವನ್ನರಿತು ಬಹು ಅಂಗಲಾಪ

వట్టు అదన్ను నివారణెమాడ తన్న సేవకరన్ను కళిహిసి ముఖ
వన్ను వుత్తరపార్శ్వక్కె తిరిగిసికొండు నిద్రియన్ను మాడుత్తా
సిక్కల్పడువ మొదలనే వస్తువిన తలెయన్ను కడిదు తెగదుకొం
డుబర ఆజ్ఞాపిసిదను. ఒందు ఆనెయు ఆ విధవాగియే మొద
లనే వస్తువాగి దొరికిద్దరింద అదర తలెయన్ను కడిదు అవరు
తరలాగి శివను అదన్ను విఘ్నేశ్వరన ముండక్కె హత్తిసిదనంతె
మత్తు ననగె వివాహవాగ యెంథా స్త్రీయు బేకెందు తందెయు
కేళలాగి తన్న తాయిగె సమ రూపూ సౌందర్యవూ వుళ్ళంథా
స్త్రీయ్యళు బేకెందు విఘ్నేశ్వరను హేళలాగి, అంథా స్త్రీ
యు దొరకువ వట్టిగూ హుడుకుత్తా యిరువియాగలి యెంబదాగి
శివను హేళిదనంతె. ఆద్దరింద స్త్రీయ్యరు బహళవాగి సంచరి
సువంథా తావియ ధడద సమీపగల్లియూ సరోవరద సమీప
దల్లియూ నది తాటి మొదలాద స్థళగళల్లియూ సౌందర్య వుళ్ళ
హెణ్ణిగోస్కర కాదుకొండిరువ తావనెయాగి వినాయకన వి
గ్రహవన్ను మాడి స్థాపిసి యిరుత్తదె. బుద్ధిగెట్టద యింథా విప
రీత కథెగళే పురాణగళల్లి విస్తారవాగి బరెదిరుత్తవె. అనేక
మంది వివేకవిల్లదె అవుగళన్ను నిజవెందు నంబుత్తారె. ఆదరె
విఘ్నేశ్వరను యిష్టాగి దురాదృష్ట హొంది తన్న తలెగె సం
భవిసిద విఘ్నగళన్నూ నష్టవన్నూ నివారణె మాడికొళ్ళలూ త
క్క విధవాగి తప్పిసికొళ్ళలూ వివాహవాగలూ యిన్నూ కూడ
దియిరువల్లి విఘ్నగళన్ను పరిహరిసువవనాగి అవనన్ను యెణిసి
హొగళి వివాహవు ఓదు మొదలాద యావయావ కార్యదారం
భదల్లియూ అవనన్ను స్తుతిసి వందిసి పూజారాధనెయన్ను మాడు
వదు మహా అతిశయవాద కురుడాటవాగిరువదల్లవో?

ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳು.

ಈ ರಾಜ್ಯದ ದೇವರುಗಳ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಮೋಹವಿಕಾರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ವಿರಕ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಚಿತ್ರಪಟಗಳೂ ಸೂಳೆಯರ ನರ್ತನೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿಯೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವದೆಂಬದಾಗಿ ಎಣಿಸಬಹುದೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ದೇವರುಗಳ ರಥೋತ್ಸವ ಹಬ್ಬ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಪದ್ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಡಿಸುವದೆಲ್ಲಾ ಮೋಹಕ್ಕೂ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲವು. ಪೂಜಾರಿಗೆ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟುವದೂ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟುವದೂ ಕನ್ಯದಾನ ಮಾಡುವದೂ ರಸವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಕೊಡುವದೂ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನ್ನೂ ಕಾಮವಿಕಾರತ್ವದ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವದೂ ಧಾರೆಯನ್ನು ಎರೆಯುವದೂ ವಸಂತನಾಡುವದೂ ಪುಷ್ಪ ಯೋಗಮಾಡುವದೂ ಈ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಆ ತಿರುಮುಖ್ಯ ವಿಶೇಷಗಳಾಗಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶಿವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೂ ಕಡೆಮೆ ದೇವತೆಗಳಾದರೂ ತನ್ನ ಪುರುಷನ ಸಂಗಡ ಕಲಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗನು ಜಾರಬೋರನೆಂದು ಅಗಲಿ ಹೋಗುವದೂ, ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಗೊಡಿಸದೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದೂ, ಪುರುಷನಾದವನು ಬಂದು ಅರಿಯದೆ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಗುವದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ

ಯಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೋ? ಇದೆಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಡತೆಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೀನವಾದ ನಡವಡಿಕೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಗೂ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ ಹೊಂದಗ ನಾನಾವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಯೀ ದೇಶದ ದೇವರುಗಳ ಗುಡಿಗಳೂ ಆರಾಧನೆಯೂ ಪಾಪವಮಾಡ ಕಲಿಸುವ ಸಾಲೆಯೋ ಪಾಠಿಯಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರವು ಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚ ಕನ್ನಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.—(ಶ್ಲೋಕಃ)-ಅಹಲ್ಯಾ ದ್ರೌಪದೀಸೀತಾ। ತಾರಾಮಂಡೋದರಿಸ್ತಥಾ ಪಂಚಕನ್ಯಾಸ್ಮರೇನಿತ್ಯಂ। ಮಹಾಪಾತಕನಾಶನಂ॥ — ಇವರ್ಯಾರೆಂದರೆ, ದ್ರೋಹದನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪುರುಷನಿಂದ ಶಾಪಕ್ಕೊಳಗಾಗಲ್ಪಟ್ಟ ಗೌತಮ ಮುನಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಅಹಲ್ಯಾಯೆಂಬವಳೂ, ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯೂ, ಪುರುಷನಿಂದ ದ್ರೋಹಿಯೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಲೆಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಮನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸೀತೆಯೂ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೂ ಚಂದ್ರನಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದ ತಾರೆಯೂ, ರಾವಣಾಸುರನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮಂಡೋದರಿಯು ಆದ ಕನ್ಯಕೆಯವರು ಯಿವರೇ. ಈ ಐದುಮಂದಿಯನ್ನು ನೆನಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದರಿಂದಲೂ, ಶಿವಶಿವಾ, ನಾರಾಯಣಾಯೆಂದು ಪಠಣಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ, ಅಂಥಂಥಾ ಬಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವದರಿಂದಲೂ, ಅಂಥಂಥ ಪುಣ್ಯ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣುಗುವದರಿಂದಲೂ ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಆಗುವದರಿಂದ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯುತಾರೆ.

ಈ ರಾಜ್ಯದ ದೇವರುಗಳ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಕೊರತೆಪಾಡುಗಳೂ ಯಿನ್ನೂ ಬೇರೆ ಅನೇಕವಾಗಿ ವುಂಟಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಿಷ್ಟಾಗಿ ಬಯಲುಪಡಿಸಿದ್ದು ಸಾಕೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವದರಿಂದ

ಬ್ಯಾಸರಿಕೆಯೂ ಅಸೋಜಿಕೆಯೂ ಬರಬಹುದೆಂದಂಜುತ್ತೇವೆ. ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದ ಯಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಗಮನಿಸುವವರು ಅಂಥಾ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನಂಬುವದು ಮೋಸವೆಂದೂ ಅವರ ವೇದ ಮಾರ್ಗವು ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವಲ್ಲವೆಂದೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಅಬದ್ಧ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವಂಥವರುಂಟು. ಅಂಥವರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ, ಕಾಶಿಯೂ, ಜಗನ್ನಾಥವೂ, ತಿರುಪತಿಯೂ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವೂ, ರಾಮೇಶ್ವರವೂ, ಕಂಚಿಯೂ, ಶ್ರೀರಂಗವೂ, ಮಧುರೆಯೂ, ಕುಂಭಕೋಣವೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅದ್ಭುತಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಪುತ್ರಸಂತಾನವೂ ಉಂಟಾಗುವದು. ದೇವರುಗಳು ಸ್ವಪ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಪೂಜೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದಮೇರೆಗೆ ಕೇಳದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಉಪದ್ರಗಳು ಬರಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸಬಹುದೋ ಎಂದ್ಹೇಳುವರು. ಅನೇಕರು ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬದಾಗಿ ನಂಬಿ ಮರುಳುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಕಾರಣಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬಯಲು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಮರುಳು ಬಿಟ್ಟಗಲುವದೆಂಬದಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಯೀಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಬೈಲು ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆ ಆ ದೇಶಗಳ ಗುಡಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕರೂ ಪೂಜಾರಿಗಳೂ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರೂ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ಯಿಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜೀವನಾರ್ಥ ಉಂಟಾದದರಿಂದ ಯಿದ್ದೇವೆ ಹೊರ್ತು ಯಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಸಹ ಚೆಲ್ಲುವರ್ಯಾರೆಂಥೇಳುವರು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂಥವರು ಸಂಕುಚಿಸುತರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ಉಪಾಯದ ಹುಡಿಕಿ ತಾವು

ಶೇವಿಸುವ ಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾದ ಅರ್ಜನೆಯು ಕಾಣಿಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಬರುವಹಾಗೆ ನಾನಾವಿಧ ವಿನೋದದ ಸಂಭ್ರಮ ಆರಾಧಾರಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ತಂಮ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಯೀ ದೇವರು ಯಿಂಥಾದ್ದು, ಅಂಥಾದ್ದು, ನೆನಸಿದ ಕಾರ್ಯವ ಆಗಮಾಡುವದೂ, ಕೇಳಿದ ವರವ ಪ್ರಸಾದಿಸುವದೂ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿ, ಮಾಯದಿಂದಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದಲೂ ಅಬದ್ಧವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಅಪುರೂಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ನಂದಡಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗ ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಕೊಂಚೆರಡು ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳ ತೋರಿಸುವೆವು.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯ ಗುಡಿಯ ವರ್ತಮಾನ.

ಕಂಚಿಯೊಳಗೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯಗುಡಿ ಒಂದುಂಟು. ಅದರೊಳು ಬಹುಕಾಲದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಂದರೆ, ಆ ಗುಡಿಯ ವುದ್ಯೋಗಸ್ತರು ಕಬ್ಬು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಬಾಳೇಹಣ್ಣು ಯೀ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಿತವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನೈವೇದ್ಯವಮಾಡಿ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಆ ಅಂಮನು ಭಕ್ಷಿಸುವಳೆಂದ್ಹೇಳಿ, ಯೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ಅಂಮನ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಮುಂದಿರಿಸಿ, ಒಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಶುಚಿರ್ಭೂತಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಹ ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡುಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮುದ್ರಿಸಿ ಹೋಗುವರು. ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಗುಡಿಯ ದ್ವಾರದ

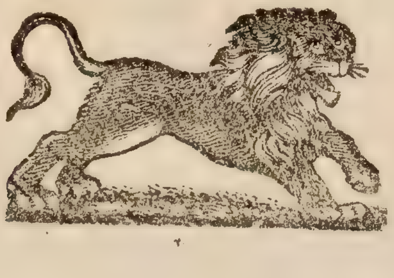
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳ ಚಿಪ್ಪುಗಳೂ ತಟ್ಟೆ ತಬಕುಗಳೂ ತಾಂಬೂಲಪೂ ಪಾತ್ರೆ ಅಲ್ಲಿರುವವು. ಇದೇ ಅಮ್ಮನವರ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು ಮಹಾ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿಗಳು ಆ ಕೂಸಿನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ವುಸುಬು ಯಿರುವದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ, ಅಮ್ಮನವರು ಯೀ ಶಿಶುವಿನೊಡನೆ ನದಿಗೆಹೋಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ. ಸಕಲ ಜನರು ನಿಜವೆಂದುನಂಬಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಆ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಬಹು ವಿಶ್ವಾದೊಡನೆ ಯಿರುವರು. ಈರೀತಿ ಯಲ್ಲು ಬಹುಕಾಲವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಯಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಹರಂಗಾಬಾದಿನ ಬಹಶ್ಯಾಮೆಂಬವನು ಹೈದರಾಬಾದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಕಂಚಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮರಹದ್ದ್‌ಮೆಂಬವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಗಲು ಆ ಗುಡಿಯ ಪೂಜಾರಿಗಳಾದ ಯಿಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಗುಡಿಯ ಆಭರಣದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಜಗಳ ಆಡಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರದ್ದ್‌ಖಾನನು ಆ ಗುಡಿಯ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಯಾವವಿಧದಿಂದ ಅದು ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂಬದಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದದರಿಂದ ಯಿದೇ ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯವೆಂದು ಆ ಪೂಜಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಿಂಮ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ನೀವುತಿಳಿಸಿದರೇ ಸರಿ, ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಂಮಂನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗದ್ದಿಸಿ ಚಬುಕಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವರು ಆ ದೆಬ್ಬೆಗಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸಕಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಕಲ್ಲುಗಳಹಾಗೆ ಹಾಕಿ ಹೊಂದಿಸಿರುವ ಭಾರವಾದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದು ಮುಚ್ಚುವ ಸುರಂಗದ ದಾರಿಯಂನೂ ಆ ಬಿಲದ್ವಾರವು ಸ್ಥಾನೀಕನ ಮನೆಯಮಟ್ಟಿಗೂ ಹೋಗಿಯಿರುವದಂನು ತೋರಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಆ ಕಳ್ಳ

ದಾರಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಬಂದು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸಿನ ತಾಲುಗಳಿಗೆ ನದಿಯ ಮರಳನ್ನು ಕೆಡಿವಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಶೋಧಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ಯಂಜಲನು ಗುಡಿಯಲ್ಲೇ ಹಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಮನೆಗೆ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನೂ ಯೀ ಮೊದಲಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಯಲುಪಡಿಸಿದರು. ಅಂದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಆ ಗುಡಿಗೆ ವಿನೋದವೂ ಪೂಜೆಯೂ ನಡ ನಶಿಸಿ ಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಹಾಳುಗುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು.

ಮನ್ನಾರುಗುಡಿಯ ವರ್ತಮಾನವು.

ಮಧುರೆಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಪಾರ್ಶ್ವವಾಗಿ ಮಂನಾರುಗುಡಿ ಒಂದಿರುತ್ತೆ. ಆ ಸೀಮೆಯ ಅರಸನು ಪ್ರತಿವರುಷವು ಬಂದು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಗ್ರಹವನು ಆರಾಧಿಸಿ ಅನೇಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನು ಕೊಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿರುವನು. ಆಗಲು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೇ ಆದಾಯವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯೆರಡು ಮೂರು ವರುಷಗಳು ಬಾರದೆ ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಿದನಾದರೆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳನು ನಡೆಸುವರು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ವಿಗ್ರಹದ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರಗಣಿ ಯಿರಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ತೊಳ್ಳುಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೂ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಸೂಜಿಯ ರಂಧ್ರದಹಾಗೆ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಸ್ತ್ರದ ತುಂಡನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಯಿಸಿ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಿರಗಣಿಯನ್ನು ತಿರಿಗಿಸಿ ಮುಚ್ಚುವದರಿಂದ ಆ ವಿಗ್ರಹವು ಕಣ್ಣೀರಿಡುವ ಪ್ರಕಾರ ಜಲಧಾರೆಯಾಗಿ ಸೋರುವ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡುವರು. ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿಗಳು ಯೀ ಸುಳ್ಳು ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನಿಜವಾದ

ಅಳುತ್ತದಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ, ಹೀಗೆ ಅಘವಂಥಾ ದೇವರ ದುಷ್ಟಾಲಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯೀ ಸೀಮೆಗೂ ಯೀ ಅರಸನಿಗೂ ಯಂಥಾ ಕೇಡು ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸುವದೋ ತಿಳಿಯದು, ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆವು, ನಂಮ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದ್ಹೇಳಲಾಗಿ, ಸಕಲರೂ ಅಧಿಕ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಯಮಾಡುವದರಿಂದ ಆ ಅರಸನು ಭಯಪಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದೇವರು ಪಡುವ ಕಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕೋಪವನ್ನೂ ಶಾಂತಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವನು. ಆಗಲು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದವನೊಬ್ಬನು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮೀ ಯಿದರಲ್ಲಿ ಕಪಟ ಉಂಟೆಂದು ಅರಸನಿಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಯೀ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಅರಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ವಿಗ್ರಹದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ಬರುವಂಥಾ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿರು, ಹೋಗದಿರು, ನಿನಗೆ ಮೋಸ ಬರುವದೆಂದು ಎಷ್ಟಾಗಿ ಭಯಪಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ಭಯಪಡದೆ ವಿಗ್ರಹದ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ತಿರಗಣಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹೊಯಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದು ಹಿಂಡಿದನು. ಈ ತೆರೆಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಪೂಜಾರಿಗಳು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ಹೋದರು.

వీరభద్రనగుడియ వర్తమానవు.

ఉత్తర కడపియెంబ పట్ణక్కె వుత్తరదిక్కు వీరభద్రన గుడి ఒందుంటు. అదరల్లి కంబియవరు మాడికొండుబంద తంత్రవేనందరె, ఒందు బిలద్వారవు ఆ వీరభద్ర విగ్రహద బాయియ ద్వార మొదల్గొండు అంగాలినమట్టిగూ సేరి, హింది భూమియొళగె హొక్కు ఆ పార్శ్వద కట్టినల్లి నయగారె మాడిద హొందు కొట్టిగె సేరువదు. కంబియవరు ఆ విగ్రహవన్ను ముఖ్యపడిసువదక్కె దేవను తనగె కాణికెయాగి ఒప్పిసికొట్ట పానకదల్లి అర్ధవు కుడిదు అర్ధవు సరియాగి ప్రసాదవాగి బిడువరెందు సారి హాలాదరూ పానకవాదరూ హత్తిప్పత్తు కొడగళు తెగొండుబర హేళి విగ్రహక్కె అర్ధవు కుడిసి అర్ధవు కాణికె తందవరిగె మిగళిడువరు. అదు హ్యాగెందరె విగ్రహక్కె బాయ్యల్లి హొయ్యువవను అర్ధక్కె బరువహాగె నిదానవాగి హొయిదు అర్ధవాద మాత్రదల్లి శీఘ్రవాగి హొయువను. ద్వారవు నణ్ణాదద్దరింద తక్షణక్కె తుంబి వుక్కువదు. ఆగ అర్ధవాయితు యిన్ను దేవరిగె బేకాగిల్లవెందూ కారిదనెందూ కంబియవను హేళువను. సకలరు యిదన్ను విశ్వాసిసి, మహా భయభక్తియొడనె అనేక కాణికెగళన్ను తెగదుకొండు బందిరిసి ఆరాధిసువరు నూతనవాగి బందంథా మణేగార సోర్వనిగె యిదరమేలె సంశయవాదద్దరింద యీకార్యవన్ను శోధిస బేకెందు పానకవన్ను మాడిసి నూరాఐవత్తు తంబిగె

ಗಳಾಗಿ ಅಳೆದು ಕೊಂಡು ತಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಸಿ ಕಂಬಿಯವರ ಜಟಿಗೊಯಿದು ನೂರು ತಂಬಿಗೆಯ ಪಾನಕವೆಂಬದಾಗಿ ಲೆಖ್ಖವ ಕಾರುಮಾರಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಂಬಿಯವನು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ತಂಬಿಗೆಯ ಪಾನಕವ ಹೊಯಿದಾಗ ಅರ್ಧವೆಂದೆಣಿಸಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೊಯಿದು ಕಾರುವ ಮೇರಿಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮಣೇಗಾರನು ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿ ಯಿದು ಕಂಬಿಯವರು ಮಾಡುವ ತಂತ್ರವೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ವಿಗ್ರಹದ ಸುತ್ತಲು ಅಗಿದು ಶೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರವನ್ನೂ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಂತ್ರವೂ ಮೋಸವೂ ಬಟ್ಟಬೈಲಾಯಿತು.

ತಿರುಪತಿಯ ವರ್ತಮಾನವು.

ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ನಡದ ಸಮಾಚಾರವೇನಂದರೆ, ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾ ಸುಂದರವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನ ನಂಬಿಯವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ ಅವರಮೇಲೆ ದೇವರು ಆಶೆಯಿಟ್ಟನೆಂಧೇಳಿ ಅವರನ್ನ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬಳನ್ನ ಹಿಂಡರಾಗಿ ಯಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲವಾಗಲಾಗಿ ಕಲಿಯುಗದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನ ದೇಶಾಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕಳಿಹಿಸಿ ಬಿಡುವರು. ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸ ನೆನಸುವಲ್ಲಿ ರೋಷಕಾರರಾದ ಕೆಲವುಮಂದಿ ಪುರುಷರು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಮೇಲೆ ಯೀ ಕಲ್ಲಾದದ್ದು ಆಶೆಪಡುವದುಂಟೋ? ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಮಾಡುವ ಮೋಸವೇ, ಯೀ ತಂತ್ರಮೋಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲೆವುಯೆಂದು ಗದ್ದಿಸುವರೆಯಾದರೆ ನಂಬಿಯವರು ಪೊಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಅವರಿಗೆ ನುಡಿ

ಯುವದರಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಹಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆಯಿರುವರು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾದ ಎಷ್ಟೋಮಂದಿಯು ಪುತ್ರಸಂತಾನಸಾಗಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ತಿರುಪತಿಗೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ. ತಂಮ ಸತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅಂಗಲಾಪಪಡುತ್ತಾ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಮನೆಗೆಬರುವರು. ಮತ್ತು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿಯೂ ಶೂನ್ಯ ಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿರಭಾರವೂ ತಲೆ ಶೂಲೆಯೂ ಎಂಬದಾಗಿ ಮೆಣಸು ಯಾಲಕ್ಕಿ ಶುಂಠಿ ಸಹ ಒಂದೊಂದು ಕೊಳಗದಮೇರಿಗೆ ತರಿಸಿ ಅರೆದು ವಿಗ್ರಹದ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವಹಾಗೆ ಲೇಪನಮಾಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನವಿಟ್ಟು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾನಾವಿಧ ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ಶರೀರ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿ ತಾವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ್ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಗೊಡಿಸದೆ ಕಟ್ಟುಮಾಡುವರು. ಆದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಗ್ರಹಸ್ತನಾದ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಕೈ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರಗೊಡಿಸುವರು.

ಕಡೆಮೆ ಅನೇಕ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದೆಲ್ಲಾ ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೇಯಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮಾಡುವ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳೂ ಹೇಳುವ ಕಳ್ಳತನವಾದ ಸುಳ್ಳುಗಳೂ ಯಿಮೊದಲಾದ ಅಕ್ರಮ ನಡತೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ದೊರಕಬಹುದು. ಅಜ್ಞಾನ ವೇದ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಲ್ಪಡುವ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳೂ ಸುಳ್ಳುಗಳೂ ಯಿಷ್ಟಷ್ಟೆಂದು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲವು.

బేరె మోసగళ మూలకారణగళు.

మనుష్యరు వుదరపోషణెయ నిమిత్యార్థవాగి మాడువ వుపాయ తంత్రగళల్లదె యిన్నూ బేరె కెలవు తప్పుగళు సహ వుంటు. యావదొందు సమయదల్లి వొందు పీడెయాదరూ నోవాదరూ బందరె ఆ ఆ అబద్ధ దేవరుగళిగె ప్రార్థిసికొళ్ళువరు అదు వ్యర్థవాగి సావు మొదలాద కేడు ప్రాప్తిసిదరె నావేను అపరాధవ మాడిదెవో దేవను తాళికొళ్ళలిల్లవెంబువరు. ఔషధదిందలాదరూ స్వాభావికవాగి ఆదరూ వ్యాధి పరిహరవాగి హోగరె తంమ సుళ్ళు దేవనే మాడిద సహాయవెందెణిసి అంధత్వదింద అవన మేలె నంబికెయన్నిడువరు నిజవాద సర్వేశ్వరను మితియిల్లద కృపెయింద అవరిగె మాడువ మేలుగళన్ను ఆ సుళ్ళు దేవనే మాడిద్దాగి యెణిసువరు. హీగనేకరు తమ అప్రబుద్ధతనదింద మోసగొళ్ళుత్తారె. మత్తు కెలవు సమయగళల్లి పిశాచియింద నోవు బరువదూ పరిహరవాగువదూ వుంటు. పిశాచియు నానాబగెయాద తంత్రగళన్ను నడెసి తాను దైవవెందు సాధిసి సత్తవర హెసరుగళన్ను వహిసికొండు స్వప్న మొదలాద సమయగళల్లి కాణిసికొండు తన్నన్ను సేవిసలూ తనగె గుడియన్ను కట్టలూ కాణికెయన్ను అర్పిసలూ హేళువదు. హాగె మాడదెయిద్దరె వుపద్రవ పడిసువదూ ఆవేశవన్నేరువదూ తలె సుత్తిసువదూ యిన్నూ అనేకవాద తంత్రోపాయవ మాడువదుంటాగిదె. ఇదెల్లా యింథా ము

శాస్త్రదింద సంశోధిసిద్దంబదాగి తిళియదె యీ దేశస్థరు పిశాచియ మాతినమేరిగె నడెదు కెట్టుహోగుత్తారె. ఈ కురుడాటవు నివర్తియాగువహాగె యిదర విషయ కెలవు విశేషగళన్ను హేళి వ్యేలుపడిసువెవు.

పిశాచిగళ నడవడికెగళు.

సర్వేశ్వరను లోకదల్లి మూరు బగెయుళ్ళ వస్తుగళన్ను వుంటుమాడిదరు. అవుగళ్యావవెందరె, మనుష్యరిగె వుపకారవాగియూ అవర సేవెగాగియూ సృష్టిసల్పట్ట స్థావర జంగమాదిగళాగి విభాగిసల్పడువ ౧నే బగెయాద మృగజంతు పంచభూతగళు చంద్ర సూర్య నక్షత్రాదిగళు యివు మొదలాద బరి సహాకారవాద జ్ఞానవిల్లద వస్తుగళూ. ౨నేబగె అర్ధ సహాకారవూ అర్ధ నిరాకారవూ ఆద జ్ఞాన స్వరూపవుళ్ళ జీవాత్మదొడనె మేళైసిరువ శరీర వుళ్ళంథా మనుష్యనూ, ౩నే బగె శుద్ధ నిరాకారవాద శుద్ధ జ్ఞాన స్వరూపిగళాద అరూపిగళూ యివుగళే సరి. ఈ ప్రకార కర్తరు లెక్కవిల్లద శుద్ధ అరూపిగళన్నుంటుమాడి అవరిగె మేలాద బుద్ధి సామర్థ్య మొదలాద వరగళన్ను కొట్టద్దరింద అవరు మనుష్యరిగింతా హెచ్చాద స్వభావ గుణ సామర్థ్య మొదలాద శ్రేష్ఠత్వ వుళ్ళవరాగిద్దారె. శుద్ధ అరూపిగళిగె ప్రకాశవూ, అక్షయవూ, లఘువూ, సూక్ష్మవూ ఆద యీ నాల్కు విశేష లక్షణగుణాతిశయగళు పరమ కర్తరింద దయపాలిసల్పట్టవు. ప్రకాశదింద అవరిగె

శిజ్ఞాద జ్ఞానవూ ప్రకాశవూ వుంటు. అక్షయదింద సాయద వరవన్ను హొందిద్దారె. లఘువినింద వొందు క్షణదొళగె యెష్టు దూరక్కాదరూ యావ్యావ స్థళక్కాదరూ హోగి బర శక్తియుంటు. సూక్ష్మదింద అంథా అంతర్యవాగిరువ స్థళగళిగాదరూ హోగి బరువరు. భగవంతన బళియల్లి యిష్టు ఘనవాద వరగళన్ను హొందిదంథా అరూపిగళనేకరు తంమన్నుంటుమాడిద కర్తర చిత్తద ప్రకార నడెదు మోక్ష పదవియన్ను హొందిదరు. కెలవరో అందరె తంమ మహిమెయన్ను నోడి వుబ్బి అహంకరిసి సర్వేశ్వరనిగె హొందద ద్రోహిగళాదరు. ఆదకారణ మహిమె మొదలాద మేలుగళన్ను హోగలాడిసికొండు కర్తరింద తళ్ళిసిక్కొళ్ళల్పట్టు నరకదొళు బిద్దవరాదరు. ఇవరే పిశాచిగళూ, అవలక్షణ స్వరూపిగళాగి కాణిసువవరూ, లోకవన్ను కెడిసువవరూ అహుదు. ఇవరు తావు కళకొండ మోక్షవన్ను మనుష్యరు హొంద హోగుత్తారెంబ క్రోధదిందలూ తమగె వేధనెపడిసువ స్వామియవర మేలె యిరిసిద హగెయిందలూ మనుష్యరన్ను మోక్షదల్లి సేరగొడదహాగె కర్తరన్ను నిరాకరిసిబిడ ప్రయాసపట్టు అవరిగె మాడతక్క ఆరాధనెయన్ను తమగె మాడ హేళి అదరనిమిత్త నానావిధ వుపాయ తంత్రగళన్ను మాడికొండు బరుత్తారె. ఈ పిశాచిగళే యీ రాజ్యదల్లి త్రిమూర్తిగళు మొదలాద నానాబగెయ హెసరుగళన్ను ధరిసికొండు కడెమె అజ్ఞాన రాజ్యగళల్లియూ బేరెబేరె హెసరుగళన్నిట్టుకొండు సత్యవేదక్కె బదలాగి అసత్యవేదగళన్నూ, నిజవాద మంత్రోపదేశక్కె బదలాగి సుళ్ళు మంత్రోపదేశగళన్నూ, ఒళ్ళే తపస్సిగె బదలాగి కళ్ళ తపస్సుగళన్నూ, దివ్య పూజెగె బదలాగి అవిహితవాద పూజెగళన్నూ, సత్య గురు

గళిగె బదలాగి కళ్ళ గురుగళన్నూ, యేర్పడిసిదవు. శాక్తేయ, చార్వాక, కాపాలిక, బౌద్ధ, వైష్ణవ, శైవ, ఈ మొదలాద మతగళు అవుగళ ప్రేరేపణెయింద హుట్టిదవెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. హాగె ఆయాయ రాజ్యగళల్లి బేరెబేరె నామగళన్ను ధరిసికొండు బేరెబేరెయాద సుళ్ళుగళన్ను బోధిసి దుర్మతగళన్నుంటుమాడిదాగ్యూ అవెల్లాదక్కూ యివుగళే కారణవు సహజ మనుష్యనన్ను కెడిస అభిప్రాయవు అవుగళిగె వుంటే. అదక్కె మాడతక్క వుపాయగళు బలవాగిరువవు నిజవాద దేవక్కె ద్రోహవ మాడ గొడిసువదక్కాగి పిశాచిగళు మనుష్యరొళు తంమ మట్టిగె పక్షవూ శేయవూ యివెరడన్ను హుట్టిన సకల విధదల్లియూ హుడుకువవు. పక్షవ బరగొడిసువ విధవు హ్యాగెందరె, కెలవు సమయగళల్లి కళ్ళ సహాయ వుపకారగళన్ను మాడువవు, మాయవాద అతిశయగళన్నూ వ్యర్థవాద అద్భుతగళన్నూ తోరిసువవు, కెలవు రహస్యగళన్ను బయలుపడిసువవు, తావు బరమాడిద ఆపత్తుగళన్ను నివారణె మాడువవు, యీ మేరిగె మనుష్యరు గాలవన్ను హాకి తావు మరెయల్లి నింతు మీనన్ను హిడియువహాగెయూ, బలెగళన్ను కట్టి బచ్చిట్టు మేవన్ను హాకి పక్షిగళన్ను హిడియువహాగెయూ, పిశాచిగళు కళ్ళ వుపకారగళింద మనుష్యరన్ను మరుళుగొళ మాడి తంమ దాసత్వక్కొళగాగ మాడికొళ్ళువవు. ఈ తంత్రవన్ను కండు హిడియచె పిశాచిగళు తమగె మేలుమాడిదహాగె నినసి అవుగళు హొందిద హెసరుగళింద అవుగళిగె గుడి కొళ గోపురాదిగళన్ను కట్టిసి సకల విధ సంభ్రమదొడనె బలి పూజె ఆరాధనెగళన్ను నడెసుత్తారె. ఈ ప్రకారవాగి యేక భగవంతనిగె ద్రోహవ మాడి మోక్షానందద భాగ్యవన్ను కళకొండు పిశా

జిగె గులామరాగి నరకదల్లి బీళుత్తారె. నిజవాద అద్భుతగళన్ను మాడ పిశాచిగళిగె త్రాణెయిల్లవు. తావే బరమాడిద వ్యాధి కష్ట విఘ్నగళన్ను మాత్ర హోగలాడిసువదే హొరతు స్వభావవాగిరువ కురుడత్వ కివుడత్వ మూగత్వ బంజెయతన, యీ మొదలాదవుగళన్ను నివారణెమాడ అవుగళిగె సామర్థ్యవిల్లవు. స్వాతంత్రికెయూ యిల్లవు. మత్తు మనుష్యరు పాపగళిగె తక్కదండనెయాగి సర్వేశ్వరను పాలిసి అప్పణెయ కొట్టష్టు మాత్రవే పిశాచిగళ త్రాణె నడెయువదే హొరతు మత్తొందుబగె యిల్లవు. తంమన్ను సేవెమాడువదక్కె పిశాచిగళు మనుష్యరన్ను గద్దిసి తయగొళిస మాడువవిధవేనందరె, ఆవేశవేరి స్మరణెయన్ను తప్పిసి భ్రమణె ఆగమాడి ఆ ఆ సుళ్ళు దేవరుగళ హెసరుగళన్ను వుచ్చరిసి ఆర్భటిసి కూగువదూ, నానావిధ చేష్టెగళన్ను మాడువదూ, తలెసుత్తి ఆడువదూ, సత్తవర హెసరుగళన్ను హేళి భక్ష్య మొదలాదద్దన్ను అర్పిస కట్టళెయిడువదూ, నానావిధ రూపగళన్ను యెత్తి తిరుగువదూ, నిద్రెయల్లి కాణపట్టు ఆ ఆ గుడిగళిగె హోగి కాణికెయన్ను అర్పిస హేళువదూ. హాగెమాడదె యిద్దల్లి వుపద్రపడిసువదూ, వ్యాధి యిక్కట్టు మొదలాద కేడుగళన్ను బరమాడి కోణ ఆడు కోళి మొదలాదవుగళన్ను బలి కొడువహాగె ప్రేరేపిసువదూ, గారడివిద్య కణ్ణుకట్టువిద్య శూన్య మొదలాద కెట్ట కెలసగళిగె సహాయవాగిరువదూ, యీ మొదలాద తంత్రగళాగివె. హాగెయే చిదంబర చక్రవూ హనుమంత చక్రవూ మొదలాద చక్రగళన్ను బరెసి కెలవు శూన్యద మంత్రగళన్ను పఠణె మాడిసి యివనవనిగె కేడుమాడలూ యివనవనన్ను కొల్లలూ సహాయవ మాడువవు. సూర్యనాణె చంద్రనాణె ఆకాశదాణె భూదేవతెయాణెయెందు

ಆಣೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತನಗೆ ಬಲಿಯಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವವು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮೇ ಚೋರರು ಭಯಪಡಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಿ ತಮಗೆ ವಂದನಾದಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ ಮಾಡುವವು. ಅದರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವುಗಳು ಮಾಡುವ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲವು, ಮತ್ತು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಳ್ಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಘನ ದ್ರವ್ಯಾಶೆ ಮೊದಲಾದದ್ದನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಬಾಯಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿಸಲೂ ಕೈಬೆರಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸಲೂ ಹರಿಖಂಡವಾಡಲೂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಾಗಿಹೋಗಲೂ ಮಾಡುವವು. ಅಧಿಕ ಹೀನವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವುಬ್ಬಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಭಾವಿಸಿ, ವುಪವಾಸ ಮೊದಲಾದ ತಪಸ್ಸಿನ ಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅವುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಅನುಸಾರಗಳಿಂದ ಆ ಸುಕೃತ ಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದೂ, ಮುದ್ರಾಂಕಿತ ಹೊಂದುವದೂ, ಶಿಡಿ ಆಡುವದೂ, ಪ್ರೋಡಿ ಹರಿಯುವ ಚಕ್ರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವದೂ, ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಣತ್ವದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುವದೂ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಂದಲಾಗುವದೇ ಹೊರತು ಬ್ಯಾರೆಬಗೆ ಅಲ್ಲವು. ಹೀಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೆಳದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಆದರೂ ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರು ದೆವ್ವದ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತಿಕೇಡು, ಪಾಪಕ್ರಮವೂ, ಆತ್ಮಭೇದವೂ, ಯೀಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಅಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂಜದೆ ಅವಗಳ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯೆಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇನಂದರೆ,

నంజన గుడియ చరిత్రె.

మైసూరు శీమెయల్లి నంజనగుడియెంబ వూరినల్లి యీశ్వరన గుడియొందుంటు, ఆ గుడియ సమీపదల్లి వొందు కాలివె యిరుత్తదె. ఆ కాలివెయతీరదల్లి సకల జనరు హొరగడిగె హోగువరు. పుత్ర సంతాన బేకెంబదాగి శివనన్ను కురితు ప్రార్థిసికొళ్ళ ఆగుడిగె బందవరు ఆకాలివెయ తీరదల్లి బిద్దిరువంథా మలవన్ను తెగదుకొండు తంమ కైగళింద బెరణిగన్ను తట్టి కైయ్యతొళియదె హాగెయే యెరడు మూరు బొగసె నీరన్ను కుడిదు మూరనేదిన బందు ఆ బెరణియన్ను తిరిగిసి నోడువరు. అవుగళల్లి హుళవిద్దరె పుత్రసంతానవాగువదెంబ గురుతెందు నంబి సంతోషిసువరు. అనంతసారి అంథా నంబికె తప్పి వ్యర్థవాదాగ్యూ ఆ అంధత్వవు యిన్నూ అనేకరల్లి తోరల్పడువదు.

ఈ మేరిగె పిశాచిగళు మనుష్యరన్ను మోసగొళిసి తమగె గులామరాగ మాడికొళ్ళువవు. ఈ లోకదల్లి తంత్రోపాయగళన్ను నడెసి నరపుత్రరన్ను మోసగొళిసువదూ, నానా విధదల్లియూ ఉపద్రవ పడిసువదూ, నరకదల్లి పాపిష్టరన్ను నిత్యనాగి బాధిసువదూ, అవుగళిగె వుద్యోగవాగెదె. ఆదరె యిదరల్లి కెలవుమందిగె వొందు సందేహవుంటాగిరువదు, అదేనందరె పరాపర వస్తువిన అప్పణెయిల్లదె వొందాపరూ నడెయువదిల్లనల్లా హాగిరలిక్కాగి, పిశాచిగళింద యిష్టు కేడు

బరువంథాద్దు అవర్యాతక్కె పరిహరిసవిల్లవెంధేళువరు. పిశాచి
య తంత్రశోధనెగళింద కెట్టవరిగె తక్క శిక్షెయన్నూ హొ
ళ్ళియవరిగె అధిక పుణ్య సంపత్తన్నూ వుంటాగువదరింద సర్వే
శ్వరను అవుగళన్ను తొలగిసదెయిరువదు బహు న్యాయవాగెదె.
ఇదల్లదె అవుగళన్ను జైసి పరిహరిసి పుణ్య ఫలవన్ను హొందువ
దక్కె సకలవిధ సహాయవమాడి పాలిసుత్తారె. ఆ సహాయవ
న్ను ఆతె ప్రమాణిక భక్తియొడనె కైకొళ్ళువవరిగె పిశాచియిం
ద వొందు గృత్యవూ యిల్ల కేడూ యిల్ల. ఆదరె కర్తరు మ
నుష్యరన్ను సృష్టిసిదవరూ రక్షిసిదవరూ ఆగిరువంథా తంమన్ను
తిళిదు సేవిసువదక్కె బుద్ధియన్నూ జ్ఞానవన్నూ కొట్టిరువాగ అ
వరన్ను సడ్డెమాడదె విసర్జిసి నిందిసి ద్రోహవ మాడువంథ
వరిగె శిక్షెయాగి అవరన్ను పిశాచియ వుగ్ర వుపద్ర తంత్రా
దిగళిగె వశవాగిరిస కైబిట్టిరువదు న్యాయవల్లవొ? సత్య
వేదద ప్రకారవాగి నడెయువవర మేలేనో అందరె పిశా
చిగళిగె యింథా గ్రాణెయూ అధికారవూ యిల్లవు. అవుగళ తం
త్రశోధనెగళు అవరల్లి ఫలిసవు. మత్తు పరిపూర్ణ భక్తి పరి
శుద్ధత్వవుళ్ళ సత్యవేదదవరిగె భయపట్టు పిశాచిగళనేకావర్తి
అవర కట్టళెయింద తంమ ఆవేశద చేష్టె తంత్రగళెల్లా బిట్టు
వోడిహోగువవు. ఆద్దరింద పిశాచియు నయతర తోరిదా
గ్యూ భయగొళిసిదాగ్యూ అవుగళ తంత్రగళింద మరుళుగొళ్ళ
దె అదు మనుష్యరిగె ప్రాణ తత్వవెందు మనదొళు దృఢవాగె
ణిసి అదక్కె బలి కాణికె ఆరాధనె వొందాదరూ సల్లిసదె యేక
సర్వేశ్వరనన్ను మాత్ర భక్తియొడనె విశ్వాసిసి నంబి, స్తుతిసి.
అవర అనుగ్రహద ముఖాంతరదింద పిశాచియ జైస రక్షణ్య
వన్ను హొందువవరాగిరి.

శక్తి పూజెయు.

అజ్ఞానవు తుంబిద పిశాచియ ఆరాధనెయిందలూ పాపా క్రమదిందలూ యీ దేశస్థరు అధికాధికవాగి కెట్టుహోగువంతె పిశాచియింద ప్రేరేపిసల్పట్ట కళ్ళ గురుగళు నానావిధ దుర్మార్గగళన్నంటుమాడిదరు. హొందకొండు నరబలియ ఆ చేరిచేరి మతగళు సృష్టిసల్పట్ట వస్తుగళిగె విపరీతవాద పూజెగళన్ను స్పష్టవాగి పరిశోధిసువల్లి సుజ్ఞానక్కె హొందద అనేక సుళ్ళుగళూ అక్రమగళూ తోరువవు. శక్తి పూజెయు విశేషవాగి నాచికెపడ తక్క సకల దుర్నడతెగళింద మెల్లెల్లియూ ప్రాబల్యవాగిదె. ఆ శక్తియు యావదెంబదాగి ఆ పూజెయల్లి ప్రవర్తిసిదవరన్ను కేళిదరె సురా పాన మద్య పానవే శక్తియెంధేళువరు. ఈ మేరిగె నీచరు లజ్జెతరాగి రహస్యవల్లి కుడియువ హెండవు సారాయియే అదరల్లి ఆరాధిసల్పడువ వస్తువాగిరువదు. శక్తి పూజె మాడువ విధవు హ్యాగెందరె నడుమనెయల్లాదరూ కోణె మనెయల్లాదరూ శగణియింద నెలవన్ను సారిసి అదరమేలె అక్కియన్ను హొయిదు అదరమేలె హొట్టియ తాండవన్నిరిసి అదక్కె జీవకళెయన్ను కొడుత్తేవెంబదాగి అభిమంత్రిసి, ఆ హెండద పాత్రెగె పత్రె కొడవెందూ ఘటవెందూ హెసరన్నిట్టు, అదక్కె పుష్పమాలికెయన్ను సుత్తి కుంకుమవూ అరిసినవూ గంధాక్షతెయూ ధరిసి పూజిసుత్తారె. ఆబళిక సారాయియన్ను మూరు తెంగినకాయియ చిప్పగళల్లి హొయిదు

ನಾನಾವಿಧ ಮಾಂಸದ ಪಕ್ವಗಳನ್ನು ಆ ಪಾತ್ರೆ ಕೊಡದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನೈವೇದ್ಯವ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತೈದೆಯರನ್ನು ಮೇಳಮಾಡಿ, ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳದು, ಆ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪವೂ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಪೂಜಾರಿ ಆ ಪುಷ್ಪವನ್ನೂ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬದಾಗಿ ತನ ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲೆಯೂ ಕೊಡದ ಮೇಲೆಯೂ ಹಾಕಿ, ಆ ಸ್ತ್ರಿಯ್ಯರನ್ನು ಕೂಡ್ರ ಹೇಳಿ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿಯ ಪುಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಕಡೆಮೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಬಾಯ್ಯೊಳಗೆ ಬಂಗಿಯಿಕ್ಕುವರು. ಬಂಗಿ ತಿನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರ ಬಂಗಿಬಂಗಿ ಮಹಾ ಬಂಗಿ ಪೈರುಬಂಗಿ ಕುರುಕುರು ಸ್ವಾಹ ತೆಂಗಿಯ ಧೂಳನ್ನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆಗ ಆ ಪೂಜಾರಿಯು ಆ ಮೂರು ಚಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ ಕುಡಿಯಮಾಡಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ್ದನ್ನು ತಾನೇ ಕುಡಿದು, ಮಿಕ್ಕಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಮೆಂಜಲುಕ್ಕ ಚಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಯಿದು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಕುಡಿಯ ಹೇಳುವನು. ಆ ಬಳಿಕ ಉಪದೇಶದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಅದೇನಂದರೆ, ಅಯಂ ಕ್ಲಿಯಂ ಸೋಹಂ ಯಿದೇ ಉಪದೇಶದ ಮಂತ್ರವು. ಆಬಳಿಕ ಯೆಡಗೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಿಯೂ ಬಲಗೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವೂ ಹಿಡುಕೊಂಡು ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮಾಂಸವಂಸು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಪೊಬ್ಬನು ಅನ್ನವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಪೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುದ್ದೆಯಾಗ ಮಾಡುವನು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಯೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಜ್ಜಿಕಜ್ಜಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಬಳಿಕ ದೊಡ್ಡ ತಾಂಬಾಣವಾಗಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಾವಳಿಯಾಗಲಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನ್ನವನ್ನು ಸಹ ಬಡಿಸಿ, ಯೆಲ್ಲರೂ ಯೇಕೀಭವವಾಗಿ ಭೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾರಿಯು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಾರಾಯಿಯ ಹೊಯ್ಯುವದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭೋಜಿಸುವರೆಲ್ಲರು ಆಪನ ಬಾಯಿಗೆ

ಆಳಿಗೊಂದು ತುತ್ತು ಯಿಕ್ಕುವರು ಯಾಬಗೆ ಯೆಲ್ಲರು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಭೋಜಿಸಿ ಲಾಹಿರಿ ಯೇರಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯ್ಯ ತೊಳೆಯದೆಯೂ' ಪಂಕ್ತಿ ಸಾಗಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸದೆಯೂ, ಮೃಗಗಳೋಪಾದಿಯಲಿ ಹೆಣ್ಣೂ ಗಂಡೂ ಸಹಾ ಯೇಕವಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯೇನೇನು ಪಾಪಾಕ್ರಮವು ನಡದಾಗ್ಯೂ ದೋಷವಿಲ್ಲವೆಂಬುವರು. ಪೂಜಾರಿಯಾದವನು ಯಾವಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳ ಮೇಲೆ ಆಶಿಸುವನೋ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ (ಪಂಚಮವು) ಬೇಕೆಂದು ಅನುಭೋಗಿಸ ಕೇಳುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸಂಮತಿಸುವದೇ ಪೂಜೆಯ ವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಆ ಪೂಜೆಯೊಳು ಹೊಲೆಯರೂ ಪಳ್ಳರೂ ಮಾದಿಗರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸಕಲ ಜಾತಿಗಳವರೆಲ್ಲರೂ ಯೇಕವಾಗಿ ಕಲತಿರುವರು. ಆಕೂಟಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಹಳವಾಗಿ ಬರುವದುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿಯ ಕೆಲಸವು ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಪೂಜೆಯುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರುತುವಾದ ಪೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಿರ್ವಾಣತ್ವದಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂಥಾ ವಿಧವು ಸಕಲರು ಯಿರುವ ರೀತಿಯೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯೂ ಅದನ್ನು ಸೇರಿದ ಮಿಕ್ಕಾದ ನಡತೆಗಳೂ ಮಹಾ ನಾಚಿಕೆ ಕೇಡುಳ್ಳ ಅಕ್ರಮಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವೂ ಅಬದ್ಧ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯೂ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಸಕಲ ನಾಚಿಕ್ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು, ಯೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಾ ವಾರಾಧಿಸುವ ದೇವರುಗಳ ನಡತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ಅತಿಶಯವಾಗಿರುವದು.

నామధారిగళన్ను కురితు.

అంథా పూజెగె నామధారిగళు తమగిరువ విష్ణు విగ్రహగళన్ను స్థాపిసి తిండద కోడవన్నూ నానావిధ మాంసద పదార్థ అన్నగళన్నూ విగ్రహగళిగె నైవేద్యవ మాడువరు. మత్తె నతియ శ్రేష్ఠన కాలుగళన్ను తొళదు ఆ తొళద నీరన్ను తీర్థవెంబదాగి యెల్లరు కుడిదు (అస్మాక్ గురుభ్యోనమః) యెంబమంత్రవన్ను హేళి తంగియన్ను బాయొళగె హాకికొండు బహళవాగి సారాయియన్ను కుడిదు నానావిధ మాంసాదిగళ పదార్థగళన్నూ అన్నవన్నూ తృప్తియాగి భోజిసి సకలరు యేకవాగి యెంజలల్లి కలతు ఒబ్బరొబ్బర బాయొళగె యిక్కువదు, ఒబ్బను కచ్చిద తుత్తు బేరొబ్బను కచ్చువదు లాహిరియింద యేరిన కూడద వికార చేష్టెగళన్ను మాడువరు. మృగగళల్లి సహ నడెసద అక్రమగళన్ను ఆ సమయదల్లి మాడువరంతె. అల్లి స్వస్త్రీయెందూ పర స్త్రీయెందూ స్వజాతియెందూ పరజాతియెందూ యింథాద్దు భోజిసబహుదు యింథాద్దు భోజిసబారదెంబ వ్యత్యాసవ మాడువవరిల్లవు. బ్రాహ్మణరూ, క్షత్రియరూ, వైశ్యరూ, శూద్రాదిగళూ, అగసరూ, హొలెయరూ, మాదిగరూ మొదలాద యెల్లా జాతిగళవరూ ఆ పూజెగె బందాగ్యూ యెల్లరు భేదవిల్లదె యెంజలు కలతు యేకవాగిర బేకెందూ యెత్తు యెంమె మొదలాద మాంసాదిగళన్ను కూడిసబేకెందూ హారువదరొళగె ఘాళియపత్రవూ నాల్కు కాలుగళల్లి మంచవూ వినహా మిక్కా

ದದ್ದೆಲ್ಲಾನ್ನು ಪೂಜಿಸ ಬಹುದೆಂದೂ ತಂಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಮೋಹದ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲೂ ಲಾಹಿರಿಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಜನರು ಯೀ ಶಕ್ತಿಯ ಪೂಜೆಗೊಳಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಕಲ ಪಾಪಾಕ್ರಮಗಳೂ ನಾಚಿಕೆಪಡತಕ್ಕ ಅಕಟವಿಕಟಗಳೂ ಹೇಳಕೂಡದ ಅನಾಚಾರಗಳೂ ಭರಿತವಾಗಿರುವ ಆ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲರೊಡನೆಯು ಕಲತು ನೀಚರಿಗಿಂತಾ ಕಡೆಗೆಟ್ಟ ನೀಚರಾಗಿ ಹೋದಂಥಾವರು ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ತಂಮ ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಆಚಾರದ ಘನತ್ವವನ್ನೂ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕಾದವರನ್ನು ಪುಚಾಶಿನಮಾಡುವದೇನು? ಇಷ್ಟು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹೀನಕ್ಕೊಳಗಾದ ತಮಗೆ ಹೀನ ಜಾತಿಯವರ ನೆರಳು ಸಹ ತಂಮಮೇಲೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂಬುವದೇನು? ಅಂಥವರು ತಮಗಿಂತ ಪೊಳ್ಳೇಕ್ರಮ ಆಚಾರತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಸತ್ಯವೇದದವರ ಮೇಲೆ ಹೀನತ್ವ ಹೇಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವದೇನು? ಇದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಆಚಾರ ಹೀನತ್ವವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಂಮೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಮೂರು ಭಾಷೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಂಮನ್ನು ಮಹೇಶ್ವರರೆಂದೂ, ಭಾಗವತ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೂ, ತಂಮ ಮತಕ್ಕೊಳಗಾದವರನ್ನು ಪಶ್ವಾದಿಗಳೆಂದೂ, ಪ್ರಕೃತರೂಪೆಂದೂ, ಆಹಾರ ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂಥಾ ಚಿಸ್ತರನ್ನೂ ಸಾಧಕರೂಪೆಂದೂ, ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯಿಯುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಯಾವವೆಂದರೆ ಮೆಣ್ಣೆಕಾಪೂಪೆಂದೂ, ಮೋರುತೀರ್ಥವೆಂದೂ, ಪ್ರಥಮ, ಘಟನೆಂದೂ, ದ್ರವ್ಯಬೆಂದೂ, ಮಧುವಸ್ತುವೆಂದೂ, ಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೊಮಗಾದ ಹೆಸರು ದ್ವಿತಿಯ್ಯಪೆಂದೂ, ಗೋವಿನ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತುವೆಂನೂ, ಹಂದಿಯನ್ನು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯೆಂದೂ, ಅಡವಿಯ ಹಂದಿಯನ್ನು ಅಡವಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯೆಂದೂ, ಕುರಿಯನ್ನು

ಹಸೀ ಕಂಬಳಿಯೆಂದೂ, ಮೀನನ್ನ ನೀರೂಬಾಳಿ ಯೆಂದೂ, ಜಲಪುಷ್ಪವೆಂದೂ, ದಂಟೂ ಯೆಂದೂ, ಪಾಕಾಳ ಶುದ್ಧಿಯೆಂದೂ, ಕೋಳಿಯನ್ನ ಕೀಳಿಕಟ್ಟುಯೆಂದೂ, ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೂ, ಕೋಳಿಮಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ನಾಮಗುಂಡುಯೆಂದೂ, ವಿಭೂತಿ ಪುಂಡೆಗಳೆಂದೂ, ತಿರುಮಣಿ ಪುಂಡೆಗಳೆಂದೂ, ಏಡಿಯನ್ನ ಗುಳ್ಳಹಾಗಲ ಕಾಯ್ಯೆಂದೂ, ನೀರುಳ್ಳಿಯನ್ನ ನಸ್ಯವೆಂದೂ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನ ಯಿಂಗುವೆಂದೂ ಈ ಮೊದಲಾದ ರಹಸ್ಯವಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಯೀ ಮೇರೆಗೆ ಯಿನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾರೆ.

ಮತ್ತೂ ನಾಮಧಾರಿಗಳೂ ಶಕ್ತಿ ಮತಸ್ತರೂ ಗುಹ್ಯ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಜಿಂಹ್ವ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ. ಈ ದುರ್ಮತಗಳೊಳಗೆ ಕಲತಿರುವವರು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅದೇ ನಡವಡಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ಧಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಂನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಗನಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಕಾಮಾತೂರದಿಂದಲೂ ನಿಷಿದ್ಧ ರುಚಿಗಳಾಶೆಯಿಂದಲೂ ಹೀನಜಾತಿಯವರೂ ವುತ್ತಮಜಾತಿಯವರೂ ಯೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವೊಬ್ಬನ ಯೆಂಜಲು ವೊಬ್ಬನುತಿಂದು ವೊಬ್ಬನ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯನ್ನ ವೊಬ್ಬನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿಯೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾಯಿದ್ಧಾರೆ. ಮತ್ತು ಯಿಂಥಾ ಅಕೃತ್ಯವಾದ ಕೇಡು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಾಯಿಧೆ.

అసత్య గురుగళు.

ఈ రాజ్యదల్లి యెల్లినోడిదాగ్యూ హేళకూడద పాపాత్ర
మగళూ అంధకారద అజ్ఞానత్వవూ వ్యాపిసికొండిరువదల్లదె
నిర్భాగ్యవాద వుపద్రవు అదరల్లి మితవిల్లదె ఫలిసిద్దాగెదె. ఆ
దెల్లాదక్కూ ప్రధాన కారణవేనందరె అసత్య గురుగళు బహ
ళవాగిరువదె. ఏనందరె అసత్య గురుగళింద అజ్ఞానవూ ఆ అ
జ్ఞానదింద పాపవూ ఆ పాపదింద దేవనీతియ కోపాగ్నియూ
జెళియువదెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఆదదరింద సత్యగురు
గళ్యారెంబదాగియూ, అసత్య గురుగళ్యారెంబదాగియూ చన్నాగి
నోడిసి తిళియువెనాగలి. నిజవాద పరమ కర్తరిందేర్పడి
నేప్పట్ట గురు పట్టవన్ను తక్క వ్యైనవాగి హొంది, సత్యవాగి
సర్వేశ్వరనన్ను ఆరాధిసి, మోక్షద మార్గవన్ను తోరిసువం
థవరన్ను గురుగళెందెణిస బేకే హొరతు తమ్మ వుదరపోష
ణెయ నిమిత్త్యార్థవాగి అబద్ధ శాస్త్రగళన్నూ సుళ్ళు బోధనె
గళన్నూ హేళి ఆదాయద నిమిత్తవాగి వుపాయ తంత్రగళ మా
డువవరన్ను గురుగళెందు నంబకూడదు. గురుగళాదవరు యీ
దేశకెగె తక్క సుకృత మార్గవన్ను తావు తిళిదు అనుసరిసి
సత్యవేదద బోధనెయింద అదన్ను మిక్కాదవరిగె తోరిసి
సకల పుణ్యగళిగూ మాత్రియాగిద్దు, పాప పరిహరవాగువ నిజ
వాద విధవన్ను కట్టళెయిట్టు బోధిసువరు. ఈ రాజ్యద నానా
విధ మతగళ గురుగళిగో అందరె యిదెల్లా అసత్యవిల్లవు. గు

రువెంబ హెసరు మాత్ర సాకెందిద్ధారె. అదూ అతిశయవల్లవు. యేనందరె అబద్ధ దేవరుగళిగె ఆరాధనె మాడువవరు సుళ్ళు గురుగళాగిద్ధారె. హొరతు పరిష్కారవాగి నిజవాద గురుగళాగిరలారరు. ఆదకారణ త్రిమూర్తిగళూ యీదేశద దేవరుగళాగి యెణిసల్పట్ట కడిమె వస్తుగళూ దేవరుగళల్లవెందు స్పష్టాంతవాగి నిశ్చయిసల్పట్టిరువల్లి, అవుగళన్ను సేవిసువ పూజారి మొదలాదవరు నిజవాద గురుగళల్లవెంబువదే సహజవాగిదె. వైష్ణవరొళగె ప్రధాన సింహాసనారూఢరాగిరువ నాల్కు బగెయ గురుగళుంటు. అవుగళ్యావవందరె భట్రరూ, తిరుమలదవరూ, కాండాడదవరూ, నాల్కాయవరూ, ఇవరల్లదె ఇవర కైకెళగె యిరువ యెప్పత్తేళు పీఠగళూ బేరె అనేక గురుగళూ వుంటెం దేళుత్తారె. పాషాండిగళొళగూ అందరె బోళుకతెయవరూ విరక్తరెందెణిసల్పట్టవరూ సంసారిగళూ బ్యారె అనేక గురుగళూ వుంటు. స్మార్త బ్రాహ్మణరిగె శృంగేరి స్వామిగళూ తత్వాది బ్రాహ్మణరిగె సన్యాసిగళెందెణిసల్పట్ట బేరెబేరె గురుగళిద్ధారె. ఆదరూ బ్రాహ్మణోగురుఃయెంబువ శృతియ ప్రకార సకలజాతిగళిగూ బ్రాహ్మణరే గురుగళెందు సాధిసువరు. జైనరిగె గురుగళు బేరెయుంటు. అప్రయోజనద విస్తీర్ణక్కె యెష్టుమంది గురుగళు యిద్దరూ ప్రయోజనవేను? ఇదక్కె పూర్వదల్లి వేమన్నను హేళిదహాగె (శ్లోకః) తన్నకానిరుగడు తానిన్నరిగురువు। పాలుమాలికిరిగినపనసుకొడకు। కాసువీసముకొరక్కైకర్ణంబుకావడిగట్టు విశ్వదాభిరామవినరవేమా॥ యెంబువహాగె అజ్ఞానదల్లి విళాగిల్పట్ట యిష్టు విపరీతవాద గురుగళిరువల్లి అవరు బోధిసువంథా ప్రొందకొండు సరిబేళద బోధనెగళు సుళ్ళాగివె యెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు. ఆదకారణ అవరింద సత్య

ಕ್ಕೂ ಆತ್ಮದ ಯೂಡೇರಿಕೆಗೂ ನಾನಾವಿಧ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುವವೇ ಹೊರ್ತು ವೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ವೊಂದೊಂದು ವಂಶದ ಗುರುತ್ವದ ಪಾರಂಪರಿಯಾಗಲಿ ಕಳ್ಳ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಅವರವರಿಗೆ ಪಕ್ಷ ತೋರಿಸುವ ವಾಚಾಳಿಕದ ಚಾತುರ್ಯವಾಗಲಿ. ಈ ಮೊದಲಾದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳಿಂದ ನಾನಾವಿಧ ಅಜ್ಞಾನದ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಅಂಥಾ ಗುರುತುಗಳನ್ನೇ ದೈವಗೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆ ಯೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಳಪಡುವರು. ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಯಿರಕೂಡದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಗುರುವಿಲ್ಲದಿರುವಂಥಾದ್ದು ಬಹು ಹೀನವೂ ಕೊರತೆಯೂ ಅನಾಚಾರವೂ ಆಗಿರುವದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವದೇಸರಿ. ಆದರೆ ಯಿದು ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಜವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಬ್ಯಾರೆಬಗೆ ಯಲ್ಲವು. ಗುರುವಿನ ಹೆಸರುಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಗುರುಗಳು ಗ್ರಾಮಾದಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಜನರಿಗೆ ಕೇಡೇ ಹೊರ್ತು ಮೇಲೇನಾದರಿಲ್ಲವು. ಅಧಿಕಾರಸ್ತರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ದೊಡ್ಡ ವುದ್ಯೋಗಸ್ತರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಯೆಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯದ ಕ್ರೂರತ್ವಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅಂಥಾ ಗುರುಗಳದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಯಿಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದು ಅವರು ತಂಮನ್ನು ಗುರು ವುದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ಸುಕೃತಬೋಧನೆ ಹೇಳದೆಯೂ, ಪರಮಗತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸದೆಯೂ, ಅಜ್ಞಾನದಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ವುದಾಶೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಪರಿಂದ ಅಂಥವರು ಕಳ್ಳ ಗುರುಗಳೇ ಹೊರ್ತು ನಿಜವಾದ ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವರೊಳು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವು. ಅವರು ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮುದ್ರೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವು, ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲವು. ಅವರು ಕಲಿತ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ ಅಬದ್ಧ ತುಂಬಿದ ಅಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ

వే హొరతు మత్తే బ్యారె అల్లవు. త్రిమూర్తిగళ అశుద్ధ అ
సత్యవాద చారిత్రగళు మొదలాద కథెగళన్ను కేళి అనుసరిసు
వదరింద అవరిగె కేడే హొరతు మత్తొందల్లవు. ఆదరె యి
తిల్లా యీ దేశస్థరు యోచిసదె గురువాదవను యెష్టు మూఢ
నాగిద్దాగ్యూ అవను హేళువదెష్టు అబద్ధవాగిద్దాగ్యూ అదు గురు
సంప్రదాయవెంబదాగి తిళిదు అనుసరిసువరు. ఆ గురుగళు రహ
స్యవాగి శిష్యరిగె కర్ణదల్లి హేళువ ప్రధానవాద వుపదేశ
వ్యావదెందరె, అస్మత్ గురుభ్యోన్నమః నంమింద గురుగళిగె న
మస్కారవాగలి యెంబువదే హాగె నిజవాద సర్వేశ్వరనన్ను
ఆరాధిసలాజ్ఞాపిసదె తంమన్ను మాత్ర నెనసలూ విశేషవాగి
సేవిసి నమస్కరిసలూ హేళువరు. మత్తు యేనందరె నగు
రోరధికం నగురోరధికం యెందు హేళుత్తిద్దారె. ఇదక్క
ర్థవేనందరె గురువిగింత అధికవాద వస్తు యావదూ యిల్ల
వెందూ పరాపరవస్తు ముంతాగి సమస్తక్కూ తావే శ్రేష్ఠరెం
దూ మత్తు ఈ కళ్ళ గురుగళు తంమ సంపాద్యక్కాగి హేళువ
దేనందరె, (శ్లోకః) అక్రోధవైరాగ్యజితేంద్రియత్వం।
క్షమాదయాసత్యజనప్రియత్వం। నిర్లోభనిర్మత్సరనిర్మల
త్వం। జ్ఞానేముచిన్ధుందశలక్షణాని॥ ఈ శ్లోకద అర్థవేనందరె
కోపవిల్లదెయిరువదూ, సర్వసంగపరిత్యాగవూ, యింద్రియని
గ్రహత్వవూ, శాంతవూ, దయవూ, సత్యవూ, జనప్రీమెయూ,
మోహవిల్లదెయిరువదూ మత్సరవిల్లదెయిరువదూ పరిశుద్ధవాగిరు
వదూ యీ హత్తులక్షణగళు జ్ఞానిగళల్లి గురుతాగిరువదు. ఈహత్తు
లక్షణగళుళ్ళవరే గురుగళెందూ సర్వోత్కృష్టవాదవరెందే
ళువదల్లదె తితితార సోమవారదల్లి నందిధ్వజవన్ను నడిసి
వాలయక్కాదరూ యిల్లవే బసవనగుడిగాదరూ తెగదుకొండు

హోగి అల్లిరిసి అనేక శిశుమక్కళ ముంతె యీ కళ్ళ గురుగళు శివన యెదురినల్లి హరహరా శివశివా యెందు నిల్లువరు. ఆగలా మక్కళు యీ గురువిన పాదవన్ను లింగదమేలిరిసి పంచామృతాభిషేకవన్ను మాడువాగ అదు పానవట్టదింద తెళగిట్టిరువ తాంబాణదల్లి బిద్ద యీ తీర్థవన్ను మాఁపునాత్ యెందు నన్నన్ను పరిశుద్ధమాడి రక్షిసలియెందు యెల్లరు తలెయమేలె ప్రోక్షిసికొండు ఆ తీర్థవన్ను హొట్టెగూ సహా తెగదుకొళ్ళువరు. సాధారణవాద హబ్బగళల్లి ఆ గురుగళు మనెమనెగూ బరువరు. ఆగ తంమతంమ యెదెయమేలిన లింగవన్ను తెగదు తట్టెదల్లిట్టు యివర పాదవన్ను అదరమేలె యిట్టు నీరినింద అభిషేక మాడువరు. అనంతర ఆచారణతీర్థవన్ను తక్కొండు బహు మర్యాదెయొడనె అవరిగె భోజనవనీడి ఆ తిందు మిక్కద్దన్ను మహా ప్రసాదవెందు తావు తిన్నువరు. ఇదక్కె సరియాద అహంకారవూ పాపవూ లోకదల్లి వుంటో? ఇంథా అహంకారదిందల్లవో పిశాచిగళు నరక కూపదల్లి బిద్దవు. మత్తు అజ్ఞాన గురుగళనేకరు తావు సకల పాపగళల్లి బిద్దిద్దాగ్యూ ఆ పాపగళన్నూ తంమ పాపద నీచత్వవన్నూ సహా నెనసదె తంమన్నే గురురాయరెంబదాగియూ గురు శ్రేష్ఠ చక్రవర్తిగళెంబదాగియూ హేళికొండు తమగె పూజెమాడిసికొండు తమ పాదగళన్ను తొళద నీరన్ను అవరిగె కుడిసి శిష్యర శిరస్సుగళమేలె తంమ పాదగళన్నిరిసి తంమ యెంజలు తంబుల మొదలాద యెంజలుగళన్ను తింబువదక్కె శిష్యరిగె కొట్టుకొండు బరుత్తారె. ఇవల్లదె యెల్లా సమయగళల్లియూ తమగె పాదకాణికెయ యిడబేకువదూ విశేషవాగి దీక్షె కొడువాగలూ వివాహమాడువాగలూ పిళ్ళె హుట్టువాగలూ హూవసొబ్బను నత్తాగలూ దక్షిణె

ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ತೀಳುವದೇ ಅವರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಅವರು ತೀಳುವ ಉಪದೇಶವೂ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಆಗಿದೆ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರಿಸುವದೂ ಯಿಲ್ಲವು, ತಾವು ಸತ್ಯ ಸುಕೃತದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವದೂ ಯಿಲ್ಲವು. ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಯ್ಯೊಳು ಹಣವಿರುವದೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲೂ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೂ ಮಾತ್ರ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುವರು. ವೊಬ್ಬನೆಷ್ಟು ಸಂಸಾರಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪರರ ವೊಡವೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಮಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವೊಳ್ಳೆಯವನು ಕೊಡದವನನ್ನು ಜಾತಿಗೆ ಹೊರಗಾಗಿ ತಳ್ಳುವದೂ ಕೆರ ಮೂತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವದೂ ತಗಣಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಲೆಗೂ ಹೊಯ್ಯುವದೂ ಯೀಮೊದಲಾದ ಅಪಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದೇ ಅವರಿಗೆ ಬಳಿಕೆಯಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಸಾಲ ತೆಗದಾದರೂ ತಮಗೆ ಕೊಡಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವರು. ಎಷ್ಟು ದೂರುಪಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದರೂ ತಮಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ವೈಷ್ಣವರಾದರೆ ಅವಳ ಮೆದೆಯಮೇಲೆ ಗರುಡಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ, ಹಾಕಿಸಿ ಅಂಥಾ ಶಿಷ್ಯಳನ್ನು ಗರುಡ ಬಸವೀಯೆಂಬುವದು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾದರೆ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಲಿಂಗ ಮುದ್ರೆ ಬಸವೀಯೆಂಬುವದು, ಅಂಥಾ ಶಂಡ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಿಗೆ ಸೂಳೆಯರ ಪಟ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು ತಮತಮ ಗಂಡಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಶೋಯವೊಂದುಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಅಪ್ಪಣೆ ವುಂಟು. ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಗುರುಗಳ ನಿರ್ದಯವ ಹೋಡಬೇಕು ಅಪಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಶೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ತಮಗೆ ಆದಂಥಾ ಕಿಂಕರರು.ಗಳೂ ಕೊಮಾರ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಸಮಯಗಾರರೂ ಕೊಂಡಿಗಾರರೂ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೋ ಅಂದರೆ ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ಅಪರಾಧ ಹೊರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುತ್ತಾ

తిరుగాడుత్తారె. ఒందు స్వల్ప తప్పు కాణిసిదరె సరి అదన్నే దొడ్డదాగి మాడి బాధెగళపడిసి భయ హుట్టిసి హణవన్ను కిత్తు కొళ్ళ దారియన్ను హుడుకుత్తారె, ఇంథా కష్ట బాధెగళింద శిష్యరుగళ మేలె సర్వ స్వతంత్ర గ్రహిసి అనేక స్థళగళల్లి గ్రహస్తరు తమ్మ హెండతియరుగళ అభిమాన భంగవాగిద్దాగ్యూ బాయి ముచ్చికొండు సుమ్మనే యిరువరు. యావళాదరూ వొబ్బ స్త్రీయ్యాదవళమేలె యిచ్ఛైసిదరె గురు ప్రసాదవెందు సులభవాగి అవళన్ను పాపక్కొళగాగ మాడువరు. ఇంథవరన్ను గురుగళెందు నంబి హింబాలిసిదరె కురుడను కురుడనిగె హాది తోరిసిదరె యిబ్బరూ గుండియొళగె బీళువ ప్రకారవాగి గురువూ శిష్యనూ సహా నరక కూపదల్లి బీళువరెంబువదే నిశ్చయవు. ఆదదరింద (శ్లోకః) నృపహీనంత్యజేద్దేశం।విస్నేహంబాంధవంత్యజేత్ । త్యజేత్ క్రూరముఖాంభార్యాం । జ్ఞానహీనంగురుంత్యజేత్ ॥ యెంబ శ్లోకదల్లి అరసనిల్లదదేశవను బిడలూ, స్నేహవిల్లద బాంధవరన్ను బిడలూ, క్రూర ముఖవుళ్ళ హెండతియన్ను బిడలూ, జ్ఞానవిల్లద గురువన్ను బిడలూ హేళియిరువల్లి అదక్కింతా అజ్ఞానద బోధనెయన్ను బోధిస నరకదల్లి బీళిసువ కళ్ళ గురుగళన్ను బిట్టు సత్య మార్గదల్లి సేరువదే అధిక అవసరవాగిదె. యావనొబ్బను అజ్ఞానవన్ను బిట్టు సత్యవేదవన్ను హిడిదరె తెలవు అజ్ఞాన గురుగళు తమ్మ జీవనవు యిళిథరవాగి హోగువదెందెణిసి వైరతన గైదు అవరిగనేక వుపద్ర మొదలాద కేడుగళన్ను బరమాడి అవర జీవనవన్ను కెడిసి అవరు వూరన్ను బిట్టు వోడిహోగువహాగె మెల్లా తంత్రగళన్ను నడెసువరు. ఇదరల్లిరువ మహా దొడ్డ అనీతియన్ను నోడిరి, వొబ్బ వైద్యనాదవను కొడువంథా అవు

ಪಥದಿಂದ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಣ ಮೋಸ ಆಗುವದೆಂಬದಾಗಿ ರೋಗಿಷ್ಟನು ಕಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪೊಳ್ಳೇ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಗುಣವಾದರೆ ಹಳೇ ವೈದ್ಯನು ರೋಗಿಷ್ಟನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂದಿಸಿ ಹಗೆಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲ ಹುಡುಕುವದು ನ್ಯಾಯವೋ ಯೇನು? ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲಾರದ ಅಜ್ಞಾನ ಗುರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ವೈದ್ಯರಾದ ನಿಜವಾದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೇರುವವರಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುವದು ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ಅಧಿಕ ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೋ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ದೇವ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು.

ಈ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ತೋರಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಯೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವರುಗಳು ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಶೇವಿಸುವ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಅಜ್ಞಾನ ಗುರುಗಳು ಸುಳ್ಳು ಗುರುಗಳಾಗಿಯೂ, ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯೀ ದೇಶಸ್ತರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಗುರುಗಳಿಲ್ಲವೋ? ಕಡೆಸೇರುವದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೋ? ಯೆಂದು ಕೇಳುವವರಾಗುವರು. ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕಡೆಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವಾದ ಸತ್ಯವೇದವೂ ಅದರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳೂ ವುಂಟೆಂಬದಾಗಿ ಸಕಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಲಿ. ಯಾವಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೋ ಆಗಲೇ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಸಹ ವುಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪಿದ ನರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮೋಕ್ಷದಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಂಮ ಮಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯರಾದ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಸತ್ಯವೇದದ ಲಕ್ಷಣವು.

ಸತ್ಯವೇದದ ಲಕ್ಷಣವೇನಂದರೆ, ಒಬ್ಬರಾಗಿರುವ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ್ಯಾರಿಂದ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಅವರು ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿಧವೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾದ ಮುಖಾಂತ್ರಗಳೂ, ಪಾಪಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕಾದವಿಧವೂ, ಪಾಪ ಬಂದವಿಧವೂ, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕಾದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನರಕ ಮೋಕ್ಷಗಳ ಸಂಭಾವನೆ ಯಿಂಥಿಂಥಾವೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಬೈಲುಪಡಿಸುವದೂ ಸುಳ್ಳು ಬೆರಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಕೃತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದೂ ಅದರ ಲಕ್ಷಣವೆಂಥೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಸತ್ಯ ವೇದವಾದದ್ದು ಪರಮ ಕರ್ತರಿಂದ ಸಕಲ ಜನರಿಗೂ ಋದುವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ತಿರು ವೇದವು ಪೂರ್ವಕಾಲ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮೆಡಿಬಿಡದೆ ಯೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ನಡದು ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಬಹು ಕಾಲವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಕಳ್ಳಗುರುಗಳೂ ಮೊದಲಾದವರೂ ಉದರಪೋಷಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದ ಕಪಟ ತಂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ವಿಘ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಯೀ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನತ್ವವು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವು ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಾಗುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿರುವದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವೇದ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿಯೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಯಿಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನಂದರೆ, ಬಹು ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯೀ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲೂ, ಪಿಶಾಚನ ದಾಸತ್ವದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲೂ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂಥಾ ಯೀ ದೇಶಸ್ಥರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಸಿಸಿ, ತಂಮ ಜನ್ಮದೇಶವನ್ನೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧುಮಿತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಲೋಕದ ಸುಖ ಭಾಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದಲೂ ಯೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ಸುಕೃತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದೂ, ಶಿಷ್ಯರಾದವರ ಕೈಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವ ಹುಡುಕದೆಯೂ, ಯಾವ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೂ ವಿಪತ್ತಿಗೂ ಅಂಜದೆಯೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಠಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವದೂ ಸಕಲರ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಹುಡಿಕಿ ಮಿಡಿಬಿಡದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವದೂ ಆಗಿವೆ.

(ಶ್ಲೋಕಃ) ಸತ್ಯಂಜನವಿರೋಧಂಚ । ಅಸತ್ಯಂಜನರಂಜಿತಂ।
ಆಸೀನೆಸುರವಿಕ್ರಂಚ । ದಧಿಕ್ಷೀರಂಗೃಹೆಗೃಹೆ॥

ಇದಕ್ಕರ್ಥವೇನಂದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಜನ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ಅಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ತಾನು ಹೊರುಕೊಂಡು ಹಿಂಡಾ ಮಾರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲಗು ಬಂದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ತಾನಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೂ

ಬಂದು ಹಾಲೂ ಮೊಸರೂ ತಂದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳರು. ಯಿದೇ ಮೇರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕಪಟವೂ ಸುಳ್ಳುಗಳೂ ಸತ್ಯವೇದದಿಂದ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗುವದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ಗುರುಗಳೂ, ಅಜ್ಞಾನವು ಬೆಳಿಸುವ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿರುವವರೂ ಯೀ ದಿವ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಾನಾವಿಧ ದೂಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಅವರು ಮೇನಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಮೋಕ್ಷಗತಿ ಹೊಂದ ದೃಢ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೇರದಹಾಗೆ ಆಟಂಕಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಕೂಡದು. ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳು ಬೋಧಿಸುವ ದಿವ್ಯ ವೇದಮಾರ್ಗದಿಂದ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ದೊರೆಯುವದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಯಾವ ವಿಘ್ನವೂ ವುಪದ್ರಗಳೂ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಜದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೈಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕು. ಅಂಥಾ ದೃಢವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಆ ವುಪದ್ರಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗತವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ಮಹಾನಂದದ ಭಾಗ್ಯವ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗೆದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಿರುವವನೋ ಅಂದರೆ ಮಹಾನಂದದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇರದೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಪಿಶಾಚೆಗಳೊಡನೆ ನರಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಪಾತ್ರನಾಗಿ ಹೋಗುವನು. ಆದದರಿಂದ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ವೊಬ್ಬರಾಗಿರುವ ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಶೇವಿಸಿ ಅವರ ವೇದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಮೇರಿಗೆ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರಿ.

****

* ದ್ವೈವಪರಿಚ್ಛೇ ಸಂಪೂರ್ಣವು. *

****

ದ್ವೈತ ಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸೂಚನೆಯು.

ದೈವ ಪರಿಕ್ಷೆಯು.

ಆಂಧ್ರದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
ರೋಮಾಪುರಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ
ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಕಥೊಲಿಕು ಮಠದ
ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
೧೮೫೨. 1852